

AUTHOR _____

NO. 5734

TITLE פ' 723 7120

RR _____

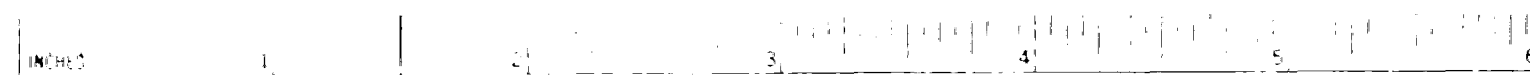
IMPRINT SALONICA, CA. 1720

CALL NO. ACC. 72172

DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
ANN ARBOR, MICHIGAN

סיפור מלכי העותמנלים ב

ויהי

נימנח ההם היה שנה חמישה הנפכים וסנעים ליצירה החל
לזרית טיבב חור העותמנלים אשר מושלים היום והרחשון
היה עוחמאן בן ארטוגנל בן כילימאן ש"ה מלך חורקיסטרן כי נזרית
הממלכה היהנה נהם מעולס וימס בולוימאן ש"ה רכבו ג'מין כלן
מלך התחברכחן ומטנע נהר פרח וימנוך הרטוגנל בן החחיו .
וימת וישלח המלך עלה חנדין מלך בולוימאן דגל סבקליק וחברו נחוסה
ולנוש מלכות חן עוחמאן בן נשדד הקק'ו להשנוכ והריש עיהמאן
בגור חיל ונכל אשר יפנה יצליה ושלשנח יחוסו הונך וגדנ עד כי גדל
לחוגרמה בן גומר בן יפח בן נח . ויהי נבילה הרוח ויחלוש עוחמאן
חלוס וירח כי מרהשו החל נצמח חילן אחד קטן וינך הלך וגדל ויהי
לעץ הדד וישלח בדיס ויעש פרחת רבא חילנח וחקיף עכיר ספיר
וחינניה טגיא : ויהי נבקר וחפעס חחו וישלח ויקרא נהרטומי
ויספר להס חח חלומו ויפחרו לו חן זה כי חס מלכות יפח ממעיד
ויגדל עד השמיר ויסמח מאד על חלומו ועל פתרוס :

ויהי

בגורח עירין פחמח ורוח נסה חת עוחמאן ראש
השליס ויגנה לבו לצחח וננוח ולעסח חיל ויחח חח
בצורה לחזקו ולהגביה ולהדימו כי ה'נבחות עמו ויחקבנו לעוחמאן
כל איש מצוק וכל איש אשר לו נושה וכל איש בליעל ומר כפש ויהי
עליהם לשד וסדיס חל משמעחו וכל אשר יחמר נהם יעש ועל פיו
יהיה כל ריב וכל נגע . ויפח ממחון קרחמאן חח וכל הנלוים חליו
וינחזו לקצה חרץ הגירטיניא היון המלך הגדול וינחזו על ככה חמד
לילה בטח וילכדו ויכו חת יושניה למחיש ועד חשה מינער ועד זקן
מצולל ועד יומק כי חמרו סן ומלס איש חמד יחוגד למנך הגרטיניא
ויפח עליס והשמידטו . ואלה שמות הכפרים שכנשו חורס ייחד

חינח'ר

Zf 43 Vol. 11 - 192

סיפור מלכי העותגלים

הצל"ה ואיג"ה ג"ל וגם למדו הפך חתך ויכ"ח ח"ח שמו עשהמ"ן
 ז"ק כנס גבורה ויקם ה'לכמן למכר הגיה"ה לעותמ"ן • והי
 מקץ ימים נשא לכעוהמ"ן וינכ בקצה ר"ך גבורה"ה ויקח צ"ן
 ונקר ובמל"ס וחזיר"ס וצנדים ושפ"ח והחד"ס כל עיר הה"ס הנ"ל
 זכ"טף ויחבמו החוגרמים לעשת ויהי כאשר שללו הנס"ו ונשיב לקח"ס
 והיו צל"ס הוה"ס צל"ס לענין השמש ולענין החיה"ס השנויים וה"ן היו
 יושבים להכול והיה להם נכוד צ"ן ונקר צל"ס ויחב"ו והחז"ס
 חז"נים שהיו הכול"ס חב"ר וד"ס צל"ס נה"ס ויקמה"ו הנשיב מה"ך ונכל
 עיר ועיר הש"ך דבר החוגרמים מביע דעוה הקוח"ס ויחמרו ח"ס חל
 לח"ו הנה עם יצה על הח"ך וגוי עם פני"ס הש"ך לא ינ"ס פני"ס נזקן
 ונער לא יח"ן ומהלע"ה לבי"ח לו והכול"ס כשר הד"ס חל"ס יבמה
 ויהי כשמוע"ן בני הכפר"ס ויירחו מה"ך וינ"סו לנפ"ס ויע"ו ח"ת
 הכפר"ס ויכ"ו החוגרמים נה"ס עד היום • וינ"ס המביד למלך
 הגיה"ה לח"ר לו כדנדי"ה ההל"ה עשו חל"ה החוגרמים וכי הוד"סו
 ח"ת יושבי הכפר"ס ויע"ן בגנה"ת נכ"ה הח"רד מבוי עם בזוי"ס ויול"ל
 מלא"ו לנו לע"ה ח"י ולנ"ח לקר"ח"ו כי מל"ה ה' היתה לו כי הק"ס
 ה' ח"ת רוחו והמ"ך ח"ת לב"ו למע"ן ח"ו ניד עותמ"ן ור"עו ח"ד"ו כי
 ח"ל דעו"ה ה' ולו נח"טו עליל"ה וימל"ך ל"ב ט"ס וימת וימל"ך ח"ר"ח"ן
 כ"ס ח"ח"ו כ"ס ח"ס"ן לחט"ס ה"ה ט"ח ח"מ"ח חלפ"ס וק"ה ליצ"ה
 וי"ס לר"ך הגיה"ה כעמ"ו וינ"ן מב"ל גדול ור"ס קר"ב למלך
 הסופ"י וכלל שלל ר"ב וה"ן כ"ה וי"כ"כ ענ"ו ויל"ט ח" נרו"ה
 ובח"י"ו לנדימ"ו חק"ו הכובע"ס של הרב"ל"ס הנק"ח"ו היום ח"ש"ך"ף
 על יד מח"ר ח"ג"י ביקה"ח"ה הפרו"ס ונ"ס כ"ן לכ"ד ח"ת ח"ו מ"י"ט וח"ת
 נח"ה"ה ויקח"ח"ס לנ"ו מור"ל"ה • וינ"סו ח"ר"כ"ן ח"ה ח"מ"ק וי"ס
 לדרך כעמ"ו על ח"מ"ד"ס ל"ח לל"כ"ה ויקר מק"ה"ו טנ"ה מיר"ב
 מ"ס רג"ל כוכ"ו נח"ר ח"ד ויפ"ל ויע"ל הסו"ס וימת נש"ט ח"ט ומלך
 ל"ה ט"ס וימל"ך מור"ל"ה כ"ס ח"ח"ו ננרו"ס ח"ס"ל ח"מ"ה ו"ס לדרך

כעמ"ו

סיפור מלכי עותמנרים ד

בזמנים ג' מגדלים בקיסטנטינא ויבן מגדל על ראש הר בלחטה • והי
בלילה ההוא ויצו המנך ויניחו את המטה הגדול עלי בחש'ה ויחלוה
על מגדל אחד בקוסטנטינא והי' ל' ידע ויטכמו נבקר ויראו את
המטה הגדול תלוי על המגדל ויחמהו מאד על כן קראו שמו מגדל
עני בחש'ה עד

היום •

ובשנת

אחד למולכו הצביר קול בכל מלכותו ובס נמכתב
לאמר כל ממלכות הארץ תתלי חלקי בנידי וצתה
שמעו ורע היהודים היושבים במלכותי כל איש נכס מכל עמו יהי
חלקיו עמו ויעל לקוסטנטינא חס מלכותי והיה לכם שדריח בארץ
במיטת הארץ חתם חטבו סדנו בארץ ורנו נה ויחקצנו מכל הסביבות
מספר בני ישראל כחל הים ויתן להם המלך חלה בקוסטנטינא
ויאחזו בה ויפרו וירטו מאד ויתן להם השיון לבנות בתי כנסיות ובתי
מדרשות ויתקן שלטה כסאות גדווח'ן המלך אחד למופת'י ואחד
לפחריק'י של הערליס ואחד להרב של היהודים כי שם ישנו כסאות
למשפט כל אומה ואומה חשבוט את עמה נבקר ובמשפט ומורע
היהודים נתן על ראש הרב הזקן כמה'ר משה קפסאלי זלה'ה וישם
את כסאו גדווח'ן המלך נבד המופת'י ויחנהו כפשוטו : והאיש משה
עמו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה • והיה מחצנה בכל
השנה ועל הארץ יישן ומיוחיי צער ובתורה היה עמל ויעמוד לפני
המלך וידבר אחרו טוטה וישם את כסאו מעל כסא השופטים וישם
במלך מחמד מס על הארץ כמשפט המלכים בארצ'י ועודיו'ן ורב
חאבאש'י ומערט כל הקהלות על יד הרב המ' ועבנה על יד ומתן אל
במי המלך ויאהב המלך את היהודים •

ובימים

ההם הימה מגפה נקוטאל אשר כמוה לא הייתה
ויקהל המלך מרונ במחיס נמגפה כי נשירה
הארץ

סיפור מלכי עותמנולים

לאלהדים וישו אחריו חיל האורומלי ויך עליו שונטן מורחל וינלחא
והותו חלה על עץ אחד כך בוא עליו קרחמחן אובג'י וינלחא שונטן
מורחל ונשטת חתל'ג לתחריך הלך שונטן מורחל לשאנטיקי וילכוד
אוחה היא שגח'ה וקפ'ג ליצירה • ויהי כי זקן מורחל ויכר עצמו
מהמלכות ויטלוך אח בנן מחמד תחתיו וילך למבגשייה וישב שם ימים
ההר'י וינחם על אשר המליך אח בנן תחתיו ונתייעץ עם שריו וענדו
להחזיר לו המנוכה ויאמרו לו לכו ונלכה באלמירופנח ונחדש שם
המלוכה וילך ויקח מלכותו מיד בנן יחדו ומלך עוד שחי שנים ונח
קצו למות ומלך ל'ג שנים ויהי ביום אחד והשמים החקדו נענים
וארובות השמי' נפתחו ויהי הגשם על הארץ גשם שוטף ואנני אלגניס
וירד השלג על המיס'ט'ו'יים עד כיהים נעשה יבשה וימלוך שונטן
מחמד בשטח תחנ'ו לחשונס וישו המלך לבנות כפימות ובחליחש על
דחש הרים של בלחטה ויבנן ספינות רבים כחול ומלך קוטטניטיין
קיסר קוטטניטינה לא ידע כונחו ומזימות לבו כי המלך מחמד אמר
שרוננו ללכת לים השחר וקיסר קוטטניטינה היה כסח מלכותו נכד
הארץ בחי'ג קאפי שם ביחו וכל מעש' חקפו ומגדליו היו באלמירני
קאפיסי כי שם היה ירח מהחוגר דרך יבשה כי דרך ים לא תן אל
לבו כי היה לו שלטת של ברזל למל קוטטניטינה מאנחחל לאורמילי
ובזה היחה סוגרת ומסוגרת כי לא יוכל להכנס לה שום ספינה דרך ים
הגדול והמלך מחמד עשה בערמה ספינת רבוח נהר בלרטה וירחפס
בלילה פתאום אל חוף הים נמל קוטטניטינה ובחוכם חיל גדול מאד
והוא הלך בחיל נכד מאד דרך יבשה ותכנן המלחמה וחנח העיר
במצור ובמצוק דרך ים ודרך יבשה חלה מפה וחלה מפה והבקע
העיר וילכוד אח עיר המלוכה קוטטניטינה בשנת חמש אלפים וקקי'ג
ליצירה ואת קוטטניטיין קיסר הרג בחדש וישו המלך ויבנו אח בית
מלכותו נקעה הים וישלח אח הנונים ויבנו שני מגדלי חוקים מהלחה
לבאליפול אחד באנחחל ואחד באורמילי • וישו עוד המלך ויבנן

הנמים

סיפור מלכי העותמנלים ה

באמונה ואמונה אליה ואדם את כספה על כל הגסים ועטרת זה
 בראשה כי גדלה אהבה בעיני וחמדתי את יופי חפצתה מאד ויתן
 ביד עבדיו חלף ככרים כסף וכגרי זהב ותכלת וארזמן ויגדמות שלח
 לנציה ולחמה ויהי כדלוח דמיטרי את כל המתנות האלו שמח שמחה
 בגולה ויריעו חרובת גדולה במחול משחקים ויאסור ממד את רכבו
 ואת עמו לקח עמו וישם בחימות הציר על כל גנה גנוהה דגלי
 המלך מממד ויכס המלך בעיר ולחו הדרים והסגנים ומעמס אחרים
 בכל מימי זמר ועובד ומחלות וקול משחקים ותקע הארץ לקולם
 ויצא המלך דימטרי לקראת החט וישתחו ויסקלו ויכילו אותו העירה
 בית המלכות וישב סולטן מממד על הכסא ויאמרו כל העם אחד נשצר
 יחי אדומתו מממד לעולם ויעש המלך משנה גדול לכל שריו ועבדיו
 ביום החומתו וכיום שמחת לבו ויהי בערב ויצא דימטרי את בתו אל
 סבל המלך ויבא אליה ויאמרה מאד ויהי כי הקיפו שנפת מימי המשנה
 ויאמר המלך לחמתי הנני הולך לעמי לכה איעצך ואשלך לקוטגטיני
 עיר מלכותי ואמנה לך בית ושג סו ויעש כן וכנס את המוריהה לשלום
 ולא נשאר מכל מלכות הגיראיה היון שריד ופלים וישלח את אשע
 אחד נשאה בקוטגטיניא ויביאה אל היכלו ויאמרה מכל הגסים וחסא
 חן וחסד וישם כתר מלכות בראשה ומרוכ אהבתו בה עד כי בעטורם
 פוזב כל עמי המלכות ביד משנה וכמעט סחילו הגוים הגרים
 לערוק עול סובלו מעליהם להיוחס רואים שלא משך עוד קצת
 וחדיר וחמת לא מצא ואין פרץ ואין יוצאת עוד במלחמה כאשר הים
 עושה מקודם וכאשר חלה משנה הגדול אשכח כמת מלכ המלך מ
 מלאחד חיל ללכת עוד להצוקים בער הנדרים סס חרב מונח על
 בוארו ובמר נכשע לבוא לרבר אל המלך למה היה עושה כן לעצוב
 מלכותו בעבור אשה ושאר את רבלו מלכת בתוך חילותיו וכמעט
 המלך את הדבר הזה מתמלחמה עד כאלו נטובת האם היו יוצאת
 שרף בישן וכאשר אל המלך דשחו עליו וראס דברי משנה דברי

סיפור מלכי העותסגרים

סדרן שמיה מלכי יושב וכוגרה ויוסגרי חכמי בנייטמאל חק יוצא
 זקן ברויטלחויקרה לחדמי הגויס ייסהג נהם על מה עשה כנה
 לארץ הזהת ומה הדי האף הגדונ הזה ולה הזינוהודנה על מה זנדה
 הטרן ויקרח המלך בעד הדג הגו וישאל מהו הדבר הזה ויענהו
 מחוייח משה רבינו טענען הזמח דבר באלעולם וייטען הדבר בעיניו
 וחו עשה חקירה גדולה ומחזמח רב ויחרוג מהב' יסחרוש הדג רב
 וגם הרב הגו הוכיח את עמו והכה את כנעני' ויסר אותה בעקרני'
 להטעי ישראל הרעיהם נעש חם עלחשד נהחירו להב' חקיסחש
 ויהמה עליהם רחמי' ויעהר חלקים לארץ חדריקן והגספהנערה
 ומחוקלו הב' חקיסחרש רב הג' וידעו בלחמי חרי יען את
 המלך וינקשו להרוג את משה ויזילהו הש"ח מיום ונקס המלך את
 הרב המ' דופחילודי החד לעמוד לפניו וישרהו וכן היה •

ויהי

כשזיע המלך דימטרי חזני המולך על המורחיה כי
 מחמד לכד רח קבטטניה והכניע זרון לב המלך
 קונטטני' חם לנו בקירו ולימח מות נפלו עליו וימס לנו ויהי למיס
 ויחמד לטריו ועגדיו הנו לכס ענה מה נעשה למלך החוגר אשר
 השמיטו ואשר כלנו : ולמחד יבא עלינו כחל שוסף ונלחם ננו
 וענה מן החרץ ויענו כל העם קול אחד ויאמרו שמע נא בקולם
 ויטעו כך שהתן רח בתך היכה והנעמי' לשלטחן מחמד וזון לו מלכותך
 כמורד ומתן וייטען הדבר בעיניו וישלח ספרים ביד הרצים אל המלך
 מחמד לאמר שלו רב נימ ונימך ונין עמי ונין עמך הנה בתי היפה
 והנעימה מתני לך להשה הרבה עלי מחד מורד ומחן וחתה הלח כל
 החרץ לפניך וחתה הנח וירשת את החרץ הט נה הנה ארצונתי
 לפניך קח ויך וחתי לשמה ויטעו הרצים אל המלך ויקדלוס ספר
 המלך ויקרילו לפניו פחשגן הכחב וישמח שמה גדולה עד מלח וישלח
 המלך מחמד לניימירי לאמר חזק ובק אתי ועשה חנה את נחך לי
 בחמסה

סיפור גרוש ספרד

ו

תחילתו לאחרי שכלי ליכב עם חמת בדרך והימים אשר חלף בימיום לצי
 ימים וסולטן בניאזים המ' היה חס ישר והואג היהודים עד מלך והוא
 כל חת היהודים החומלנים בחרצו שבו ועים גדלים הכר יכחו שר
 סלוח כל בני ישראל גחם ספרד ממחו קצטטליז וקרטולוגא
 תילכיליאה וחרטון וחסרדו חס מעל החוהל אשר יקה שמה
 קחח ללכת ילם אשר לחרנע הפחות קיסטטטינה וסלומיקיומנרים
 ולחך הכבי ערי מלכותו .

מיתה

תחילת לכחונ חך קרות בני ישראל וחת כל החלחה
 אשר מצחם בדרך והוא בני גספח מתסת ללפיה רליב
 גלירה הוא שנת מורה ישראל לכ' קלכד מלך ספרד כל מלכות
 גלירה הוא רימון ספיד ויגבה לבו ויאמר בלבו להטיב חת בני ישראל
 לאחוזו אז להשליכם חל ארץ אחת ויהי בנקר וחפפעסרוחו וכל
 דוד מלכות מלפניו וכרחח קרי מלך לרון חמרין כל משפחות בני
 יד בני העברו במים וחפלו וחסגרון להלקי העמים אשר בנינוחוס
 מלך הארץ תהלו וחס חמלנו ומריחם וסס חלקים החרים לא חומרו
 חמו כלן מחד עמינו וחרציו וכו' סלוס חרשים לא חסר פרסה מכל
 אשר גסס ישראל יונה וסאמע הסר ה' חרציהל סר וגדול ליהודים
 חעק כעקה בחלה ומרה ולחך כגד ח' ציווקס קימה טיפנה היח
 סמת חל המלך להחחון לרולבקס מלפניו על עתו ישראל בדברים
 סגים ומתמים וסס המר בלכחו הושיעה חרוני המלך למה העשט כח
 לעבדיך חכוד חנוה חח אשר החהלכתי לפגך בלב סלס והתפס רפסה
 לוינדך בחמופה וינדך ה' לחחך לרנלי והסירפה חרוני המלך מהס
 סף וזהב וחגבים טונות ומרגליות ויחן חל בני המלך חגבי לערב
 חר חבקטו וכל אשר לאיס הישראלני יחן בעד נפשו וזהו ועוד קיח
 חר ה' חרנחל למהחבני מרוחי פני המלך להליץ על עס בני
 חחל חרוגים ססו וחד לרנר חל המלך ככל צולהטיב סכרי ההף

והחמה

סיפור מלכי העותמנלים

ויהי סוכות חמשה עשר יום למחרת כל אוכלי לחמי ומימי אל המד
 בקדש אל דיוא' ואל יצא משנהו מלפניו והעביר קול בכל מלכות
 לכוון חמרין עממיא חומיא ולישיא מטעם המלך ובדליו ושדח
 למחרת חמריזון כל אוכלי לחמי מטה פרוטה ומעלה בחצר המלך ואלו
 למחרתו מתקבצו בו מקרב בו כוכבי השמים לרוח וישבו סס עד
 יצוא יצא המלך אל החצר החזונה וישב על הססא והסבל יצבד לימינו
 בכתר מלכות על ראשו וכלו השמש והירח אשמו נהם מפניה מרוב
 יפיהו וישל המלך לשמי כל שריו האם היחה רחוקה וזאת הגערה לעונ
 בעבודה המלטות ואלו אמר להם למען תדעו כי לא יעמוד לפני לא
 דיע ולא אהוב כי הכל לפני בחזן היה אנשי בחיני הקסה אכחר אוחה
 בחור ולגש קבאה וחמתו בערה נו והרג אוחה ויעשה לשאי בחמים
 וישם למחרתו לדרך פעמינו עד כל הכתרים אשר סינינו ויהם חוחם
 שיק על ירך על כן יאמרו המושלים עלנו סילטן מחמד האמר ורבו
 ואלו מפניו והיה כל שמעיו תלנה

שחי לחמו •

ובשנת

החפ"ר לחשננוס יצא המלך מחמד מקדסנוסמח

לחיסקוט'ר בעם פגד וכי חזקה ללכת על ח
 הגי' רקיס של מלך מצרים למלחמה ויחלה וימות ויבואו הג' אחי' ארוס
 וישלנו אחי קוט'ר יצא והרגו את קהרא מחמד באס'ה וימליכו את
 קורקוט בן ננו והוא בן ה' שנים לשבד חמת העם וימלוך קורקוט
 שהיה גדל באיסקנדראי עד נוא שלטן בניחוים חביו וימסור ניד
 חביו המלכות ומלך שלטן מחמד שלטם סה וימלוך תחמס'ט'טן
 צייאויס בט' גבית חמשת חלפים ור' מ' ליכירה וסולטן בניחוים לקת
 את קורדן ומתקן ויחיו שלטן ומימי נאל לכו למלוך ויאסף עם רב
 וירדפו אוחנונוס לאיט' ויח'ובבית תחקי'ט מרד עליו בט סלים
 ואלו יד מגדלי העבא ותחזינו לקדי נמתינו האשנים ויחיעצו וישלח את
 לבו

סיפור גרוש ספרד

ז

יצא העיר יבס אמר לו אם אומר לך בלאד חזה חפנס בלאד אמר
 המלך לא כי תחזוב ותחחום בחותמך וזנה להניא נייר חלק וכתב
 עליו כך היל ריי אה די פסאר די אונה פוארטטה קי אה די רישנאלד
 אל שער חדש יפתחונל הנשיא בו וכן היה כי המלך להראות לו שסקר
 ונזב דבר פרץ בתומת העיר שער חדש וחדר הכניסה פתח וקרא לצין
 אל זלח האגרת החזום ויהי לכם . טוב פעם אחת הכנים אחזו
 נחדר אחד ושאל לו כמה רחוק מן השמים לארץ אמר לו כך וכך
 לאח שנה הבניה החדר חמה וחמי ושאל לו אמור נא התוכן כמה רחוק
 מן השמים לארץ כי שכחתי והוא בחכמתו הנפלאה השיב אז הארץ
 פלחה אז השמים ירדו . ה"ר אנרהם שלום הזקן בעל ספר מה שלום
 בקטלוניה ונפטר שנת ל"ב . ה"ר יעקב בירב ה"ר דוד ק' אבני זמרת
 ה"ר אנרהם ק' שושן . ה"ר שמואל ק' סיד ה"ר משה אלסקאר מתיישב
 ממזרים . ה"ר יוסף קרקוס ה"ר הפריס קארו ה"ר יוסף אבנוב
 ה"ר מאיר אגישנון מתיישנו בירושלים ונפת . ה"ר שלמה לבית הזן
 ה"ר יצחק ק' לב ה"ר יעקב ק' חניב ה"ר לוי בני ה"ר יוסף פאסי ה"ר
 יוסף ק' מתיישב ה"ר שלמה מטררמי ה"ר שמואל אלמושני מתיישב
 בשאלומקי : ה"ר יוסף טאייטצאלק ה"ר אנרהם ק' יעיש ה"ר אנרהם
 ירושלמי ה"ר יצחק קארו ה"ר שמואל קאקאן הלוי ה"ר יצחק דון דון
 סד"י ק' יחיאל מתיישנו בקושטא מתיישב הם ורבים מעמי הארץ וקבלם
 פלסאין במחויב בכבוד גדול . ע"כ מהרצנים אשר מתיישנו באלו
 סארטות הידועים ומלבד אלו יש רבנים אחרים אשר פורחם הוחל לא
 שדע אלכל מטען שחם ואלה שחחם ה"ר יוסף ג'יקטלניא אשר
 קבר בספר שערי אורה ושער השמים ופירוש מרכבת יחזקאל והיה
 חסיד עליון ופעם אחד חלה והגיע עד שערי מות ומס ולא חם חדר
 לא חיר ראה שי אנשים אקלים עומתיו וזכותיו במאזנים שקלים
 מה נשה מיד מצעורר ומחזק ושאל החפילין והמח אוחס ומיד
 נטרפה ועלה ממות לחיים : ה"ר יצחק צ'אמה מוסלב כחורה ונבל

התבנות

סיפור גרוש ספרד

והחמה וחת מחשבתו אשר חשב על היהודים לאבדם וכמו פתח דרש
 והטט חזק אשר לא ישמע לקול מלחשים והסגל עומדת על ימים
 לבטח הטתו ברוב לקחה לעשות מעשהו הכל וגמור ותהי חרדה גדולה
 ליהודים אשר כמנהל לא נהייתה מיוסבלות יאודה מעל אדמתו ויאמרו
 איש אל אחיו חזק ונחזק בעד עמנו וחזרת חלקינו חס יחיים נחיה
 ואם ימיחנו ומתנו לא נחלל בריחו ויאמרו נלך בשם ה' חלקים והגורש
 עומדת לעומתו וביד חזקה ישלחם מארצו ויגרשם בלא כסף ובלא
 מחיר ויעזבו את הנוס והת ממונס ביד אויביהם ויאמרו וינכו בלא
 כסף שלש מאות חלקי רגלי ונראשם השד דון מהרי"ח ופזרחם הדות
 ומכאום צרות רבות ורעות השד והשגר והרעב והחדב מהם וטנעו
 במים עזים ומהם נמכרו לעבדים ולשפחות ומהם מתו בצמבה עד
 שכל הלומוח שרקו ויחריקו שן ויאמרו סורו עמא סורו סורו חל חבשו
 ואל חשבו בלדכו והיו דחפים והדופים מעיר אל עיר ויחלכו מבוי
 אל בוי וממלכה אל עם החר ונשאר מעט מהדנה ואלה שמות בני
 ישראל הנאים נחוך הגולה שרי כנאות גדלש העם יושבי על מין
 שריס ונכדים אשר הלכו בגולה ונתישנו באלו הארצות ומהם חזרו
 חזרה ליהודים היתה אורה ואלה שמותם נמצריהם ובפירותם מהרי"ח
 חיישב בעיר נאפולי וחבר פי' על החזרה ומרכבת המש"ה אשר לו
 על ספר אלה הדברים ופי' נביאים ראשונים ואחרונים • מעייני
 הישועה לפי' דינאל • משמיע ישועות לכל הנבואות העתידות • מחזק
 שדי • ישועת משיח פי' על מאמרי התלמוד • עטרת זקנים •
 ראש אמה • זבח פסח • נחלת אבות • מפעלות חלקים • צדק
 העולמים • להקת נביאים • ספר שמים החדשים • ודוא פי' על
 התורה כי לא יכלו טבעו בעולם • ה"ר מאיר ז' וירגה מתישב •
 באיסליא • ה"ר חנהם זכות החזון חיישב נסרובסה והיה חזון גדול
 ולו בוים ירדשו מרוב חכמתו ופעם אחד נל' לנסתו נחזות המלך דון
 יואן ושאל ממם שרבות ליעב לארץ איבוד ויגיד לו על פי המזל בחינת

ספור גדוש איספנייא ח

גדול עשו מה שמוטל עליכם ויקירו לו כל ישראל ויכפזוה ויקבחו
 לחו במזכ' יום הכפירים נציר וירוכז חננב' : והרב המ' חב'ר
 פירוש על החזרה וקרא שמו ספר כבוד המור ופירוש נחמד למראה
 על פירקי חנות וכספת הגרוס טמזן אותו נציר לישנונה . כל חלג
 לרבים החכמים הם מיוצאי ספרד . ומעזה נכתוב נצ'ה גרוש
 איספנייא

גדוש

טוליטולא היא איספנייא והטעם שבנו שמה פוליסול'
 לפי שנים שצלה נבוכדנצר הרשע מלך בבל לצור עלים
 עלו עמו גם כן מלכים גזורים רבים ועצומים לשלול שלל ולבזוז נז
 ונחוכס עלה עמהם מלך איספנייא ואזו איספ'אן ועל שמו נק'ה אח
 לעיר איספנייא והיא אודיס קראו שם הציר טוליטולא על שם שטלטל'
 המקום ממקום למקום וכשהעיר ה' לכ מלך פרס והעציר קול בכל
 לדיעת מלכותו וגם נמכתב לחמר מי נכס מכל עמו יהי חלקיו עמו
 חצל לא רצו אלו לעלות אל ירושלים ונתייסגו בחלו הארצות ועליהם
 לחנא עובדיה הנביא בזה הפסוק ובלות החל אזה למי ישראל אשר
 לצמים ער צרפת הוא אלימנייא ואסקלומי'א ופרנני'א וגלות
 ירושלים אשר בספרד היא איספנייא והיא אשר קראו שמה הגזורים
 טוליטולא על שם שטלטל המקום והצמירו תלמידים הדיפה והיו נח
 תלמי חכמים יסומים וידועים ובר'אש ה'ר יצחק קאפיטין שהרימץ
 חרה ברבים והאריך ימים ונשם ונפט' בשנת תתש' אלפים רכ"ג
 והצמיד תלמידים ה'ר יצחק חיון בעל השם ופיצם אחת היה עבדות
 בשמים והדיחותיה הצלך והס'רמס להחפול אל ה' חלקיו להודיע בשם
 על ה'אין וטוב ה'ר' לספור כל הזמות שלהם וגם הזומת צוה לנרשם
 חיון לעיר לא תשא' פיסה ואחר כך יחפול וכדי לנאוחו המיו בנות
 חת פחותה וינה אחת נחובה והביאו להרב המפוזרת של הזמות .
 והי נפק' ויסלח ויקרא לכל חכמי העיר וסדיה והחל נכס הרב
 וחומר להס על מי חס' בוחקים ולמי חס' אומרי' החפול לא נכדמ

ספור גרוש ספרד

סמכות וזכה פידוש על התורה וקרא שמו עקידת יצחק וספר חתום
קשה ויד הנטלות למטני ופידוש על חיוב . ה"ר יוכפ סרגא היה
מקבל ה"ר יאודה ן' כוסן ה"ר שלמה נחייט זצ"ל ה"ר משה ן' חניב
צטול טולח ה"ר משה הנפרעג"י ה"ר יחזקיה חייט בעל מנחת יאודה
וה"ר יוכפ יענן נמנונה . ה"ר לביהם הלוי ה"ר משה הנבינדא
בעיר ויננה בעל עולת תמיד : ספר דרש משה . ה"ר אהרן מבראני
ה"ר יוכפ מטרחני בעיר וירונא . ה"ר יאודה ן' בולחט ה"ר חיים
ענדיה ה"ר חלענר ה"ר יחזקע נופוש המנונה קרישקאש בעל בית
זוגל והוא מורה מקום הפסקים על גמ' חוספחות ואגדות . ה"ר
חיים אלחדיב בעל מקור חיים והוא מורה מקום הפסקים על כפרי
חטרי הדדמים . ה"ר אברהם הלוי בוקררט שעשה פידוש על רש"י
בגת ה"רס' ונחייט בעיר חונים ה"ר אברהם סכה בעל הצחחות
נחפז ללכת בערי פרחקיה ויהי בדרך ים הלה אח חליו אשר מת
בו והיה ביתו ובין עיר וירונא דרך שלשת ימים וה' הטיל רוח בערה
אל הים והלחיה חטנה להצטר ויחחרו החנשים להשיב אל היבשה ולא
יבולו כי היס הולך וסוער עליהם ויצעקו איש אל חלקיו ויאמרו אל
הרב הנה נא ידעט כי איש חלקים אחוה ודבר ה' נפיק אחת ההפלה נא
בעדינו אל ה' חלקיק ואל נמות ורחה אח ענינו ואל עמנו . ויחמד
להם הרב הנה חנכי מה ועמה דעו נא ורואו ונחטמי נא נזאח ותצללו
מרוח סוערה ומסועה הקבלו עליכם לעח פטירתא אלא חשלינוני אל
ביס להקל מעליכם הנה נא העיר היתת קרונה חדרנו ליהודים
שיקחוני מהכפינה ויקנרוני בקנרות ונחיווכן חלניחו אח ודכנס
ולא יהיה עוד המיס לשחת כל נשר וכן היה ויעמוד חיס מועטו .

ספור גרושאיפניא

ומאחר וספר נהר פישן ובמלכות אראגון בזמן עזרת בשמים
 מלכות היואודוס סולם מחזן לעיר ובגרו הצעירים נפדוס על שניאז
 מיסודרס ה"ר חסדאי קריסקאס'ל וכה אמר בהחלת דבריו לפר
 מיסודרס'ת פקד את צמו ונתן להם מים . ה"ר יצחק די ליואן .
 ר' יצחק חזן ככה רבלים . ה"ר שמעון מימי הסדרג על קדוש השם
 פעם אחת היו יושבי' על אבן אחת גדולה מאחורי בית הכנסת ועבר
 עליהם אגוס אחת ואמר להם זה הפסוק על אבן אחת שנעה עינים
 וצמו להם כזה הפסוק על אבן אחת שהיו יושבים עליה שנעה עיני
 גדה שהם ארבעה רבנים כשנעה עינים . אמנם הרב מהר"י
 מראמי ז"ל אמרה בלשון אחר על מהר"י אנהב שהיה פים אחת
 מויה והיה מלך פורטוגאל ואמר צדי עינים יש לי במלכותי שאין
 על הצולם פרוך להם פין גשר אשר פורטוגאל ועינים של ר' ופעם
 אחת היה מהלך בדרך נהרם וישב על שן סלע אחד וכ' כבדים
 עלו ח' מימין וח' משאלה והיה עומד ח' תלמידו עומד לפניהם וסדר
 כדווח ארבעתיה והיו עוררם בלדברי צחית ופנה ר' אל התלמיד
 ואמר לו אמור אחת אמר לו תן לי רשות שאשב ח"ל שב יב על האבן
 ואמר על אבן אחת שנעה עינים אמר ר' תהי ניה צחיתא שאס לא כן
 וקדחתא היא אצלך דזה ה"ר שלמה מזל טוב את ספרי הרב בת'
 פולו העצום וישלך ויאמר . אריה נאחזתתח כסא יושב
 -מים יצחק . יצחק מוכה אור התורה שחר וכאב -ה"ר יצחק .
 די הא -מע יצחק . יראה לפי -ה' הארזן ישמח אל יוס אהרן
 יק . וב' מהם הר"י אנהב הר"י די ליואן הר"י חזן נפטו לחי
 ככסוד גדול קודם גרוש איספניא וזלתי ה"ר שמעון מימי סדרג
 קודם השפואי כי נבד עליהם המלך האז ושעה חמנים מנני
 חל שמהם את כבודם ויעבירו עליהם המים הזוחים והם לא
 לפסח'ת צמח על משמרתם ושארן את משמרת תורת ס'גבל
 ס' וכל נפשו וכל תאדם ויטו המלך וקטיבו אגנים גדולות לנפת
 עליהם

עליהם

ספור ג' ריש איספייא

בעד הבסס הלח תרעו אל לא תזמנו כי הוזה פלומי אלד תזחילתם
אזזה בכמה ע' היא יכולה להחפלה בעדכם ומחזע בלחם חלי פחה
כאשר צר לכם וכאשר שמעו את דברי הרב נכלו מחפזו וינהלו לגרם
את הזול' מהבמה מחוץ לעיר והביאו את המפתח להרב ויחפלה הרב
אל ה'חמ' ה' חלקי חברהם יצחק וישראל היום ערע כי גזזה חלקים
ואני עבדך וברצוך עשיתי את כל הדברים האלה עמי ה' עמי ויהי
בכלותו להחפלה והשמים החקדונו בענים ורוח וישלח למחך לחומר
חסור ורד ולא יעזרך הגשם ועפי הגשם על הארץ גשמי רטון ברכה
ומדנה : ה' ר' יצחק אנוהב הים עור בעים אחת והסנינה הוא כי בזמן
הגרוש בלחם המקומות קיימו וקבלו היאורים עליהם ועל דרעם
ולא יצטור אל יהיה עזירת בשמים מחיינים לעמוד על הפשע
תחפלה ובתחומים ולחריד לארץ גשמי רטון ברכה ומדנה ועל החלף
הזה ה' יצחק המלך היאורים בארצו . . . והיה בימים הרבים ההם בימי
מה' י' אנוהב היה עזירת בשמים כי לא היה גשם על פה כל הארץ
ויחלו את פני הרב הז' להחפלה בעד היאורים על אזהרת הגשמים
ועבר לפני האזנה והחפלה לה' חלקיו והפציר בתפלתו ונעת האזנה
ס' תדרש נרבים נפ' חולות יצחק והגשם של הדרוש ואמר לנו המים
לנו המים המים לנו ונעק נעקה גדולה ומרה ואמר רבש"ע גלוי
ויחזפ לפני כסא כבודך כי יש"אל הם נצער לפני האזמות על אזהרת
המים כי חלצו מוכרחים להודיע לארץ גשמי רטון ברכה ומדנה
יהם על עמך וצאן מרעיתך לנו המים לנו המים וכמעט הגשמים
וצרים כלפי מעלה ואמר אימי זו מכאן עבר שחרתם על בניך והשמים
כדקדונו בענים ומיד נגש על ידו לחמם לא ירד מן הזיפה אלא
בצין יחזק ותפטר כפירסובאל גזת רב' ויצחק בן ששם שה' כשפטר
חן הצילם ויבוע ויחסף אל עמיו ויקנוד אוחו יעקב בסוף חזר פידו'
על רש"י ועל פי הרמב"ן על התורה ועשה פי' על ה' ערבים וסמית
על יצחק במדות מן התלמוד וספר שאלות ותשובות וספר משרת

ספור

ספור גרוש איספנייא

ונסתיך וגורי נאשך חגורי כי משד'ה' אח העיר והרגו אח האלודים
ח'ו'יהי ממדת ותפש כן ולהחד ימים מועמים חזרה להגיל אח
אשך להומהדגה נעיר עם הקהל בענות .

ובשנת

ד'נו שמים כי פשא ארץ לפ'ק מחבלו בקצה המערב
האמתייה'ם החדשות אשר לא כפרום הדלומים
ותקדח המקום הזה אמריק'ה על שם החיש המוכח אחוה שהיה שמו
אמריק'ו ומסב אחוה סניב סניב הים המערבי ככל נר כמו סיכוננו
כל השלשה חלקים הזכרים מהים הגדול ים אוקיינוס .

ובשנת

חמשת אלפים ורע' אליצירה החזיל דמיאל נומנריגו
מחמירסה להדפים החלמוד וכל שאר ספרי הקדש ו
והוציחם מאפלה להורה ותמיד היו הזלכים ושגים בניחו חששים
מלומדים כפי האפשר ולא השיב אחר ימים ליתן לכולם ככל אשר
ישאלו כיד ה' בטובה עליו ודמיאל סנ' הים ספרי מחמיו ומחמו ות'
האיר אח עיניו .

ובימיו

ויקסנאיסטרוי'ה' אלז וימיאל'ה' אדוי אשכמי'ה' ועשה
עצמו נביא ואמר כי ה' שליח'ה' על עמו ישראל
ונסכות יאודה יקבץ מארבע נפס' הארץ ורנ' אוקייני ותבמי
במי ישראל נסו הד' ענה הדיגה ידו לגזור עליהם עמות והפסקות ולא
בד' אל משמעו . אחם רבים מפושעי מי ישראל שבו איש
מורם הדיעה ומן המום אשר נכפיהם ולאך כך כללו נמים אדירים
והעלו חרם בידם בענות כמו שאירע בזמן הזה .

ותחזור

לעמינו והימים אשר מלך סולטאן בייאזיט ל"ב שנים
ותחזן מלכותו מאד וימלוך חחחיו סולטן סלים נע
בשנת חמשת אלפים ורע' ב ליצירה והיה נשגחו על כסא מלכות הרב
כל החיו ובניהם שבעים נפש ויכס כמי ללכת אל מדינת פרס ויאסוף
מאה וחמשים אלף פרשים ואישרגלי לרונ מלנד הג' למינארוש

ויש

סיפור מלכי עותמגרים יב

וכן היה השבעה ונעלה עליו ונקח המלכות ממנו ויעז כל העם קול
 לו ויאמרו טוב הדבר אשר דברנו לעשות : וסיבת השגחה שגלה
 מן סולטן סלים וכינו קאנו מלך מצרים הים על דבר אשר לא קדמו
 ולא תאשי עלה אל דול"א בלחם ונמים אחרי שבו מהט"ח את חסמפין
 מצד מלך פרס ותקצר נפש העם בדרך נרעב ונצמח ויש אהלו אל
 ה' וישם הקד"ח אל כו"ר ויחש עליו וזה המקום הוא ממחוז ממלכת
 קיקאדו מלך מצרים ומושל עליו עלה אל דול"א מסנהו ויחא עלה אל
 סולטן לקראתו בעם כבד וניד חוקה וירח אחת והאסו ופעים ויעבר
 וזו כל מדינת מלכותו כל איש ואשה אשר יכלכל את מתה סולטן
 תהיה בלחם ונמים ידקר בדרך ותכבד עליה' הרעב מאד עד כי אכלו
 כבליהם ואת הגמלים והאנשים הרבה מחו נרעב והנשאים שבו
 שמתו על עצמם וילכו כלם לארצם והנשאים ישבו במתה עד
 עסקתם . וישלח ספרים אל מלך מצרים להודיע לו על הדבר הזה
 ויחוננוה עמו עבד אל דול"א וכי מנע ממנו מים ולחם עד כי מחו כל
 תי ארץ וספיו ורכו ונשאר מעט מהרבה . ויהי כקרוח מלך
 תעצתם הספרי' וישמח בהם ויכתוב לסולטן סלים כתב החוננות לאמר
 כעצתם הוא בידך טוב ופגע בו ואל תגט אל מדינה ואל בונה קמתו
 תהיה חסדיה וכוה וכוה יעשה עמי שאני אדום ולחאדים מה יעשה
 ומהיך כך כתב לעלה אל דול"א על יד איש נאמן לאמר הגד האבד לי
 ומהיך גאית בסולטן סלים האומר ישלם ה' פעלך ומי יתן והיה כי הדוב
 לחתהם ולא תחמול עליו ועל עמו ולא תחיה כל נשמה ויהי לתקופת
 ח' ויחל סולטן סלים לתקם מעלה אל דול"א וישלח לבאן באש"ה
 האבד כבד ויעצרו אתו מלחמה ויגפיו חיל עלה אל חלח ויפלו תלים
 מצדו ויקח את ארצו מידו ויתפוש את עלה אל דול"א ויאסרהו
 ח' תמים ויוליכהו אל סולטן סלים וידבר אתו משפטים ויען ויאמר
 מה לא תרע כי לא מלבי עשיתי כי אם ברשות אחי ויהיה לו את
 ויעצרו אתו קאנו ויש ויעבירו את ראש ועברתו שמה נכח

סיפור מלכי עותמנליים

ואלו רב ממני חניך ספי"י מלך פרס • ומתן סולטן סלים הכח
רץ אחר מעבדיו וישלח אחיו אל הרץ מצרים ויבוא ויאמר לנו
עיניך ורהה שלא חבלה רז זה לשם אדם בעולם ותעשה עצמך
ממלאכי פרס וישע את טעמו וישלחהו מחתו בשלום לחקור ול
את ארץ מצרים • וישא העקו"ב רגליו וילך הרצה מצ
במקלו ובחמרמילו ביח ויבא ויעמוד לפני מלך מצרים לילה ו
ויסתחו לחפיו ויחמה עליו מלך מצרים על מרואה ועל בונה קו
וישאל לו לשלום ויאמר לו למי אהה ואלה תלך ויאמר לו אחמי ס
מוך פרס שלתי אליך וכדברים האלה אמר לי אדוני וגם במכתב נ
זכמום עמדי ויוצא לו את הכתב ויקראו סערי המלך בעת ה
ויקראו לפני המלך בחר היטב והארים אשר עמו • ויהי כבו
לקרות ויחדד האיטוילפתו ומס לנו בקרבו ויהי למס על השמו
כי באס ויועץ המלך עם שריו ועבדיו ויאמר אל עמו הנה עם
ישמעאל' זרעו מערב בחסף טיח רב ועצום ממנו • ויכתו
השבת הכתב לאמר הן חן אך עצמי ונצרי אהה כי אני ידעתי
האיש הזה ואלת איתו וודון לנו ורוע מעלליו וזה חסוך אשר תע
עמדיו ונסע ממצרי' ונבא ונלחמה יחד עם סלים האבזר כעמי כע
כסמי כסוסך רק חיקו ואמץ אל תצרוץ ואל תתושלוס מאת א
קלנ' • ומתון הכתב כחוב וחחוס החתם בחוך חתם בטבעת המ
וישלחהו מחתו בשלום ויבא הרץ ויעמוד לפני סולטן סלים אדום ו
לו את הכתב אשר שלח מארץ מצרים ויחדד המלך חדה בהלח
מלך ויאמר מי איש ואלה הצר הצורד אשר דימתי וישלח ויקרא
חכמי קושטנימא ויעציהו שריה ויקראו לפניהם את הדברים הא
ויחד אפו עליהם ויאמר להם ראו מס מנקס לפשות לו מלך מצ
אני שלום והמה למלחמה וכי הוא אויב לי ומנקס רעתי כי הוא נ
במלך הספי"י ומעצו לב יחדיו עלי בריח יכרותו והאלקים איש
הכתב אשר נכתב בשם המלך מצרים לשלח אותו למלך פרס ו

ספור מלכי עותמנרים יג

ובלנניאס שהיה להם בארץ מצרים בניית גנוי המלך ועליו נזרח כף
דגל מרוקם באבנים טונות ומרבניות כי אמרו הגוים כאשר הגיב
בהו למות ממלאו לפניו חשים חכמים ויפלו לפניו דגליו וינסו ויחמטו
שפמו ויאחרו הקצו נך לעבדים חס יבוא צר ואויב עליהו או על החרו'
בנאים אחריו מי יצא לפניהם ומי יוליסם ומי יביאם ולא חזא ענת
למעאל כנאן אשר חין להם רועה וזאה יטסו לעזרה ואזנהמר
חמיו עליהם ופסגו להם את דגלו ואמר להם אל חפחו ואל תראו
ביום קרב ומלחמה בהחף את אויביכם מפניכם כנף רבלי וזה לכם
קצות ביום מלחמה תוציאו את דגלי להושיע אתכם ויעש את חנמת
דגלו כדגלו מרוקם באבנים טונות ומרבניות והיה לכם למשמרת
עד יקו בני אויבו ובאחרו היסם הוציאוהו עמהם לחוק את לבהעם
למלחמה ושאלוהו בשמחה ובשמרים בחוף ובכמר ותצרות התרועה
הם ובלפת אחרת אל כדווי ואברהים אל דסוקי המשאין שלהם
ירקדים ומבלנים לפני הדגל ואמר' אחי בית ישמעאל שמת אתם
קדים היום למלחמה על אויביכם אל ירך לבכם אל תיראו ואל
תצרטו ואל תחצו מפניהם כי נביאכם חזק עמכם להלחם לכם עם
אויביכם להושיע אתכם וכל כנאו ארבע כחות שלהם והם אל שפעי
אל תבאלי ואל מלאכי ואל חפיי ורבים מעמי הארץ יצאו עמהם
ירקע הארץ לקולם והיה יום אשר לא היה כמוהו במצרים ועל כנאו
דגלי מחתת הכ"ד שב' קלים אשר היו בצצרים והקצימים רוכבים על
סוסיהם מלונשים בגדי שש ורקמה ועליהם בגדי מ' סת והגליל מכת
סוסיהם ובמליהם מוסאים תקיהם וקניהם והאלים ומסו ההש' פלינס
ממלטים על יד כפיים מחתת יד מלך מצרים שהם חסיו' ט' ופח' ס'
ממלטים ומת' ורמס' ר' ואל מחל'ה' והם כנדי' א' ופח' ר' ואל
מ' ד' ואל ג' ואל מופיי' ה' ואל סחיי'ה' ואל ברמי' א' וסג' ר'
מהם אשר חלו המדינות כולם אחיי חרב מלומדי מלחמה ואלו
הם רבים עמכם מהערמיים בח' עת וכדמחיס כחל שכל שפת היס

סיפור גרוש ספרד

על מלך מצרים •

ובשנת

ויחם ה' על הרע'ה היא שנת חמשת אלפים רע"ח

ליצירה כחש' ראה הרב ר' שלמה דיל מדרש את מעשה

תקשו ובמרחו של שלטון סלים ונכלאשד יפה יכלוח ומתן עימל לכמה

את מצרים • שאל שאלת חלום חס יכלוח במצרים וענו לו זה

הפסוק והיה זה שלום אשר כי יבוא בל'כם ועי' ער שלמד סולמן

סלים את חמדונבלט שהיא חמדונבלט שהיא אשר וזו יהיה שלום ועוד

שאל פעם שנית וענו לו זה הפס'ק ומלך צ'ו יחשל גם ועי' בשנת ע"ו

לפ' קימשל סולמן סלים במצרים •

ויהי

בשנת רע"ו וישל סולמן סלים את ראש אייחם הגז

שר הכהן של הרבליים ואת ראש אלבוללי ש"ו של דמשק

ואחר ראש בירניק ש"ו של חרס כינא אשר הוא מתחת יד קאטו מלך

מצרים ויעש סולמן סלים בעירמה וישלח לו מלאכים לאמר עבדך

ובקר חכי עלה עמי והושיעה מתחת יד מלך מצרים ואסכה חפשה

עמי ירחץ מצרים לפיך היא ומשל חמאל נה בלא כסף ובלא מחד

עבד יום מיוחד רק הכסף חבול ממך וחפשה המנה על פיך מנח

בני המלך חנינים חונותי הרבליות ומט' הדבר בעיני בירניק ויכרות

עמו ברית וישבע לו על הדבר הזה וימרוד במלך מצרים ועוד נש

שלטון סלים את ראש פירחת באש' הולח ראש יומים באש'ה ויעש

משה לכל עבדיו וילנישם בגדי מלכות ויעלהם כזה לדרך ויסעו

מקושטוניא למלחמה והיה בדרך במלון וינא הסלים ויגר לסולמן

סלים לאמר כי נסע מלך מצרים בעם כנר וביד חוקה והגה מציב לו

יד להחצר עם חיל הסופיועם חיל בירניק ש"ו של חרס כינא כי

צטוח עניו להשיעו והוא לא ידע כי מרד בו יהי צום השביעי י"ז

לרביע אל חכיר ש"ו חזקת'ל לחשבות נסע מ"מ הוא וכל חילו

ונבאו ופקודת חיל שרכשם של' עבד חלף כלי המשחת נשאו אחס

עלה בגלות ועקר הארפה לרוב ואנני הקלע ונסע בראש הרגל

סיפור מלכי העותמנלים יד

ליד ח'ק ונטל קילמוס ומהב עליו חוה סי' ר' ל' איש אחד ש'אש שמו
 נולד לו המלוכה ולא נתנו גם לוחה נחשבו כי סי'הי ש'ו של
 ח'ק ח'פס המלכות ונאשר ר'ה מנ'ד מצרים חת מעשה חוקטו
 בורחו של סולטן סלים ש'אש שמו סי'ן כ'הוא ס'נים שס ענ לנו חוהס
 ג'די החוכן ויחן בלבו לנחוח וט'ה הח ט'צמו ויורד ר'ה על זקטו ונרת
 ל'ה ויט'נ בכפר אחד מע'רי מצרים וט'מה דח'ר חל נק'ר ויט'נ ט'ס
 ד'יום מוחו וט'הי מלכותו ט'ו ט'ניכ ומח נ'ן ע'ו ט'נים • ויט'עו
 ט'רים כי ברח מלך מצרים ויקומו עם ה'ח'ן ונאכט'י נמקוס הנק'ר ח'
 ט'רים קלעת חל ב'ב'אל ב'יום כ'ט לרמ'ח'ן ט'ת ח'הק'כ'נ נחט'ונס
 ח'מ'יכו ח'ח ט'ומנ'ח'י עליהם למלך ולא ר'טו ח'יל מלך מצרים להמלך
 ח'ת מחמד ח'ן ק'ח'ט'ו חל ג'די המלך כי ה'ה רך בט'יכ וה'איט ט'ומנ'ח'י
 ח'ה גבור ח'יל ולא ה'ה נ'טל ממון ונאכט'ו עם ה'ח'רן ט'ריה וש'כט'יה
 ח'ח'ו מג'מי המלך ט'שים ח'לף פרחים לה'ח'ח המלחמה ויח'ס'ף
 ח'ח'נ'ח'י ח'נשים בגורי ח'יל נ'עזרה וח'ת כל העבדים והע'רניים ה'
 ח'ח'ח'ים בכל מ'דינות מלכותו ויחן להם המלך סוסים ופ'רשים וכלי
 ח'ח'מה וח'ת ע'פ'ר הש'רפ'ה ויפ'רון מת'הו מ'ח'ד מ'ח'ד וי'הי כשמוע
 ח'ח'ט'ן סלים כי ח'נאי מצרים המל'כו ח'ח ט'ומנ'ח'י עליהם למלך
 ח'ח'ס פ'נו ללכת ח'רצה מצרים וכ'ח'ש'ר הבי'ע סי'נט'ן סלים לכפר מ'
 ח'ח'פ'רי מצרים הנק'ר ח'ל כנ'ח ויט'עו מצרים וי'ח'ח מלך מצרים
 ח'ח'ו ויכ'ר'ו נ'רחו'ת מצרים כ'ה ח'מר המלך כל ח'יש וח'יש ח'ש'ר ילך
 ח'ח'ה מ'ח'ל סולטן סלים וי'ח'ח ח'ת ח'ש'ר למלך יע'ש'ר'ט ע'וש'ר
 ח'ח'ל וי'הי בט'מע'ס וי'ח'כט'ו כל ח'יש מ'צוק וכל ח'יש מ'ר נ'ט'ש וי'ח'ו
 ח'ח'ה'ס נ'ט'ח וי'ה'ר'גו מ'ה'ס ח'ר'ב ר'כ וכ'ר'ח'ות פולט'ן סלים כי מלך
 ח'ח'י'ס ח'ולך וב'ג'ל למלחמה וי'יר'ח מ'ח'ד וי'צ'ר לו וי'ט'ה סולט'ן סלים
 ח'ח'ט'עמו ח'ול וכ'ר'ב'יך וילכו ב'ק'צה המ'ח'ה לר'ח'ות מ'ע'שה חוקטו
 ח'ח'רו כי ח'מרו לו כי ח'ול ח'יש גבור ח'יל וה'ח'י'ח ח'נשים ח'ש'ר ט'ח'ה
 ח'ח'י'ס ח'ה'ס ויל'ני'ט'ס נ'ג'די מלכותו ונחון על ח'יש ח'ה'ד מ'ה'ס ח'וד

מלכות

סיפור מלכי עותמגרים

ויסע מלך מצרים הלך ונסוע עד בואם לארס טובא וישת אל המדבר
פמו ויטשם אהלו רק רכושם וקיינם עזבו נאדם טובא בניית אנשי
המדינה וישלח מלך מצרים שר אחד משריו להודיע ולהשמיע לסולטן
סלים שהם מוכנים למלחמה ויאסוף סולטן סלים את כל חיבתו וישאל
להם לשלים ויאמר להם אל תיראו ואל תפחדו ואל ידך לבנכם מחיל
מלך מצרים כי אין מעצור להושיע ברב או נמעט ונחנאי אם תלכו
עמי למלחמה וזהו כולכם לב אחד ואגודה אחת איש את רעהו
יעזרו ולאחיו יאמר חוק איני נכליח ויאמר להניח אגודה אחת בידו
של חנים ויאמר להם מיישבו כח נכסם וישבר אותם כבד אחת ויאמרו
לו לא יחכן זה נשים אופן נעולם ויוצא להם אחד אל אחד וישבר
אותם לעיניהם ויאמר להם כך הוא אם תהיו כולכם לב אחד אין כל
צדיק יכולה לעמוד בפניהם ועתה החזקו והיו לאנשים פן תעבדו
לישמעאלים והייחסם לאנשים ונלחמם וישבעו איש לאחיו ויצא סולטן
סלים לקראתו ויערכו אתם מלחמה ביום ח' כ"ב לחדש רב"ב שנת
תחק"א לחשננוס וילחמו עליהם חיל הג' ירכשם ויבאו עם
הג' חניצארוש של סולטן סלים נכח גדול ויזרו אחר ויכו סולטן סלים
ויחננו את כללים המנבחים ותרעש הארץ לקילס ושמש וירח קדרו כל
עלה עשש השמימה ויכו בחיל ג' רכס מכה רנה ועצומה ויאזרו חיל
סולטן סלים הנחשלים וירדפו אחריהם ויחליטו לפי חרב וגם חיל
בידו אשר נטח בו מלך מצרים נטו אחרי סולטן סלים וימרדו במלך
מצרים והוא היה עמם לשלים והם ברו עליו למלחמה צפתים
בהם מכה רנה ועצומה ומפני חמדת הממון שהניח נכחיהם כל מי
שמצא אחד מחיל מלך מצרים היו הירגים אותו ומפני כבוד המלחמה
מדפו ידי השליש של מלך מצרים ונפל הדגל ארצה מיד שליטו וגם הא
מלח וישב אחר ונפל על הדגל וימית וכאשר ראה מלך מצרים
נמס לבו בקרבו והיה למים ולקח זה הזעשה לעצמו לסימן רע ועת
כי פעם אחד במצרים שאל לחוכן שלו מי תופס המלכות אחרים לק

ספור מלכי עותמנרים טו

מצרים ויבצע מהם סולטן סלים ויט אהלו בלמצע האור במקום
הקדח אל ג' ימיה אל וכתיבא בין קצר הגח אל עיני ובין בולחק
ובגזס אל ספי' וחיל סולטן סלים יצאו נבנים לקריחת מלך מצרים
ויבואו עליהם נטח ויהרגו מהם בשלשה ימים ששים לנף היטו ויחזק
לנבס במלחמה ויכריז סולטן סלים נרחבות מצרים כה אחר המלך
כל מי שמצא אחר ג' ימים ליש ג' ירכיס בניחו יחלוכו על פהח ביהו
ואס יביאו אוחו לפני המלך יעשירו המלך עישד גדול וכא ליש אסד
יעבור תחת הדגל ויקבל עול מלכותו בחוך ג' ימים לה יאונה לו כל
אזן ויהיה לו לליש חיל ומפחה המלך יאכל . ויהי כשמוע חיל מלך
מצרים את קול הכרוז ויטור רונס הח סומנבלי וילכו אחרי חיל סול'
סלים וכרהוה טומנבלי כי כל הלו נפכו מעליו ויירח וילך לו אל
נפא . ויהי הוא הולך בדרך וירח את הגדוד לקדחו ויפחד מהם
וישא עיניו וירח את חסן בן מרעי לקראחו ויחזק לו וינשק לו ויחמ'
לו סומנבלי צר לי מאד וחיל סולטן סלים ולחמים כי רוב החיל עמו
אחריו ואני יודע כי היא לה הצלח ואנה נשם לעזרה . ויאמר לו
חסן בן מרעי שבה עמי אל חירא ולכה כל אחי אל מק' אחר ותסחרת
עו עדי ענוד ועסו וילכו אל מקום כפר אחר הידוע במצרים ומקרא
אל ג' אנה והוא מקום תלול חחת הארץ והגיע לכס עד יס המלח
ויט עס אהלו : ויהי כראח סומנבלי זה המקום ויספיק אח כפי
וינעק צעקה גדולה ויהמה עליו הסן בן מרעי ויאמר לו חיה
כך ובכורחך אסד ישמעו את שמעך ורגזו וחלו מפיך וענה מהפכת
לליש אחר ויאמר לו סומנבלי אבידה לך זה שלשת ימים תלום תלמחי
והפעם רובך לדעת פחזון תלום וכרהוה זה המק' ידעתי פחזון
וארש תלומי והנח עומד על שפת ים המלח וקמה עלי רוח סעירה
והגע שוחרעש וחחך הארץ ובלי היס עלו עד לשמיס והנה חמסה
כלבים שחרים וינשו אחי אלה מפה ואלה מפה ויחר חפי נהס
ואבלוף את חרני מתערה להורגס כי הכלבים עני נפחוף מלאס

לס

סיפור מלכי העותמגלים

מלכות ודגל כולטון כלים נצוי על ראש מלמעלה למען יחסנו חיל
מלך מצרים כי המלך ומשאו חתה הדגל כמנהג ויהי אחרי כן
ויעצור עליהם טוממבאי על סום וכונע מחצת על ראש ושדיון
קסקטים היה לונט ומכרת נחשת על רגליו וכיוון מחצת בין כחפיו
והן חתו כמנור חורבים וירח הח חיל סולטן סלים והת הדגל
נצוי על ראשו מלמעלה ויחשוב טוממבאי כי הוא המלך ויהתל בו
ויאמר לו ההתה זה סלים הכלב מורע הערלים אשר מלחו לנו ל
להתקם עם מלך שמעאל מורע ישמעאל ויקחהו נציצית ראש
וישלהו מעל כובו וישלינהו הרצה נכתו גדול והיה לנשר אחד וירדוף
אחרי החיל ויך נהם מכה רנה ועצומה ויטום מפניהם כעוף הפירח
בהורם מהחוטוב לכ נחשטי כי הרג כולטון סלים ויאמר לו עבדו
הגד הובד לנו כי הרגת את סולטן סלים ומי יחן והיה שהוא חמת
בלחזה אשר המרו ההוכמים עניו שראש שמו סיטולת ילכוד את
מצרים והוא סלים וכאשר ראה סולטן סלים את מפעה חוקטו
וגבורהו נהיירה מהד לנפשו וישלח אל גזאלי כמרבל לחפוד ולחפור
את הרץ מצרים ולדעת מקום המהגה של מלך מצרים ומה הם
עושים ממנחמה ויכהו בלו הל גזאלי ספר וחון אותו לחיש נחמת
רוח מנסה דבר לאמר הגה טוממבאי הכין את כני המהגית והלאס
עבר הסריפה ויטמונו הוחם החת החול והצופה יושב לו מנבד כלשר
יגואו עליהם חיל כולטון סלים ויכליבו עליהם הח כלי המהגית ויפלו
הכלים בנת ההת והזוה לכולטן סלים שילכו להם מהאחורי ההר והיה
סביב חיל מלך מצרים ושתח אל גזאלי הח בהגם אל סופ ילעורה כי
היה גבור חיל ונטה אחרי סולטן סלים והנפוח שיהיה על מהמרתו
בכש פיליק אל פיגס בלה נכף ובלח מחיר עד יום מותו וישמח ס'ס
בבאס אל סופי שמחה גדול ויכרו עמו ברית ולנש אחותו בנדי מלכת
ויצא מהאל ס'ס נחמש עשר אלף פירשי וחמשת אלף משלכילי את האש
והמשים איש בכלי המשי ויוריס בלש'ה שלח המלך לשמור את ארץ
מצרים

סיפור מלכי עותמנלים יו

לו סולמן סלים נבדי שם לחכריך וכבוד עשו לו במותו חלל לא מתי
זהימים אשר מלך טומנחא בדרך מצרים שעה חדשים וחמשה ימי
עיוס הטביעי עשה המלך סלים דיוח' גדול נצוען מצרים במקום
הנקר' אל מקיי' סוילנש אח בירביקי נבדי מלכו וירכב אותו במרכבת
המסעה אשר לו ונחזן אותו על כל ארץ מצרים ויקראו לפניו מושל
במצרים רק הכסא של סולטן סלים נקוטטטינאל יגדל ממנו : וגם
לאחרי באחס אל סיפ'י הלביש אותו נבדי מלכות ונחזן אותו מושל על
פיחוס ער יום מוחו בלא ססף ובלא מחיר . ואל בזאלי הלביש אותו
נבדי מלכות ושלח אותו שר על דמשק ויצו לקרוא את סופרי מלך
מצרים לדעת חשבון ידוע שישלחו לו מדי שנה כסא נבית גנוי המלך
ועש הזשצון על יד אל קאצ'י הכונכר אל ג' יצאן וילבש אותו נבדי
מלכות וחייב לביבקי שבכל שנה ושנה ישלח לו זה הסך על יד איש
אחד משריו והגשורים תחיל מלך מצרים ייסר אותם סולטן סלים
בשפיטובעקדבים ויך אותם מכה רנה ועצומה עד שהראו לו את
גנוי מלך מצרים ובתים תלחים כל טוב אשר אצרו אבותם ואבות
אבותם הראו לו ואת שמן הטוב ואכזים טובות ומרגליות לקח אותם
בית גמיו ויסע ללכת והלך גם כן לריש'ד ולאחכסמדייאל של מצרים
וישב בה ג' ימים ואחר כך נסע ללכת לקוטטטינאל ולאחר ג' שנים מת
ולטן סלים נבית הרפ' א' והימים אשר מלך סלים חשע שנים וימלוך
ולטן סולימאן נמ החזין נבית חגשת אלפים ורפ' א' ליצירה :

יה כשמוצ אל בזאלי כי סלים שבנ עם אשתיו וכי סולימאן נמ מלך
חזיוו ויאמר בלבו זה עת לשחוק וינו נעימו לשלוח יד נסולימאן
יאמר בלבו מה יושענו והוא יאמר רך נשנים כי לא נסה באלה
יתן בלבו למרוד על סולטן סולימאן ולעשות מלך בדמשק ויעש לו
ככופ' שנים ויאסף עמו את שריית פליטת חיל ג' ירכישיש וימס
אחס וידבר על לבס ויאמר להם ראו כי ה' השיב את גמול סלים ושב
צאלו בראש ומומת ועתה לם ונלכה להלחם עם סולימאן' ונמ נעבור

סיפור מלכי העותמגלים

לכס לאיש כמוני עושים כך ורוח סערה נשאה את הסיף מידיותפלה
המצנפת מעל ראשי והייתי בין הכלבים כבשר לאכול וחפצם רוח
לדעת את החלום ויאמר לו הסן זה פתרום השלכת המצנפת מורה
על הסרת המלכות והממשלה ובני הים מורה על חיל סונפן סלים
שממשלו למים הזדונים אשר קמו עלינו לכלותינו ופריחת הסיף יורה
על הסרת הכח כי ה' הסייר כרך מעליך והכלבים מורים על השואים
שממשלו בנו ויחד לטומאנאי מאד ויפלו פניו ויקס על רגליו וישלך
את כלי מלחמתו בחוף ים המלחולא חכל לחם ולא שחה מים ויפצר
בו חסן ויאכל לחם צר ומים לחץ וילך בלילה ההוא עיף ויגע . ויהי
בבקר ויהמר המלך להסן על מה אמת יושבים פה ומחמ לכה נח
ואשלחך אל מקום חיל סולטן סלים ורחא על מה הם יושבים והשיעמי
דבר ואנכי חקרה נה וילך מאחו חסן . ויאמר חסן בלנו הנה נודאי
המלכות שלנו גדלה ובגדרה זרוע של מלכות סולטן סלים כי הוא הולך
ובדל ואנחנו הולכים ומחמפטים ובמה נחרצה אל חזומי המלך סלים
כי אם להביד לו אל המקום אשר הוא חונה שם מלכנו טומנבאי וילך
ויעמוד לפני מלך העותמגלי ויפול לפני רגליו ויאמר לו ברוך ה'
אלקיך אשר סגר את האיש אשר נשא את ידו בחזומי המלך והנה הוא
עומד לבגדי וישמח סולטן סלים שמחה גדולה ויאמר להביא לבוש
מלכות וישם רביד הזהב על צווארו וישלח עמו את אייח' ס' אגה שר
של ההבלים ואת בירביקי ואת אל גזאלי לחופשו וילכו ויבואו עליו
בטח ויאסרוהו במושטי' ויוליכוהו אל סולטן סלים וידבר אהו משפטי'
וישכב בלילה ההוא והאנשים נכנים עליו לשארו . ויהי בבקר ויכרת
סולטן סלים בכל רחובות מצרים שעטרו את החלומות ואת החזיות
בבתים ובחצרות בבגדי משי ורקמה שבעת ימים והמטבע יהיה על
שמו ויאמרו יחי המלך סלים לעולם כי הוא מלך בארץ מצרים ועל
כל עריה ויאמר להביא את טומנבאי מלך מצרים אסור ברהטים ויש
לחלותו על שער החילה לעיני כל העמים ויעש כן ויחלוהו וישלח

סיפור מלכי עותמנלים יז

גזאלי וימת לבו בקרבו וקם על הרע' אשר עשה ויחייעץ עם שליטו
 לחמד מה לעשות ויאמר לו הלא אמרתי לך לא טכל עם חיל מלך
 סלימאן ולך איפוא מה לעשה ויחד לבזאלי מאד ויפלו פמיו ויפשו
 את בגדיו החמודות ואת כלי מלחמתו ויטמון אחס בחיל ויחפשו מן
 המלכות ויחכסו בחפר עד עיניו ויורד רידו על זקם והיה הולך
 ערום ויחף ומתהולל כאלו הרקים עד כל רזאיו יאמרו חיו • ויהי
 כרצות עירחאת באש"ה כי אל גזאלי נרח ויכרין ככל רצונות דמשק
 כל איש אשר נמצא אותו אל גזאלי יתלוה על פתח ביתו ואם יביאו
 אותו בן מי בן מת יעשרם המלך עושר גדול וכשמוע שליט אל אל
 גזאלי את הדבר הזה חס לבו בקרבו וילך למחנה ויאמר לפירחאת
 באש"ה הלאיש אשר אחס מנקשים עשה עצמו משוגע והנה הוא הולך
 ערום ויחף וזה לכם האות הגה כל כלי מלחמתו טמונים במקום פ'
 בחל וישמחו על הדבר הזה ויחטו לאיש מחמת רכות ולביטא אותו
 בגדי מלכות וישלחו לאשים מרגלים לחופשו ויהי הם עובדי ממק'
 למקום וימצאוהו בשדה ויחפשוהו ויהי מתהולל בידם ומבלה להם את
 עירחו ומהלל ומרקד וחומר לסם מה לי ולכם לזי הלכתי סהרף
 עין במדינת הגניח היום יבאתי והיום באתי ופעם שחק ופעם בוכה
 עד כי אמרו בלבבם שהוא ודאי איש אחר שטה ויאמרו איש אל אחיו
 אל תשפט דם הביאו אותו לפני שר הנכח כי הוא מכיר מומן המלך
 שלטן שליט כי היה עמהם במצרים במלחמת קצ'ו ויביאו אותו
 לפני שר הנכח ויכר אותו שהוא אל גזאלי ויהתל בו ויאמר לו איך
 יצמתך וגבורתך כי מצמת להרוב את חיל אדום סלימאן על פת
 חם יפשו בגר ועתה על מי תשחב ויהי כמדיטו ויכרתו את
 אשו וישלחה למלך סלימאן בחדש אל סב"ה שנת ז' כ"ו לחשבונם

ותשקוט דמשק •

תחכ"ט לחשבונם לכד שלטן סלימאן את רזי"ם
 על יד יאודי אחד שהמיד כטוח ושמו לפמים [בישר]

יעקב

בשנת

סיפור מלכי העותמנלים

אזכורו אשר כלומר אשר הינה את חלקם וישמעו אליו אמנם רני מעשה
הארץ ומחלה המלך סולימאן לאדם לעצמו ולזו שמעו בקולו והיו
בעבורו ויכאשר ראה אל גוזלי כי לא שמעו בקולו מחיריה מהם פן
יגלו חזן סולטן סולימאן על זאת ותהי לו למכשול עין אשר חסד
וישעבס הוא צעיר מהויאסיף זית ויחזקן אליהם ויאמר להם נחמתי
כי המלכתי את עצמי למלך וסולטן סולימאן מלכתי ואדונתי וישע
משנה גדול לכל שריו ועבדיו ולכל שר חיל סולטן סולימאן מקסוף
וער גדול שהיו בעיריו וישנו לפניו לאכול לחם כאשר טהו שריו
ועבדיו עימדים עליהם לשרחם ואיש חרבו מתחת למדיו כי כן טהו
להם אל גוזלי : ויהי הם יושבים על השלחן אוכלים ושתיים ושומרי
לבושם כל אחד איש חרבו אשר מתחת למדיו ויגזלו עליהם בלש
ויכרתו את ראשם ויפלו חללים וראשם נפלו בתוך המסבמים כראשי
בדים ותישים ולא ימלט אחד מהם ויצו להשליך את נבלתם מחוץ
לעיר סמוכה השלך מהלילה שצרי דמסק את הכלבים לאכול והיו
בדומן על פני השדה ויתמהו האנשים איש אל רעהו וסל פחד גוזלי
עליהם והכריו ברחבות דמסק כי אלבו אליהם מלך בדמסק ועל כל
עריה ויעצרו את החטויות בבגדי משי ורקזה שבעתים והמטכע
הם על שמו וגם סלח ספר אל צירניקי שרו של הרץ מצרים לאמר כי
מת סולטן סלי החכור אשר הרגולא חמלו אשר ספר את דמה במים
הנה מתחמה לסולימאן בני ולבואת מלך בדמסק . ויהי כקדו
בירניקי את הכפר ויחד השו עליו ויקרעה בחצר הסופר והשלח
אשר קלח אליה הרגולפי הרגולסל ספר לסולטן סולימאן ויגד לו
על הדעות אל גוזלי אשר מרד בו ומהרה תראה אל תצמוד ואל השו
להלחם עמו . וישלח סולטן סולימאן את פירחאחאש הודת אימא
הגד שרו של הרגוליים למלחמה והאשים רבים עד אין מספר . ויש
לקראתם אל גוזלי נעם כבוד וניד חוקה ותהי המלחמה פנים וזאת
ותגדו יד הרגוליים על אל גוזלי וישו אותם שיק על יד ויחדו
גוזלי

ספור מלכי עותמנולים יח

עמו חיל ג' ירכיסים שהם אויבי חל המלך סולימן . ויבא לקדחת
 מוצטלפ'ה פ'אש'ה ועמו מוס'ה אגה שר של הרבליים וסולימן אבא
 שרי של החופב' יש והנשים עמהם עד לזין מכפר למחמה וישיבו
 עליהם לח כלי המשחית והיו נלחמים עיהם ובהם חל כיפי היה
 גבור חיל ורץ עליהם והוא רוכב על סוסו ותחיתו בידו לדקור כמה
 אנשים מחיל המלך סולימן ונכנס רגל הסוס נחר אחד בארץ ויפול
 רכבו אחד ויגש אליו הרבליים והוא מפו לקום ויכרתו את ראש
 יתלו אותה על רומח ויניאו אותה לפני מוצטלפ'ה פ'אש'ה ויטו
 לחלמה על שער החילת למשמרת לחוח לבני מרי לפני כל העמים
 אחד כך שלח אותה לסולטן סולימן על יד איש אחד משדיו וישמח
 המלך שמחה גדולה .

תחילת א' לחפונס וז' המלך סולימן את כל העו'

ובשנת

אשר עשה לחמד משה עמו בהסתו את רודים
 ויאמר לעשה חסד עמו וישל את ראש וידבר אתו טובת ויסס את
 צבאו וסאו מעל ססא המצרים אשר אתו בקיטטניא וישלח אחוה שר על
 משרתיו מצרים במקום מוצטלפ'ה פ'אש'ה אשר הרב גאס חל סופ'י
 למלך אשר מרד על המלך סולימן במצרים וכאשר ראה מוצטלפ'ה פ'אש'ה
 הג' ירכיסם אזרו גם גברת חיל על המלך שלח למלך כתב לחמד
 תקפ'ה אתי חני רך והנשים בני הג' ירכיסם קשים ממני ולא אוכל עוד לנחת
 לבא ועתה שלחתי ביד השלח ואלו שנה את לחמד במצרים . ויהי
 כעש'ה אשר בא לחמד חל ארץ מצרים וראה את החיילים אשר עשה סולטן
 רעים במצרים ואת חוזר המלך ואת הכסף ואת הזהב אשר ישלח
 חסד מידי ענה בשמה לחוזר המלך בקיטטניא וזה דעתו עליו וכרת
 יח עם חיל הג' ירכיסם אויבי המלך לעשותו מלך במצרים והתחיל
 לשוף חיל ושלח אחרי חיל גבור חיל ממספחת הג' ירכיסים ושמו
 ארים שהיה מושל על ספחור הוא דמ'אייט ולא רצה לכרות עמו
 יתני אמר פן יעוה גם הוא כאלו ויקטר עליו לחמד ויכרות את

ראש

...

ספור מלכי עזת אנלים

ועקב קמינטו מגלה את צרות הארץ ויריחא נדס שאלה •
ונצח צ' מ' אלכר את בגדאר מהקמילכא' ש על יד אינרהים פאש'ה •

ובשנת צ' ל' ב' הלך לבדון וילכדה והיאדי' מסיו' לו המפתח

ובס כן לכד את בילוגראדו וקארפ'ו ונוגדמיח והוא
בנה את חומת ירושלים על יד הגניד הר' אנרהים קאשרו ז'ל אש
היה במצרים מושל על בית המטבע והוא כאשר מרד אחמד פאש'ה
על סולטן סולימאן ורצה ליעשות מלך במצרים שלח אחריו וזה לו
שיעשה המטבע על שמו ומפני שחזר הודה לו לפני שעה ובלבד שיה
לו רשיון כתיבת ידו למען יאמינו האנשים העושים את המלכה •
וישכם אנרהים בנקד ויכרח ממצרים וישב פתו ללכת לקאטאימטיח
להגיד אל המלך ולח' האמין המלך לדבריו יען כי הוא עוזר בלכיה
דודים ואז הראה לו את הכתב אשר נכתב נכס אחמד וימנח אכרה
חן נעימי המלך והשיס' ושלח למצרים אינרהים פאש'ה שר נבל
לפרוך עמו מלחמה אמנם כנוסעו מרמשק ראה את האנשים מש
המלך הפרחמים ובידם את ראש אחמד המורד מוליכים אותו למל
כי אמרו שחיל המלך סולימאן קשרו עליו • ונהגיני לסיט
הגדים המושלים במצרים נכתוב כל אחד ואחד את מעשה תק
וגבורתו אשר עשה במצרים ובכל מלך ומלך נכתוב עמו השר
הנאים מצרימה בזמן ונראותו וזה החלי לעשות נעמי

זימת

בירכיקי במצרים אשר מנה אותו סולטן סלים שר •
ארץ מצרים וישלח סולטן סולימאן בנו את מוצטאס
פאש'ה לשר ענ ארץ מצרים נשמת תחקיכ'ז לחשונה • ובימיו מ
במצרים גאנס שהיה באש'י פ' בפיתום אשר היח אותו סולטאן סל
במחלחו שהיא בשפליק הל פיו'ם נלח כסף ובלח מחיר כל ימיו •
ויהי כאשר שמע סולטן סלים מלך ע' זמח ומלך סולימאן בו חח
אמר נבל בלבו מה יושיענו זה ורצה ליעשות מלך במצרים ויהא

ספור חכמי עותמגלים יט

המטעה אשר לו כי צר לו מאוד על הדבר הזה והיה מוכיח לחזו ולא
קבל ממנו והיה אויב לו ומבקש רעתו לחמס חיברהים אל סרקמאני
היה בחד במלך סולימאן • ויהי נעשיתו מלך וישס מס על כל אשר
ארץ מצרים וגם על כל הארצות עשק אותם וחמלם הארץ חמס
ויהי בראות אל סרקמאני כי החמס קם והולך וגדל והורג על יום
מחיל המלך סולימאן ויכתוב ספרים לשלחם אל המלך על אדות
המעשה אשר יעשו ויפלו הכתובים ביד איש אחד מאויבי סרקמאני
וידאס אל אחמד ויאמר לו דלה זה האיש אשר לחה מנקש בלוחו
ומכותו והוא לאויב לך וישלח אחריו ויגדל לחזו מכבס ויחד אשר
פלו ויצו לחלותו על שצרי החולה ויעשו כן וגם על האחרים אשר
צמרים היה להם צער גדול על אודות הגביר ה' ד אציהם קאבטו
שהיה מושל על בית המנונע כאשר קדם סיפורו למעלה בספור
סולטאן סולימאן והרג בשגילו כמה יאודים והביא אותם במסד
ובמזק ומיל ג' ירכסם שהם אויבי האודים באו על מחז האודי נסח
שאלו מהם של רב ושלח גם כן אל אצילי בני ישראל שיחם לו מזה
וחמשים אלף פרחים גדולים וחס לאו יהרג אותם נדח ונתנת •
וכבראות הרב כמהר"ר שמואל ז' סיד ז'ל לח כל הרעה הנלה עליהם
קם קימה שיש נה הדוד ושלח לח נערי בני ישראל מכן י' ב שג וחס
וחסף אותם אל בית הכסכת שלו הנקדחת עד היום ק' ק סימלין
לאחפול עמהם ביום י' ח' לח' אוד נצט ובכי ומספד סק ולאסר ועבר
לפני החינה והפציר בחפלתו מאוד וכמעט הטיח דברים כלפי מעלה
באומרו עורה למה חיסון ה' ויחד מן החינה סגי נהור : ובחס כ' ז
לחדש אוד הלך אחמד למרחץ וירחץ פמו ויצא וחלפק נפשו האיתן
ונכנס אחריו איסכמד משאו וחדו שלופה נידו להורגו ונענת אחמד
ופגי הדב ויצעק בפניו צעקה גולה ונדחע לאחריו איסכמד ופג
הדב על ראש אחמד ועשה בו הצורה ונדח אחמד מפניו מן
המסוק' של בית המרחץ ונפל פחדם של חיל המלך סולימאן עליו

ונדח

ספור מלכי עותמגרים

ראש ושלח ידו דרגליים והרג נהם מכה רנה ועכומה ויתן על לבו המ
למרוד במלך ויהי היום וילך אחמד במקום אחד לפני נוען מצרים קצ
מנגד הנקדח אל ג' יזה לאסוף חת כל חילו סס ולעשות מעשה ויקס היו
מוסא הגא שרו של הרגליים ויאסוף את כל הרגליים מקטון ועד גדול אז
אל חוך הפסגה ויסגרו דלתותיו עליהם ויכינו נה את כלי המשחית וי
עד נה אחמד עליהם ולא יכול אחמד לעלות אל הפסגה כי גברו מ
הרגליים עליו והיו משליכים על חילו מחוך הפסגה את כלי המשחית וה
יגעש גם הוא בערמה וזוה לעשות מיטירי'ם כהר גבוה משקים ומ
מלאים עפר מאחורי הפסגה ויהיו נלחמים אלה מפה ואלה מפה ומ
ויצרכו אתם מלחמה ח' ימים ולא יכלו לבא עליהם ותהי המלחמה עו
פמים ואחור ויתחנקו הרגליים לג' חלקים אל הג' פתחים של הפסגה נה
עד כי היה חילו נמורד ובמזוק אשר יציק לו אוינו בכל שעריו ויאמר
אל עמו הנה חיל הרגליים רב ועכוס ממנו והם בחוך הפסגה ואמרו
בדוך הנה נתחכמה לו וראו אם יש מוצא במקום אחד נעלה עליהם ונ
ונכס ואז חמלאו חן נעיני ורטיב לכס וישלח אחרי ג' מאל אל דין וט
שומר הפסגה להגיד לו אם יש לו פתח במקום אחד ליבס בפסגה ו
ייתן לו מחמת רבות וממון רב ופחה אחת בדנרים עד שהגיד לו כי
בנוצן מצרים יש מערה מתחת לארץ שעש אחת ממון קדמון שמי יק
גילום ככסמין בתוכה ויוצאים המים אל הפסגה מנור אחד הנקדח ו
ביר אל חלון וייתב הדבר בעיניו ויאסוף אחמד כל איש חיל וכל איש ל
מזוק ומר נפש ויתן להם ממון רב שיכנוז באותה המערה ויפשו כן
ויהיו הזלכים כל הלילה ואיש כלי מפלו נידו ונחרב ונחמת ובמקל יד
ונרומח עד אור הנקר ויעלו על הרגליים מן הנור והם ישנים שימת לו
שחרית ויטאו עליהם נטח ויהרגו מהם הרב ואת קארל מוס' את
שרו של הרגליים הרגו נחרב ופתחו את הפסגה ויכניסו את אחמד
נה וישמו אחוז מלך עליהם ויכריעו בכל רחבות מצרים יחד המלך ה
אחמד לעול' ויעש את איבריהם אל כדקמאזי משנה במק' איסמנד

המשנה

סיפור שלמה מולכו ד

לדבר בעדו כי לא היה יודע לדבר אלא כלסוף הקדש וכלסוף ערב ולא
 למלך פירטובאל כי ה' שלחו לנביא על עמו על ישראל ועתה לבנה כל
 המצות אשר צונו ונלחם עם שלטון סולימאן התוהו ונקח את כל הדבר
 אשר צונו ואת כל ירושלים וכל בנינותיה יהיה ברשות אדוני משיח אלקי
 ויקב וישמח המלך פורטובאל ויקוד וישחח לפניו וישלח אהוה כל
 הכומר הגדול אשר לו לבסותו נחידות ויהמינו האזנים לדבריו ויקב
 האיש הלך ומסוע ובכל המקומות אשר הם יתהם יכבדוהו ויהמינו בו
 ועש רגלים מעשה חשב וכח עליהם שמות הקדש ועוד הוציא להם
 זבן כחוב עליו שמות הקדש ואמר להם שהוא מגן דוד מלך ישראל
 בו היה לוחם מלחמות האם ולאמרו שהוא עד היום גנוב בק"ק בית
 הכנסה של עיר פלתי"א והיה מתענה שעה ימים ושעה לילת רשפי
 איה נהיות דוד הראוני שם העיר ה' אה רוח נחור את שהיה מסופרי
 המלך היושבים ראשונה במלכות והיה יפה תואר ויפה מראה והיה
 זרע ישראל והיה בתענה וימל את נשר עירלחו ויסוב את שמו
 אמה מולכו ואמר שהוא המשיח ודוד הראוני נביא שלו ונהמולו נשר
 גדלוהו מה עליו רוח ה' רוח חכמה ונייה רוח עצה וגמרה רוח דעת
 ויראת ה' וה' נתן חכמה לשלמה ויחכם מכל האדם והיה חכם בדברים
 ערי אשלי"א לפני הכהנים נבד חכם והיה מדבר דברים סתומים
 חזומים נחזרה שנכתב ונחזרה שבעל פה מהם על דרך הפשט ומהם
 על דרך מסוד דברים מחמיהם אשר לא נשמע כמוהו ובכל פסוק
 היו שאלים אחוה היה חכם עליו כמעט מ"ט פנים טהור וחזר
 עדים הרבה על דרך הסוד ובכללם אינה ה' לירי קוסרים א' חלו
 וזמר קדוש על עמי המצ"ן שנפרשת בהעלותך דברים סתומים
 חזומים לא חכל השכל להבילם ויחס אחד שאל לו נשר אחד שיאמר
 איזה פירוש על פסוק ברור ה' יום ויום ולאמרו שאלו היום חלו היום
 פרש פירושים מהם על דרך הפשט ומהם על דרך הסוד על אותו
 פסוק כי לא יכלו נאח אהויותמהו עליו דבי' והאמינו בו הערלים

סיפור מלביעותמנלים

וצרחה מפמהס ושיגו אחוה על היאור והוא עיף ויבע ויבש הלח שרי
 המלך אחיזר בקי ובגאס אל חמוחוי ויכרתו את ראש ביום כ"ח לחודש
 אדר ויניחו אותה אל המדינה לתלוהה על שער החולה לעיני כל
 העמים ויעשו כן ולאחד כך שלהה אל המלך על יד איש אחד משריו
 וחכמי מצרים לקחו קצת מזה הסיפור ועשו אותה מבילה ח' לקרחה
 בליל כ"ח ויומו ולעשות אחוה יום משתה ושמתה כמו יום פורים ולפי
 שציוס שיפול פורים בארבעה עשר יפול ב"כ אחוה היום שאח כ"ח
 לחודש והיה זה נשמת חמשה חלפים ורפ"ד ליצירה וסי' רדף חויב לפ"ק
 ועור עש סומן אחד יאר פניו ח' חלו' שהיה שנת הלך וחלו' לשטרות

בשנת

תחקלא בל השר איברהים אשר שלחי המלך לקשר על
 אחמד המורד למנס נהיוחו עיניו ברחמק בל השמועה

- וראה את ראש אחמד שוליצוה למלך • ונשמת חקל"ג השר סלימן
- ונשמת תחק"ב מרדה עליו חימן ואלחלו המלך שיך למלחמה על
- אנשי חימן והוא שר הנבל ומנה במצרים החזיר את חצרו פ פאשה •
- תחק"ג סלימן פאשה פעם שנת כאשר בל מחימן • תחק"פ
- בוב"ה דלוד פאשה ומח במצרים • תחק"ו מונטאפ"ה פאשה •
- תחק"ג סריס וזיר עלי פאשה ומח במצרים תחק"ג מחמד פאשה
- תחק"ד נוסטאנ"י איסכמר פאשה • תחק"ו סריס עלי פאשה •
- תחק"ח שאהין מונטאפ"ה פאשה • תחק"ח סומי עלי פאשה •
- תחק"ב מקטל מחמד פאשה • חלו הס"ו שריס אשר מנה לאח

המלך נימיו •

סיפור שלמה מולכו בעשה עצמו משח

וידוי

נשמת רפ"ד לפ"ק בל לעיר רומה איש אחד מדרך מרחק
 וזוד הראונני שמו ועשה עצמו נביא וזאמר כי הוא שרי הצבא
 של מלך העשאת וסלך ודבר עם המלך פורטוגאל והולך עמו מלי
 לדבר

ספור שלמה מזלכו כא

לא חרמם את ירושלים ואת ערי יאודה על כל הרעות אשר עש
השומרים בקדחת הזאת להכר לנו ולזרותינו מהרצנו כי נרצחנו
ונעושת חבותינו ירושלים ועמך לחרפה לכל סניבותינו ועשה שמע
אלקינו אל תפלת ענדך ואל תחשמו להיות פתוחה האזן הקדושה אבן
אחת אשר נחת לפני כהמך הקדושים להלבישם צדק וישע להנמיח קרן
למשחק תמחול נא עון ארצך ועון בניך בני בריחך אשר הגלית בין
האומות וזכור לם הברית והחסד אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם
והאר פתך על מקדשך השמים נמען ה' ולמען שמך הנקרא על עירך
ועל עמך • ארץ אבי מוצר ומתפלל בדברים האלה ועיני כמעין
המחבבר ועזמי כחי ושמחה לא נשאה בני ונתחוקתי והתפללתי מנחת
ערב נשדה קודם כמיסת העיר ובהגיעי לברכת גואל ישראל שמעתי
קול מדבר באזני והיה מהרם שלי ויאמר אלי והיה ירשה שציר אזינה
ובברכת מקנץ מתי עמו ישראל שמעתי גם כן אוחז הקול ואמר
וישראל עושה חיל • ובברכת מלך אוהב צדקה ומשפט שמעתי לעת
תמוט רגלם • ובברכת משען ומנטח לצדיקים שמעתי ועל ענדך
יתחם • ובברכת בונה ירושלים שמעתי לי נקס ואלם • ובברכת
מזמיח קרן ישועה שמעתי והיה אהום ירשה • ונסוף תפלתי כנגדתי
בקדחת והלכתי בנית של בעל מתה ומתי לו הסום והבגדתי החמודים
אלי ואמרתי לו יש לי בארץ הזאת אהובה אחת אשר אהבתי אותה
מימי עולם ושנים קדמוניות ומפשי קשורה בפשה ולאמה ואמה שמה
בחסדדים ואי אפשר לי לרבר עמה אלא כמתנכר בבגדי דלים ועניים

• על המתה

לבשתי חבגדים והחזרתי ניו פני לשחר וקשרתי בגדי פשתים צואים
וקודר הלכתי נכזה וחול אישים כאיש
כי כחצונות וידוע חולי אשר אין בו מתום ועברתי ברצונות העיר עב
בגש אשר על נהר סיניר וקרוב למוצר האפיפיאור ששם הדלים
ותהילים וישתי בתובם כנגד מוכה אלקים גללים יוש לחם תמודות

לא

ספור שרמה מולכו

יחד מן היחידים וכולם מנקצים לשמוע את חכמת שלמה ושלח
ספרים אל כל מדינת מלכותו דברי שלים לאמר וזה פתשבן הכתב
אשר נכתב בשם המלך שלמה .

מורי

דברני עמודי בולה יודעי דעת ומבני מדע טובי
מראה לפני אכן מעונה ואשר כח בהם לעמוד בהיכל
המלכה קדישא קשרין בקשרא דשנעים אנפין דחילבא דדאי אורייתא
למיתאי תמתא דשא ועורא עילאה וסחר דקרתא תרכאל תמכי למחוי
בגמיתא ושלמא רבא על כורסיה דמלכא משיחא איען זרעא דבריק
אלהא מן שמיה :

הטו

אזניכם לשמוע דברי חולעתולא איש חסד מבוע בני
בלוחי שכל מדרך בעלי ריבנו ישב בעיר ובמדבר
במקום שמיר קוז ודרר . שס רעהו שס רבן זי ענוהו אביו ואמו
סלך בחשכים ואין מנה לו פקיד בלילות על משכבו איזה הדרך יחלק
אור לרעז שחר מקומו מלשמוד ארחת פריץ . ללכת במעגלות אל
לדוש ממש חמה ולשמוע דברי אמת וישים על לבו דאנה ויגון בכל
עחתיו להשיב נפשו מיני שחת לאור חזור החיים לחוק בימין אלו ק'
ולהשליך ממש שמאל נצרות לו ירים לו קול עד הראש ואמר קדוש
לעשות סוכת שלום כי טוב לחסות נה מפסוח במימים כי הם חגיגים
ויחננו והוא נעילם יעמוד ראז והאזינו זאת הבו גדול לאלקים נאם
שלמה אשר חגי היום בחודם חפוש ביד ממ' הקב"ה ע"י עבדו דוד .

זרה

עמין המראה אשר ראה שלמה . הלכתי דרך מצרה חגי
לבדי ואין איש אחי כי כן צותי . וניום החמישי לנשיעת
יחתי המקום מרחיק אשר הוא למ למכסל על כל חסותיו אשר
הואם לה' לאלקים ולא חלים פניו לשב מעונים לשמוע בקולו ולהשכים
באמתו ונשחתי עיני לשמים ובכתיי בכי גדול על עוני ועל עון בני
עמנו ופחתי פי נגר שערי דמענה ואמרתיה כנאות עד מתי אתה
לח

סיפור שלמה מולכו כב

הספר נד הוקן ומי יתן ויהיה לי רשות לכחוב מרחמת הספר יהיה
ויקרא ע והחווירו לזאם ויאמר לו הסיס לך והבד נער השד רתך מה
שקד יחז . ויקתי בדי ויאמר נכה למקיס שבמות בו והלכתי עד
הבשר והשתי במקומו ככה אסרה . ונהייתי שם נשחתי עיני ורחיתי
חיה לחת גדול ורמות להפשוף כף יע'פך על ההרץ גוונים הרבה
והיא עולה מים המלח . וחזן על המנצר אשר מצד המד ויאמר
לוקן מה זאת אחי : ויאמר חלי הוא זה החנינים הגדולים היושגת
בבדי היס וסרס שמה הטרס ולח לבני אדם והיא מקבלת כח יקן
כל נשר ונמסוע העוף הזה נפתחים ארונות השמים ונחים בשמים על
כל המקומות שהוא משופך עליהם ולולי הדריח השד מן הלוקים
גים ובין כל נשר נהיחם מפזים בחרץ יחזור העילס לתיח .
נצמתי עד רחתי עולה ומוח עוף קטנה נערך היאשה מנון
חזור יפה עד מאד והיא עולה מהיס הגדול והגה למעלה מתגרהם
ואומר מם חלה אחי . ויאמר חלי זה היה שדי היושגת על האננים
המופלחת המשקעות נחיהם שמהם יוצאין מים מחוקים יגשמי
דכה וחמים וכל ע'ג . וסס נפריס יקצו להיות חזור בחרץ
להשבע לאדם מפרי מעשה האל והיא חמיד כנגד העיף העולה מים
מולח לשבור כחה . וחזת שמהם חיות קטנות גם גדולות . ובומן
אלוקים שפט זה ישפיל וזה ירים אם שוכט נדון ישפיל הקטנה ואם
רחמים ישפיל הגדולה . ועשה ידומו יחד לעשת זוקה ומשפט
דקה עם ישראל ומשפט עם כל העמים כי כס ניד ה' לעמר על
לי ארץ ישחו יושבי חבל . ועמם כל רשעי ארץ להשפיל כל קריהם
וד הרים קטנות זריק . ארין הוקן מדגר עמי ונפל מצת החיה
יק גדולה . ורוח סעריה נוססה בה ויפך אוהה ונשאה נמנה אחרת
צת עורבים חחת היאשה שמהם מכה גוונים : והיו קולות
נר לוקים ניום גס : ונעוף הקטנה לא היו חלוק לא נסיעה .
תן לוקים הנורדים מן השמים היו מגדילים כימי ונין החיות ופחד
גדול

סיפור שלמה מולכו

לא חכתי וכשר ויין לא ביל אל פי . ויהי בסוף השלשים יום בעשר
לחדש הנוים שנים עשר הוא חדש אדר שנת ר"ץ דבר אל הנער בחזות
לינה וחזרמה נפלה עלי והנה הזקן אשר רחמי בחלה במראהו בל
אליו ולמר בני עתה באתי להמנך את אשר יקרה לעמים אשר אתה
צקרנס בל עמי לחרות ירושלים אשר היית סס נראשנה . ויקרא
והילכי אל מקום שני ההרים אשר הם בארץ הצני בין הר ציון ובין
ירושלים ובין צפת ודמק שכר רחמי חותם בחזיון מאודמותם על
חוחמי על שני הלמרי' אשר הם בשמי וכנשיי : כי מיום שרחמי
שמחתי על חוקמי לחות . ומאלה שני ההרים היחני אשר ממול צפת
ודמק הוא הקמון והשמחלי אשר ממול הר ציון וירושלים הוא הגדול
ובהיותו שמה העמירתי על רבלי על ראש ההר היחני . ויאמר אל
ש בל עימך אל מול ההר השמחלי והגדול לי מה אתה רואה :
ואומר רואה חני האיש לבוש הנבדים לבנים אשר בידו המאזנים ועלת
האיש הגדול ממני לבוש נדים יוחר לבנים והשני' אשר רחמי בחלה
והאיש אשר בידו המאזנים הוא על ראש ההר ועלת האיש השני כאשר
צמרה הרשנה ובדברי עמו נחקרנו ההרים ושאר האיש הגדול
בין השמים ובין הארץ ממעל לראש . ולהיותי נהי הקטן גבה
רבלי האיש אשר על ראש ההר השמחלי עד התח ראשי בין ברביו .
ויאמר חלי הקו : פיה פיר ודברתי אליו ושאל ממני מה יהיה משפט
האומה אשר לקחתי משם אמרתי לו איך יוכל עבד אדוני לדבר עם
אדוני זה שאני כדאי בי מחלני ומה חיי ומה שעל צדק וישר יהי
לכל להספח לדרוש מלפני אדוני זה קטן או גדול : ויאמר חלי
האיש אל הירא גלום לך בני שאל ממני ולחנה כי על זה באתי ולקור
ולשחוקה הפים ארצה ואומר היום יורע עבדך כי מצאתי חן בעיניך
אדוני ידבר כל אדוני דבר בלתי עבדו ויניד לי משפט האומה אשר
הייתי צוחם על הגשר . ויען ויאמר לי זה הכשר הנחוב בו
העתידות לכל על כל הרעה אשר נעשת . דבר לקון וינידס לך ויחן
הכשר

ספור שלמה מולכו כג

לקחת את נפשך • אך אל חפחד כי לא יוכלו לך : ומאחוריו חומן
עד שנעה חדשים כי ימלאו לך שלשים שנה לקבל דרגין עלאיין חדי
וחד לנכוש בגדי שש חחת אשר הערה למות נפשך • אזי יהיה לך רשות
ללכת אל המקום אשר ידעת • כי על זה הענרתחך מאדן תוגרמה
וגם ידעת רעש מלכות פורטוגאל ומכול אשר נכפין על מה נאים •
ועתה אני הולך לראות חנוף עפרון וחדום כי נהיות בעפרון עוף רן
יהיה מחנה מחנה לשכני עפר לרנן על חילנא דחי • ואז יכלו
וגשמות שבנוף ורשעים עוד אינם לזלזל סניב נדברים העומדים
נדמו של עולם • והמלך חי וקיים יהיה ח' יור' ס ברזח חז'ו
דשמה קדישא דהוא מקלח דנידי יעקב להשען עלוי דריקיא דעמח
דקרא לון אלס ואז יאמחו ברוך ה' היום אשר נתן לרוד בן חס •
ההוא יומא יומא חדא דהוא יורע לה' ובההוא יומא ממש חמח על
מלכא משיחא רוחא קדישא רוח חבמה ונינה לאמלכיה על עמח רנה
למהוי לעדן רמשא נהור לאהרע ליליא • לבחר יתערוך מעפרח
מחוי עלמא ויתחדש בקימא אלס אין שטן ולין פבע רע וה' הית
לעמו • ויהי כאשר כלה לדבר הזקן כדברים האלה וייקץ שלמה
ויפרוש כפי השמים ויאמר ה' אלקי ישראל מודה אני לפניך ששית
עמדי חסד היום למען רחמיך הרבים ולא נדקתי ולמען חסדיך ולא
בזכותי • כי מה אני להדיעמי דבר גבוה אשר עליו שומר אלה הכל
עליד טונך הגדול לגמול לחייבים טובות שבמלחמי היום לא כמעשה
ידי כי אם בצדקתך אל חי כי ראיתי מה שראיתי וחננל נפשי ברוך
על אחה ה' הגומל לחייבים טובות • ואחד כך דרש להם על פסוק כח
הם מעשו דרוש נפלא וכלל בו כ"ח עתים של קהלת ופירש אותם על דרך
הסתר והחבא על מיתחו טידינו אוחו לשדיפה אלס יגרום החטא •
קד' דמו להם הקן מפסוק ויאמרו ח' יש ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
בית חמשת אלפי'ן כנגד חמשת אלפים שנה חמ'ו ע'ל חמ'ו עולה
נמ'ן בגימטריא הק'ן רונה לומר בשת חמשת אלפים ור'ן יגאל אוחס

סיפור שלמה מולכו

גדול ורעה גדולה נפלה עלי • ואקרב אל הזקן אשר עמי ואמרתי
הלא השמים לא זכו לדעת רצונו של נוראם ואיכה בנר נאלח ומלוכלך
בכל מיני גיעול ורוע פועל כמוני אדע • אמנם רחמי הרבים על
כל יצוריו ולא יסלם להם כמעשה ידיהם כי אל ארך חפים הוא וכפל
הרחמים נקרא • אלא אדוני הגד נא לעבדך מה המראות הגדולות
והמראות האלה • כי ידעתי כי אין נסתר מנגד עיני אחי שראה
הכל כחוב נספר אשר ניד האיש הדובר אלינו בהררי קדש • ויגדל
נא הסר אדוני אלי להטיב חכמו עמי כמו שעשה מיום הנדיות עד
עתה • ויצן לוי ואמר דע בני כי העוף הגדול אשר ראית הוא
מראה על רעש ומנוח המנוח יהיה בארץ הזאת ובארץ אחרת מצד
צפון אפסי ארץ והרעש בארץ מולדתך • כאשר החלה מעלה מן
הארץ יהיו המים על הבתים • וזכות החיה שפלו ממנה על כלנול
יושבי חבל הס נהם • ועל כלבול הנוראים מן הרעש והמנוח והעוף
הקטנה שחה מלמעלה לחזרה נא להגן על כל יושבי הארץ לקיים
הנדיח אשר נשבע חלקים מעבור מי נחוקתים האלה יתולך לחות
ואל תעמוד במקום הזה והיה נפגור מי המנוח תחזור פה • וכימים
ההמה יהיה הרעש במלכות פורטוגאל ובהיות המנוח ברומה יהיה
גם כן בצפון והנדיח היורדי מן השמים שהדילו בנק ובין העופות
מראים כי אחר המנוח יראו שני כנפים גדולים אחד על המנוח שהיו
שם העופות • והשני על המקום הגדול היושבת בחנוי סלע מרום
שבה והיה לכל כוכב וכוכב זנב גדול מבוטא ארגונו ויהיו לעיני יושבי
רומה ימים מספר וכולם יתנבחו עליהם • והטוב הנראה על
המקום יורה ששם ילין בני גדול על המקום ועל כל עריה שהם
במערכו של חנרמה • כי יהיו ירשה מאויביו • והזוכה השם
יורה שזאת לא תהיה עולמית אלא שישראל עושה חיל להיות לבק
דנה • והפחד כי פחדת מהנדיח מראה כי בזמן שיראו שני הכנפים
לעיני העם עתיד לעבור פחד גדול עליך • כי יבקא פושעי עמון
לקחת

ספור מלכי עותמנולים כר

ארץ חזק ועפר מן השמים .

כי המר שדי לפי קבוצה תנבו רומי הדשעה מלמ
חלוס ושדפי התלמוד וההגדות וגם הרב הלפסי נחם
שנת קדש .

ובשנה

ובימי

המלך כולמחזן כן כור הקרש השד המפואר כמהר
משה המון ולה"ה שמסר נפשו על עמו וצמד נשער

המלך לפני כל צר ומסמין והאציה מאמר מן המלך יר"ה לחזר שכל
עלילת דם שאומרים הערבים שהיאודים מטינים במנה וכיוצא
אלה ישמע לפני כל שר ואסם כי חס לפני שער המלך יר"ה והוא
עליו כי היה המלך חסיד לפי שהיה אליהו ז"ל נגלה חזק והספיה שהיה
אזהב היאודים ומחבבן ומקרבן למלכות עד שמרוב אהבתו עמם
חזקתו בהם הכר הצורר המסנה ויעץ תחבולות כדי לשלח יד ביהודים
כדי לקבצם ביבחס שלי ישראל ולכלותם מעל פני האדמה ויצו לפעול
ו כיסין מתחת לארץ מבית הכר הצורר עד בית המלכות במקום אשר
שכב המלך וכן עשו ויהי כחצי הלילה והנה המלך ישן ושמע את הקול
ודבר אליו כאזכר מארץ קולו וכה אמר בלכתו כולמחזן כולמחזן עד
חתי עצל תשכב מחתי חקום משמך וקום לך מהר מזה ותכחיד את
שראל מבוי ולא יכר שם ושראל עוד ולא יהיה להם שריר ופליט
אח תחזול ולא תכסה עליהם כי ה' דבר ויהי כשמוע את דברי האל
אלת ויחדר המלך דודה גדולה עד מאד ויאמר מי אישה ומי אחת
קדחת אל המלך ויען ויאמר לו אל תירח ואל תחת כי אתי היא
היאך המדבר אליך כי לא מלכי עשיתי את כל המצשים האלה כי ה'
מצי ואל תאמר בלבך כי חלוס הוא כי כנכון סדנר מעם האלקים
מהר האלקים לפעוהו על ידך כי הם חזיניך וצריך וזה תעשה
ס לאחדם אחד שלשת ימים תשלח בהם משלחת מלאכי רעים ל
שמיר להרוב ולאחד מנער ופרווקן טף וגשים ושללם לבח ולחתה
ופעם אחת אתה אליך ויהי כשמוע המלך את דברי האל ואת

שית

סיפור שלמה מולכו

אם יש להם זכות ורס לחזק נעשה : ומזמן המרחה עד עמד
שבעה חדשים ימלאו לו שלשים שנה לקבל דרגין עילאין חרי וחד וחזן
יהיה לו רשות לעשות מעשה . וכוה וכוה נחנכה ואמר להם דברים
רבים מתומים ותזומים הלא הם כתובים על ספר דברי הימי ליוסף
הכהן השני . והי חרדי הדברים הללה ויהי כמשלש חדשים
וילשנו העברים את רבי שלמה מולכו לפני המלך והגדים והמלך
קיסר קרלו חרה אפו עניו ויצו המלך לשמרו בשביל שהיה חרש
ברבים נגר חס ויאמר הקיסר הוציאוהו וישרף ולאחד שלשה ימים
שפארוהו ויניחו לחזו לפני המלך ויצו פעם שית לשורפו . ויאמר
הקיסר להטים רסן בלחיו כי אמר שמח לורש נכשפים אז יאמר אחיה
השגעה ויברח וכך היה וישימו לו רסן בלחיו וישליכוהו על העצים
אשר על האש ויאסוף נשמתו ולא חזר לחונני שמו לחזו בגור וימת
שם . ובכל זאת לא שנו קצת העם מלהלחין בו כי העידו עליו
לנשים חכמים ונבונים שעתיד נביחו אחד השריפה שמונה ימים והלך
בכל שבת ושבת לקראת בניית ארוסחו בגליל העגיון ועדין מאמינים בו
כמו שאירע

בזמנו .

ובשנת

חמשת אלפים ושלש עשרה ישראל היתה מגפה
גדולה בשאלומקי ואיש יפאה מפיית רבי הנרחה
קאטלאן ביום ד' לחדש אב ותהכל כשמונת אלפים בחוס ושמונה עשרה
בתי בכסיות וספרי חורחיים היו לשריפת אש ובלייל ד' כ"ב לחדש כסלו
שנת חמשת אלפים ושלש עשרה המטרה ה' את מטרי ארץ' שאלומקי
הבין ועפר והפר מן השמים ירד עליהם כל היום והאז וכל הלילה
ויחמהו האנשים איש אל רעהו וישאלו לחדשומי ולחשפים ולמכשפים
ואין פותר כי מה' היה זה וישלח השופט אחי החכמים וישאל להם על
קדוהם יש רמוז מן התורה ואמרו לו כן שאמר יתן ה' את מטרי

אירע

ספור מלכי עותמגרים כה

ויהי הווא האלך בדרך והיה חסם לקראתו ויאמר לו מה מלאכתך ומאינן
 תבוא גמה אדרכו ויאמר מזה עם אחה וואו השבו על ראשון ראשון ועל
 אחרון אחרון . ויאמר לו חסם ירא חלקים אחה למה נטעת את עמך
 עונות את בראתך אז הבין כי הוא אליהו ז"ל ויסול מעל הסוס ונסל
 לפני רגליו בדתוביע ובאלתלה ויאמר לו אלוני יודע את הרעם
 אשר יקרא אחסם מחר כי איכסה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את
 עמי ואיכסה אוכל וראיתי סאבדן מולדתי ויאמר לו אליה טוב לדרךך
 אל בית המלך האחרה ודברת חליו ושמת את הדברים נפיו ויאמני נבב
 לקראתך אל גן המלך כי לא אוכל לקום מעמי כי טמא נפש הוא וזה
 בן האחת כי תביי שלחתיך בן אחתאמר לו מקד"ה הוא בלתי טאר הוא
 בלא טאר ותקף ומיד תטהר טעף מעשיו על ידי רחמה וסגולה
 ויקם משה וילך אל בית המלך האחרה ויקוד וישחזו לאפיו ויאמר
 קראתך לקראתו ויאמר לו שלום סוף ויבד לו את כל אשר קראו ואת
 כל אשר טוהו אליהו ז"ל וישמח המלך שמהו בגולה ויבנח ויחלף ש
 צמלותו וטהרה את עצמו והלך אל הגן והיה כרע ומשתחה עד בשע
 לאליהו ויאמר לו הגד הובן לי את כל אשר אחה עושה עם האחרים
 כי יאסם ה' פעלך אלל זהת הפעם עחה הסכלת עשו ומי שלח ידו נהס
 מקה וזאת היא ענת הכר הצרד המסנה אלך כי מנקה לו המלוכה
 יהי שנייד מעל פני הארמה ובו את חננתו תחפור את כל הדרך מתחת
 ושר משר ומסס חביב לביתו כי נפשו אחה ויעש ויעקב הדבר
 והיא מצא ויחלה על פתח ביתו ויכחכ בספר דברי הימים למשמרת
 אף לנבי מרי וואו כרת ברית עם אליהו ז"ל לבוא אליו פעם אחת
 קדש וכן היה כי בכל דור ודור עומדים עלינו לבלתיים והקנים מצילים
 אדם אסור . וימת סולסטן סלימאן יום שבת שנת תמשה אלפים

ושבו ליסירה והימים אשר מלך מ"ו שנים :
 תחזיו סליטאן סליס במ ביום ששה עשר לחש
 חשיו שנת תמשה אלפים ושבו ליסירה היא שנת
 תתקצ"ד

מלך

סיפור מלכי עותמנלים

אין לא שח לנו גם לזאת כי אמר חולי מקרה הוא או חלום או רוח
דעה מנעתחו וישכב וירדם עד לזר הנקר ויהי בלילה השנית ויבא
בם השטן ויחיצב עליו ויקרא בפעם נפעם כמסעט הראשון אזוי כהל
המלך וחמר זה עמך רע על היחורים כי כלתה אליהם הרעה וישלח
ויקרא אל הרופא שלו כי זה משה החיש גדול מחד בעמי המלך
והמלכה להביד לו את כל אשר קרהו ואת אשר אמר המן על היחורים
לחכדם ויבא החיש ויקוד וישתחו לחפיו : ויאמר לו הגני מוכן
ומזומן לעבודת אדוני ויאמר לו המלך הלא ידעת חס לא שמעת חלקי
עולם ה' אמש אמר חלי לאמר על נניחט כי בעוד שלשת ימים תהיו
מתים ביד אויביכם ורדו בכס שניאכס להשמיר אחכם ולהאביר אחכם
ונקחתם מעל האדמה הולא יהיה לכם תקומה לפני אויביכם כי גזירה
עברה עליכם מן השמים ועתה דע וראה מה אשיב שלחי דבר •
ויהי כשומעו את הדברים החלה וימם לבו בקרבו והיה למים ויזעק
ועקה גדולה ומירה ויפול לפני רגליו ויבך ויתחנן לו להעביר את רעת
הבר הכורר ויאמר לו אלה אדוני וטור נא את אשר החלכתי לפניך
מנעורי עד היום הזה בלב שלם ונפש חפנה והשיעט והל חטטט והל
חטת לך לאלו הדברים ויען ויאמר לו ומה חמי יכול לעשות כי
שמפתי מחזורי הפרגוד כי בואת אחס נלכדים ואס חחטין חנות
הגילה שחחחשמע את הקול מדבר אלי כי נא יבא ולא יאמר ויהי
בלילה השלישית ויבא גם כן וידבר את דבריו כמספטו וישמע משה
ויפול על פניו ויהי כראות המלך את משה מפל על פניו והוא חובה
ונזהה ומשחומם על המראה ויאמר לו מה לך מדום קום כל מן הארץ
הזאת אל אחר ההדים או בראה הבחיות להמלט על נפשך כי יקרא
נפשך בעיניו ומהר המלט ההרה פן חספה בעון העיר כי אין לאין
כבוד ממשאו ויאמר להניח סוס אחד לרכוב עליו לכל אשר יחפו
יפנו ומתן לו רשיון כחונ ומחוס נחחחמו של מלך לבל יבא עליהם
רע ונליעל לפגוע בו וישח אל המדג' פניו והיה הולך וטובה ומשחח
ויהי

סיפור מלכי העותמגלים כו

הכר המרום אחד חיסכדרי הנצב הנהלים כו הגנים • אלף ו' א'
 טכטבג'י מחמד • אלף ו' ב' קהרה מוטפ' א' וימת סולטן עותמג'ן
 וזהי מלכותו שבע שנים וימלוך תחתיו סולטן מוטפ' א' אחיו שנת
 חמשת אלפים וספ' ג' היה שנת אלף ו' ב' לחשבונם והשנים שלו בשנת
 אלף ו' ח' ניירחס • והיה מלכותו שלש שנים וימלוך תחתיו סולטן
 מורחד בשנת חמשת אלפים וספ' ה' ליצירה והשנים שלו שנת אלף ו' ח'
 לחשבונם מחמד בשנת אלף ומ' מוס' אשר הרג את הקאנין באיטליה
 ביקי • בשנת אלף ומ' א' כ' ליל אשר הרג את אשר המרום בגן של
 קדושים ה' יעקב טבול חכב'ה • בשנת אלף ומ' ב' חמד ותמלח
 הארץ חמם מפני נח' שהמחא אשר נח' מקושטמינה והסילו אותו
 על גלגל מצרים ועל כל עריה נהרמתחא ומלכא • אלף ומ' ה'
 מלי חסי' ונשנת חמשת אלפים וספ' ד' לכד נבאדחא פעס' ב' וימת
 סולטן מורחד וזהי מלכותו י' א' שנים : וימלוך תחתיו איברהים
 אחיו בשנת חמשת אלפים ו' א' והשנים שלו בשנת אלף ומ' ח' זלעת אל
 שם מחמד : אלף ומ' ט' מוטפ' א' • אלף ו' ג' מקצו' ד' וזימיו
 יחה מבפה גדולה במצרים • אלף ב' ד' איוב • אלף ו' ו' חכב'ר
 מחמד אשר הרג קאני' ונכריו • וניוס שנת ב' לחדש ממחם
 סידרו את סולטן איברהים והמליכו את אדוש סולטן מחמד במקומו
 היהגן ח' שנים ולחאריכס י' ח' לרג' יב' שנת אלף ו' ח' ח' וניוס ד' ר' ח'
 לול הרגו את סולטן איברהים וזהי מלכותו ח' שנים וניוס ח' ר' ח'
 ומוז שנת חמשת אלפים ות' ח' בן השמעות היה רעש גדול נקושטאני'
 שר כמוהו לא היה ופעלו הכחלי' ובולות נתי החפלות של ישמעאני'
 שנת ה' אל' א' בעיר פ' ידרא היה רעש גדול ומוק אחד וכהיסו ההרים
 פלו המדרגות על שבעים בעלי נתיס ונעצו נתיסם קבריהם •

חמשת אלפים ות' ח' חדה ה' ה' נעמו על עם בקדש
 קהלות האשכנזים ויהרגו נהס הרג רב ועמים ועצו

בשנת

נהס

סיפור מלכי העותמנלים

תחקע'ד לחטונם .

והשרים

שלו אשר שלח אותם למצרים בשנת תחקע'ו ל
לחטונם סימין עד הכנז אשר שלח לתימן ועשה
אותו עד הכנז . בשנת תחקע'ח חיסבדר . תחקע'ט סימין פעם
שנית כאשר בא מתימן . תחקע'א חוסין . וימות סולטן סליס יוס
ב' י'ז נהרג בסלוני עת חמשת אלפים ושל'ה ליצירה והימים אשר מלך
סולטן סליס ט' של וימלך תחזיו סולטן מוראד .

והשרים

שלו אשר שלח אותם למצרי' בשנת תחקע'ג לחטונם
מסי'ח נבצר תחקע'ח סרים חוסין . תחקע'א חויר
דרוי'ש אינרהים . תחקע'ב ס'אן נאט'ה וכימיו היה השר המדומם
כמה'ר שמואל הכהן ז'ל . תחקע'ה וויים . תחקע'ט אחמד האפ'ין
אלף וג' קורט . וימות סולטן מוראד והימים אשר מלך סולטן
מוראד כ"א שנים .

וימלך

סיטון מחמד בן בשנת חמשת אלפים ושל'ה ליצירה
היא שנת א'וד לחטונם והשרים שלו אשר שלח אותם
למצרים בשנת אלף וד' ערף מחמד . אלף ושש נכר . אלף ועשרה
וויר עאלני אלף וי'ב מקבול אנרהים חאג'י . אלף וי'ב ברב'י
סרים מחמד . אלף וי'ד ס'אן וימות סולטן מחמד ותהי מלכותו
אחר עשר שנים .

וימלך

תחזיו אחמד בנו בשנת חמשת אלפים ושל'ה היא
שנת אלף וט'ו לחטונם והשרים שלו אשר שלח ל
למצרים אלף וי'ו ג' יואן מחמד אשר הרג את השרבי'ש מצרים .
אלף וכ'ד כפצר אחמד וימות סולטן מחמד ותהי מלכותו י'א שנים .
וימלך תחזיו סולטן עותמאן בן בשנת חמשת אלפים ושל'ו ליצירה
היא שנת אלף וכ'ו לחטונם . והשרים שלו בשנת אלף וכ'ח ס'אחאד
מוצט'אס'ה . אלף וכ'ח ג' עפר וכימיו היה מגפה גדולה בארץ
מצרים . אלף וכ'ט ארמאט חוסין ולאד המעצליק שלו הרג את

השר

סיפור מלכי עותננלים כו

ונחזור לעניינם של מעלה בשבט אלף לח' שריף מחמד • אלף
וניסוויר החמד • אלף ס' חסידים עבד אל רחמן •

אלף ס'ג סליהט'ר מחמד לחו ניר ונקרא כן לפי שבד אומר שלמים
כל הנתי השלות שלהם והדגו המלך נקיסט'טינח הוא והיהודי אשר
בא עמו למצרים השר חיים פרוץ נ'ע • ונימיו נפטר במצרים על
משכבו בכבוד השר המרום כמה'ר הגרהס הל כולי נ'ע שהיה עומד
בפרץ להליץ טוב בעד עמו ישראל והיה מחויק ביד תנמידי חכמים
תנצ'ה • ונימיו היחה מבפה במצרים נכמח וסק'ט • אלף ס'ו
מחמד גחוי פאט'ה אשר הדג לח השר כה'ר יעקב ציואש נ'ע ונע
עליו איצטנה ול'חד כמה שנים מחפ'סם הדגרו וקנרו לחו נקנדות
לנחמו ונימיו התחילו החודים של חכמי מורח הנקרא חיים אל משרק'ה
לפרוע הח'ד'ג' יש על יד שרי'ף עלי סהו'ט לפי שהיה להם מחמד
מן המלך יר'ה מומן קומון לכל יפרעו ח'ד'ג' יש לח הסולח זרעם
הנחיס חח'דיהם ונחוט'לו המהג : ונימיו נכטר על משכבו נכמד
השיש בגיד נשא ונעלה השר ה'ר יצחק רחובן נ'ע שהיה מחויק ביד
העמים ונפרט מצות ניקור חולים היחה על שמו שהיחה בית
פתוח לכל עובר ושב לקחת די מהסרוו אשר יהסר לו תנצ'ה •

ויהי כאשר הסירו לח השר גחוי פאט'ה והיה חנוס בבית החסדים
ויחלוס חלוס והנה ר' יעקב ציואש חופש נגדו והוא צועק ופניו
ואמר לו חמסי עלך לח כח וניכחה למשפט וירחה מי יצילך מידי
הלא בלמותה עבדתי עמד ולמה רמיחני והרבחמי והיכן נספי ונהגי
ישטוטה'ני ונימד • ויהי נצקר והרפיגס רוחו על החלוס ויכחז
לחחו בחד היעב נפיקטו ולאחר כמה ימים בא אחד משרי המלך
וגיורת מלך בית שיהרג לח השר וילך לו לח בית הסוהר ולח שר
הטנחים עמו ויקראו לפניו לח הכחב ויאמר להם גם אני ידעתי
ויספר להם לח חלימו ואז אמר בכל עת אני רוליה לח פני היהודי
בארבע כנות הבית וכח'ת וכח'ת עשיתי •

אלף

סיפור מלכי עותמנרים

זהם שפטים גדולים וחדאי צעקה גדולה ומרה ליאודים אשר כמוה לא
 נהייתה מיום גלות יאודה מעל אדמתו והנשארם רדו בהם שומאיהם
 ביד מוכרים וקיימים אדומים קשים אדום וישמעאלים מואב והגרים
 זה מכהוזה רודה וילכו בלא כל לפני רודף ומצאום צרו רבות ורעות
 השד והצד והרעב והחדב מהם נמנעו צמים עזים ומהם נמכרו
 לעבדים ולשפחות ומהם מחו במגפה עד שכל האומות שרקו ויחקקו
 סן וחמרו סרו שמח סורו סורו חל חבצו והיו דחופים והדופים
 מעיר לעיר כמוזכר בספר צוק העמים ובספר יון מצולה שחברו
 חכמיהם על המאדע שלהם ומצאת כי חדרשנו וקנצו לקדות אלן
 הכפרים מי' ז' נחמו' עד ט' נחצו ועשו סימן בואת הגנה שהיא שנת ה'
 אלפים וח' וקוקו ד' ר' לפ"ק כי הם חטבו כי שנת הגאולה היא
 בואת הגנה כמוזכר בספר הוהר בפרשת חיי שרה בשנת בני ח' ה'
 ועכשו מהפך לחדד' ר' .

ובשנת

חמשת אלפים וח' ליצירה ואש יצאה מאת ה' על
 שגר בח עמי יושנת בארץ עוז עיר ולא נישאל
 היתה שרופה באש וכסחה וחצל עשה כעטן הככשן והיה העם
 למחכות אש וכל בית ישראל יבנו אח השריפה אשר טרף ה' וההלך
 אש ארצה ונסרפו הבתים וההצרן והשחות ובתי הסביות ובתי מדרשות
 לולי ה' כנאות הומיר לנו שריר ונשאו חן וחסד בעיני הנוכחם אנב'
 באש'י קבלם בגן המלך יר'ה בכבוד גדול עד שסלק חרוץ אשו מעל
 ישראל ונשאר מעט מהרבה עמים ומרודים שרופים והדופי' ויחטט
 ה' מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישליכם אל הכפרים
 באישקיו שאר' ובאישק'י שאר'יו ובמקומות חרדים ונשארו גרושים
 מננית העבוביהם עד ישיקוף וירא ה' משמים וישלח לנו משיח האמת
 בן דוד במהרה בימינו אמן . ועשו סימן בואת הגנה
 עש'ן העיר השמימה
 לפ"ק :

ומחזר

ספור חכמי עותמגלים כח

תמוס כי לא כלו רחמי האלקים הרופעה אחי מעודי עד היום הזה
הוא ינהלמי וימצי במעגלי צדק למען שמו לנו ולכל עדת ישראל חמן

ונחזור לפנינו וימת קדוהאש עלי בארץ מצרים . אלף
ע"ט השר איברהים ונשגח חמשת אלפים וחל"א היתה
צותה על היין בנחמות כי בא שר אחד משרי המלך וכינוו אגרת אגרת
מאומה ומבערת האמיה היא וסוררת מספרה ואומרת איש איש מ
מבני ישראל ומן הגר הגר בתוככם אס המצא חמצא בידו רביעית
ההין יקומצא יטלם שבצתים את כל הון ביחו ונפשו יקח . ויפקד
פקידים על בני היאורים לנקש את היין בתורים ובסדקים והריתו לא
בראת ה' ולאילו ריחא קמרא וטעמיה חלא תלה עליו חוכת ביעור
יכריו ברחובות ונפיץ הכרים בנחיים ובחצרות ונשחות עד שנעשה
היין יאורים ורבו הכלים הגשברים : במגה העברים . ויכברו אחת
חמרים חמרים . ויין חמסים ישחו כל רשעי ארץ . והפך הגפן
עף כי האל הגבף בנחת השנה וירב בנת יאודה תאמיה ויאמיה והיתה
גה אחר גה . שתי גמים מעט ורעים . עד שייחז ה' על עמו
אסיר את עצמו . מעל ישראל וימהר יחש בניחת הגואל . ויקבץ
בחד עמו ישראל ויקיים גט מקדח שחוב כימי באתך
מארץ מצרים ארצם נפלאות
אכ"ר :
חס והשלם סיפור מלכי העותמגלים

סיפור ר' יוסף דילה ריינה כט

עלילה ואשר לו הכח והזהרן ליעקב כח בימינו ה' נאדרי בנח . ויהי
 כשמוע ההלמידים את דברי רבם קמו בזריזות ובחזק גדול וללבוש
 בגדים נקיים ויטהרו ויחליפו שמלותם ויקחו בידם כזה ומזון פת
 נקיה אשר עשו הוהו נטהרה ולא נגע בהם אשה ויבואו אליו ביום
 השלישי והמה גם הוא נכב לבדו בבית מדרשו נקוטה ונטהרה גדולה
 ונפרישות גדול מתבודד ודאשו בין ברכיו ויהי כנולח הדין רחש
 ויאמר אליהם בואו בני ברוכי ה' ויהי טעם ה' חלקיט עלים יהי רצון
 שחשה שביה במעשה ידינו ויסכים עמנו הקב"ה ויעזרנו על דבר
 כבוד שמו ויעם ויאמר חמן כן יאמר ה' והכבד השם בידך יכלח .
 אחד הדברים האלה לקח ר' יוסף הגז' כל מיני מרקחות וקטח הסופר
 במתניו ויאמר אליהם קמו נכח ויבאו אל מירון ויבואו על
 קבר הרשב"י וישחטנו על קברו ויליט שם כלילה ההוא וכל הלילה לא
 ישן רק שינת עראי ויהי לעת הנקד מעט קודם עלות השחר ממנו
 ה' ר' יוסף ויבא אליו בחלום הרשב"י וננו ר' אלעזר ויאמרו לו למה
 תמים ראשך במשא כבוד אשר לא יעלה בידך וסמך רצויה חס יעלה
 בידך ולכן הזהר והאמר מאד על נפשיך . ויאמר אליהם אל חלקים
 הוא יודע כוחי ורחמתי לבא בעי ויעזרנו על דבר כבוד שמו המחולל
 ויאמר לו ה' חלקך רצך . ויהי בנקד הלכו לעיר טבריה וילכו בשדה
 ויבואו אל היער אשר חילמת הרבה וישנו שם כל היום ההוא ולא
 פסקו מבירם ואובחצות ולא היו מסתכלים ולא רחמים שם שום אדם
 ולא בהמה רק עופות השמים והיו עיניהם כצירוף שמות הקדש
 ויחדים חמדעים להם נקוטה ומורא גדול והיו האלמים בכל בקר
 שכול בים טבריה כ' טבילות רצופות כנגד שם ההי' והיו מסמים
 על כל טבילה וטבילה לכדוף ויחד הדדע להם כמשפט הזה עשו שלשה
 אים רצופים ושלשה לילות נחצות לילה ויום וכלילה לא היו אזכרים
 שם מכל ד' לא נש' ולא דגים לא יין ולא שר' . והיה לעת ערב
 עלות השחר ויקס ר' יוסף עם תלמידיו ויתפללו מנה נקל ערב

בסוף

מעשה נורא מר' יוסף דילה ריינה

שוב

ראיתי בקונטרסים בחינת יד נוטן שהעתיקו וחינוג' כ'
 מקונטרסים יסן נוטן ומנוטן אשר מצאו אותו בגמרי
 הספרים אשר נכפת חוב' כ' מהחינת יד הר' יהודה מאיר ז"ל חלמיות
 של ר' יוסף דילה ריינה כי עס היה עמו בשעת מעשה ואדול אשר
 עשה כשהיה בדרך הגליל היא כפת חוב' כ' שחזן אל לבו לפגור ולהכחיל
 הגאולה וכמו דמה לי שהיה מומן קדמון מאד לפי שלא שרע מחמה
 זמן היה זאת המעשה וסדר מ' ק' ז"ל הניחו בספר הפרדס וגם מצאתי
 כהוב בין כחבי שחזן ויקר גדולת האר' ז"ל כי פעם אחד מצגבל
 בכלב שחור וכל לפני האר' ז"ל ויבן ויחזקן לו להשיב לו מרעחן
 ולחקו לפי שהיה משתמש בשמות הקדש ורחיזו להעתיקה פה כתי
 לכותק משיח למשיח ח' על פי שאמרו ח' ל' כי אין מלכות מגעת
 נאצרה וז"ל

מעשה

גדול ונורא מן יוסף דילה ריינה שהיה אדם גדול
 וחכם ונקי נחמת הקבלה מעשייתו היה יושב בדרך
 הגליל היא כפת חוב' כ' ביהי היום ויהי חל לבו לפגור ולהכחיל
 ולהעביר ממסלה זרון מן הדרך ובהם היו לו חמשה חלמידים אשר
 היו עמו ויס וליה לכל נקטחו וגם היו בקוהים נחמה היה כמו
 שגמרו ממנו ויאמר אליהם בני הנה נחמי אל לבי לדרוש ולהודר נחמה
 אשר הן לי החלקים כי אין טוב לנלות ימינו בני חועלת ולא לחס
 חצי חלקים מוזאת החכמה רק לעשות נחת רוח ליוצרים להעביר רוח
 טומאה והגלולים מן הארץ ולהביא משיחו ויפיקו מצרים • ויעשו
 חמשה חלמידיו כלם פה הוד ויאמרו חלומים מוריים ורבי' ח' ח'
 מיכרם לכל אשר הציווכל אשר תחפז נעשה כי ה' חלקי
 ולאנו עבדיך וחלמידיך ונעשה ככל זאת נפטר • ויאמר חליהם
 ז' ח' עשו הטורח והחליפו שחלוהיכם והיו נטוים לשלש ימי
 חבשו אל חסה והכינו לכם כדה כי ביום הג' נלא הסדה ולא כשה
 פתים עד התחיל בני ישראל ליש נחלתו בדרך הקדושה בעיר
 עלילה

צלי המצה לשמור את כל אשר יצוה ה' את עבדיו ואלו מוכן
מוזמן למסור נפשו ודמי לחות לכבוד קודשך בריך הו' וסביעיה
ך יבאנה דברך מהנעשה כי עליך עינינו . ויהי כשמוע הליה
גניח את דבריו כי הוא חרף נפשו לחות לכבוד קב' וסביעיה חו
אמר לו מה אוסיף לדבר אליך עוד ולא יעלה בידך ותוכל לעמוד
גד ס"מ וסיעתו ושמור את אשר אנכי מטוך היום אשרך וטוב חלקך
נעים גורלך . ועתה זה הדבר אשר תעשה ה'ה וחלמירך חסנו נטה
רחק מן הישוב כאשר יפח ער עתה ולא ירהה ולא ימחא עמנס
מאדם עד נהמה וחסנו ס"ח יוס ולא תחלו ולא תסחו רק מלילה
לילה ומחל שלכם יסיה לחס ומיס לבד ולא תחלו לשנעה רק כפי
אשר חדשו נעמנס מחולו לחיות ונכל לילה המעט מעט בחילה
עד שהדבילו נעמנס בחילה מעט מזער וחרבילו נהדיו בשמים
נעמן יהיה היתור שלכם וך וקיי ותוכלו לכבול מראו' מנאכי עליון
אשר חרדי לחס לדבר עמך וכן בכל יום תעשו כ"ח טבילות כמין
סס להי' ובסוף כ"ח יום תעשו הפסקה והקבלו העניית שלשה ימים
דנופים לילה ויום ונכל יום תעשו כ"ח טבילות כנ"ל ויום הב' אשר
תפלת המטה חומר סס הגדול סס בן מ"ב שאתה יודע עם הכרובי'
הסמית שלו ותזכיר השם הגדול היוכח מפסוק דפים עומדי ממעל
לו כאשר אתה יודע נמקוה ומקורו וכאשר תעשה תהיו מעומפים
טלית ותפילין ויחכם את פניכם ותשביעו באלו השמות הקדושים את
סגלפו' המלאך הוא עם מתהו שבוואו לכם וכאשר יבואו החחוקו
בריה הטוב להדיוח כי יהיה לכם פחד ורעדה ותולטה גחלה מקול
קדש והאש הנחלה ומיד תשלים עצמכם לארץ ותאמרו בקול רם
הוא נשאלו . ומיר סגלפו' וסיעתו יאמרו חליכס למה עשיתם
לדבר הזה ומיד נבדו חליכס מקול הרעש הגדול מכח דבורו חזא
נשמחם והסארו בלא כח ויסחמו דבריכס ולא תוכלו להשיבו מרוב
ספח וסחלש ולכן באותו הפעם יהיה לכם לטנה זנה להדיוח נק
ותנקש

ספור ר' יוסף דילח ריינה

נכונה גדולה ועיניהם כבירות וכשהגיעו לשמע קולנו אמרו עמנו
 ובמקום שהיו מזכירין את ההי"ה נכיתו לדמותם היו מזכירים את
 השם הגדול בכחן כנקודות הידועות ויחדין הצריכין והרבה והפציר
 בחפלה חרוכה ובהשבעות גדולות לכל מלחמי עליון המודעים לחלו
 ערשנסוף אמר ההי"ה נצירוף שם מ"ב עינים בעת ובעונה הזאת
 ובכח השם הגדול הזה השגיב לחליהו הנניח שינא מיד חליו בהקץ
 ודבר עמו וידה חוהו את חד יעשה כדי להניח מחשבתו לפיכך
 ובמר חפלתו ופלו על פניהם נפינת אפים ומיר אחרי נפילת אפים
 והנה חליהו הנניח בחצמרוכה ונפתח פתחם עליהם עלה ויחמה
 חליהם הנה עתה בחתי ומה חפשה לכם ומה נקשחכם אשר הפצרהם
 צהפלה . ויקסר' יוכף על רגליו הוא וחלמידיו וישחחו אפים חרצה
 ויחמרו שלום לחזוננו חני חני רכב ישראל ופרשו נניח חמת
 קרוסה' מנשר טוב משמייע ישועה חלנא ירע בעיני חזוני כי ה
 הפצרחי להניחך חליכי גלוי ומדוע לפי חלקים כי לא לכבוד ולעצמי
 הפצרחי עליון רק קנא קנא חתי לכבוד קב' הו' שכימיה ולחה לך רחמי
 לקנא קנאה ה' צבאות כי כך אוממוחך ולכן תפול מא החימתי לפיך
 והרחם הדריך אשר הזכל לכבוש בה סיטרא' הו' חרדא ולהגביר ולחזק
 סיטרא' דקחשה . ויען חליהו הנניח ויחמר לו דע לך כי הדבר אשר
 חתה חשב לעשות כנד ממך הדבר ולא יעלה נידוך כי בעשותי ה
 הקלישתי וסמח' לו וסיעתיה גברו מאד ולא חוכל להם כי צריך חוספה
 טהרה גדולה ופרישות גדול ולהגדל מעימי העולם הזה ולהוסיף
 סי' ופיס' וטובלות כי לא חוכל להם בלא זה אולי יפגעו כך ויזמקו
 חבל דע כי סמך ר' ויהי' אס חוציה מחמתך לפועל אשריך וטוב חלקיך
 חבל עצמי היא חבל לך פן יפגעו בר' מ' וסיעתיה כי לא חוכל לו
 ויען ר' יוסי ויאמר אל נא חזוני אל חרפה את ידי וחזק' ויאמנני כי
 נשבעתי לא אשוב אל נחתי עד לחי' לאור ואקים שכינתא קדישא מא
 עפרא ולתה גם חתה גרוך ה' חן יך עצם וארמי כח מה לעשות
 ועלי

ספור ר' יוכפדילהרינה לא

עם מתנה ויאמר מה לך בן אדם רמה וחולעה איך מלאך לבך
להרעיש עליונים וחחחומים ולא חשבתי ותרחה עירך הנפל האגב
ושב בניחך כן יכגעו נך חילותי ויטרפור נהנל פיהם ויען ר' יוסף
בקול נמוך וגסגר מרוב חולשתו ולימה גדולה אשר היה מרהה כל בוש
ואגרינו ויאמר חזוני מלאך האלקים קדוש מה יוכל ענדך זה לדבר
לפניך והנה נאשרתי בלי רוח ונשמה כמה צרוב פחדך ולימה ורעה
גדולה נפלה עלי כי יראתי מהאש הגדולה האלה ואני יכול לעמת
להדומי כי אם נחסף חוקמי ולמני וחן לי רשות לדבר לפני חדוני •
מיד כשמוע המלאך את דבריו ויגע בו ויאמר קוס ודבר דנריך ראה
החוקתי הוחד • ויהי כאשר געבו המלאך קם ונחחק ויהיה להכח
חרצה ויסר מפניו מפל רבליו חלל חלמיריו עדין פניהם בהרץ
ולא יכלו לקום ויען ויאמר רבי יוכפ שלום לך ושלום טוחד מלאך ה'
נבאח ושלום לכל מתחך הקדושים ונבקשה ממך חוקמי ולמני ועזמי
למלאח את רצוני כי בלוי לפני ממ' הקב"ה כי לא לכנודי ולכבוד בית
אבי חני עשה רק לכבוד חלקים חיים מלך מלני המלכים אשר לו
גדו האמלכה ועשה אלה קדוש וחילותך הקדושים הסכימו עמי
להלחם בעמלק ושרו והאדוני הדרך אשר הענה להעביר ממטלה וזון
זן הארץ וליך ותמה אוכל להאריך ס"מ ממעוה ולהעלות מרשת
נבאח קדושים להעריך רם על רמים כאשר היו בימים קדמונים •
יען המלאך את רבי יוכפ ויאמר לו הלא דנריך טונים ונחוחים ומי
חן שמע לך ויהי חלקים עמד כי כל המות המון קדושים שרפים
אדללים וכל מתות קדושים יושבי ומזכים מחי ונל נקמת ה' חלקים
קמת שכינת קדושתו אשר נעוטה מושכלת עד גלות המתות :
אל דע לך בן אדם כי כל אשר עשית עד עשה איתו כלום ואלו היית
חזק במקום אשר עלה ס' מ ומתנה לא היית ננס דבר הזה כי מי
זה לא ינתי הקב"ה לנדו נעצמו עד עת בא דברו • ואני הזה עשה
נלאי אליך לכבוד שם כבוד אשר וכרת חלל מה אני יכול לעשות לך

סיפור ר' יוסף דילה ריינה

והנקדו מהמלאך הג' בנקסה ונחמזונים שחזק לחכם ויחזן בנס כח
שזוכנו לדבר והוא יאמר לכם אח אשר העשו יעזן כי הוא השומר
הדרך והמשיב אשר לא יכנס ס"מ במקומות הקדושה ומכיד החבולותיו
וידוע מקמות חג" הוא נו מהחוק וזמה חלוי בהן כדי שחובל להלחם
עמוה' הלקיך ירכך ושלום • אז מיד שהלך אליהו הנביא לדרכו
התאזרו והתחזקו ר' יוסף עם חלמידיו יחד בלב אחד והוסיפו קדושה
יחידה על קדושתם ויעשו ככל אשר אמר להם אליהו ולא הפיל דבר
מכל אשר צוה איחוסולא פסקו גירסא ביום ובלילה • ולא היו
מהרהרין בדברי העולם רק במושבנות ונמעשה מרכנה עד שכמעט
הופטו מהם הקימר הצנעני • וכאשר השלימו
הימים הגו' ככל אשר צוה אחוס אליהו מיד לעת מנחה גדולה קם רבי
יוסף וחלמידיו במורח גדול ונפחד ונאימה ומעטפו בפליח ותפילין
ונכו את ראשם והחפלו חפל" מנחה נכונה גדולה ואמרו עמנו כח"ל
ונמקים גם הוי"ה היו אומרים השם הגדול והגורא ככתבו ומקודו
הטודע להם נמיגון ונעימה ובמרו החפלה ונפלו על פניהם בניפילת
הפיכ מכוסיכוקמו מיד על רבליהם ואמרו ויחי על עטמתם ועל
עון כל בית ישראל • ואחר זה זעקו נקול רם ככל כחם עגנו אלקי
המרכבה עמו ועשו השנעה בנס מ"ב ונסם חטר אמר להם אליהו
הצטא מפסוק טרפים עומדים ממעל לו והשביעו למלאך סדלפון
שיתגלה עתה אליהם הוא וכל סיעתו הקדושים נכח השמות הקדושי
ויהי ככלותם לדבר נפתחו השמים וינח אליהם פהאוס סדלפון
המלאך עם כל מחיהו והנה רכב אש וססי אש מתנה גדול ואש להנה
מלאה כל הארץ רעש גדול קול גדול ולא יסף ויחדד ר' יוסף חדה
גדולה עד מאד ורוח לא נשאר בקרבו הוא וחלמידיו ויפלו על פניהם
אירעה ויפג לבס ורעדה אחוס ויתחזקו והריתו מריח לנזה זכה
אשר נידס וחשך להם רוחם אך אימה ורעדה וחלשה גדולה נאדרה
עליהם עד כי לא יכלו לדבר • והנה כאשר בא אליהם המלאך סדלפון

ספור ר' יוכפד ילה ריינה לב

מה מהמאכל עד שחרגלו באכילה דבר מועט וחוספו נהגות הדת
כי היא עיקר חיות הנשמה ואחד ארבעים יום תזכיר שם המשרש
ש' שם בן ע"ב עם כל מונחיו ומקודקדו ומקורו היו ע"כ רובו תשיב
השי מלאכים הגדולים וה' אדירים וקדם ההשבעה תאסלו ותחשב
בנקה מלפני האל שיעזר חסדו גינתן לכם כח לסטול האורח הגדול
והאש הגדולה של תמוזו ואחרי כן תחזבו לאלו המלאכים הישש
למען כבוד השם המפורש ויבואו לך והחזוק כאשר עשית עתה ושל
מהם כח ועז לדברך פיהם מלאכים אדירים ובחלים והם יודעו
לך דרכים מוכנה חוכם להיריח וחוק ומחזק בצר עמנו ובעד ערי
אלקינו וה' ישמרך מכל רע ישמר את נפשך . וילך מלאך ה' נסערה
השמים וערין התלמידים מושלכים ארצה מרוב הפחד והאימה :

ויהי כאשר טעם המלאך סגל שר' ומתהו ויקומו מעל פניהם ויאמר
להם ר' יוסף בני ברובי ה' חוק ואמרו ונעשה בזריות ככל אשר צונו
המלאך ויאמרו הגו מוכנים ומוזמנים ואשרינו כי ראינו מראות
אלקים ושמענו כל דבריהם הגם כי הינו מפלים ארצה ועשה כל
אשר תצוה אחינו ורשינו נעשה ויאמר נרוכים אתם לה' . ויקומו
משם וילכו דרך המדבר על הר' אחד ק"צ למירון וימצאו מערה
וישנו בה ויעשו כל הארבעים יום בקדושה ונטהרה ככל אשר נצטוו
לא גרעו דבר עד כילת היו מרבישי' בעצמם שום דבר מדברי העולם
ולא ראו כל אותם הימים לא אדם ולא נהמה . ויהי כאשר השלימו
הארבעים יום ויצאו אל המדבר מקום אשר עיב' נחל קיסון מלמעלה
שנד מקורו כי שם היו מוכלים כל אותם הארבעים יום ויכימו עצמם
להחלל חפלת ממחה גדולה ויאמרו עינינו כמ'ל ויחללנו לפני השם
על כך בחפלה ובחמחה ובנכיה גדולה ועשו עבודה נארץ ויכנסו בחוד
המשבל ויחמו ידם כל א' יחד לחברו עד אשר קצרו כידיהם זה עם
זם נעיגול וינעקו אל ה' אחד חפלת אפים ויזכרו שם המפורש
וישעו למלאך אכתוב לך ומתהו ולמלאך מספור' ומתהו .

ויהי

סיפור יוסף דילה ריינה

כי איני יכול להשיב לרעה כמה כח גדול של ס"מ ומצאו ונמה
הלוי מדודו ועליותו וזלתי המלאך הגדול אכתריח"ל וחילותו ומ"ט
בר הפנים וחילותו שלולי הס"מ והיה כח בידו לעשות כליה
לשוכיהם של ישראל ואפי' חזן כח בידי לעשות רק לשמור מהיות
הקדושים אשר בעולם העמיה שמעם עוזרים הפלות ישראל והפי
שומר אחסו עד אשר חזי מוסר אחסו לאנו המלאכים והם היודעים
ויוכלו להביד כמה תלוי כח הגדול של ס"מ והנה מי יוכל לעמוד לפני
אלו המלאכים האזורים ולא תוכל לכבול המראה הגדולה והמורח
הגדול וההש אובלח חס של חלו המלאכים אשר הם למטה ממחצתם
והם נהלת מפני חזן תוכל לסבול ולעמוד ולהקיים נפיהם • וכן
בעמין הפרישות אשר עשית צריך שחוסף כהנה וכהנה ועשה הלאכה
דברי פרוש וקבל שדר חזל האמת חס היית יכול לעשות הדבר על
נכון שדרך הדנה מאד ומי יוכל לעמוד במחיצתך • ויען רבי יוכפ
ויחזק הצעיר חזי וקטן ויודע חזי בעצמי שאיני ראוי לעשות הדבר
אלא כי מי חזי לבח לפני המלאך חזל יודע חזי כי לב נשבר ומכא
חלקים לח יונה כי לח בזה ולא שקץ עמח עמי • וחזי במרחי נדעתי
למסור נפשי וירחי על קדושת קב"ה ושכימיה ליהוד יחוד שלם עם
שכימיה וכל אשר צריך חשבה וחשבוך לח נפש ודמי ונשרי קרבן
לפני קב"ה ושכימיה ולכן מלאך השרח קדוש השם הדרי מה חשבה
להודיע אכתריח"ל ומטורח"ן ומה פרישות חוסף בקדושה ונטהרה
וחזיה שם חשיב אחסו כי אמרתי חמותה הפעם אחרי ראיתי עמי
מלאכים קדושים ועליונים כי בזה יהיו לי חיים נחמים • ויחפ
המלאך ויחמר שמע נח דבריה חלקים עמך את הדבר הזה חשבה
וכן חנקי ויכלת עמוד והיה רצון מלפניו להכליח ולהציל מחשבתך
לפועל זה הדבר אשר חשבה ככל אשר פשיח עד עשה מהסבילות
זה חשבות וטהרת המחשבת חשבה חרבעי יוס ולא יחו מחשבותי
מן המושכלות חשילו רגע בן יוס בן גלילת וחגרפו בכל יוס דבר

ספור ר' יוסף דילה ריינה לג

המפורש אשר על שם הקדוש הזה חלום ועומדי עליונים ומחזורים
חטו כבוד לשמו והורוהו במה כח של ס"מ ומחזהו ובמה חוכל להריות
ועצם המלאכים יחדיו הקצית לשאלו כי אם היית יודע בעומתיהם
של ישראל כמה הוא תקיף וכמה הוא חזק ואין מי שיגיד לחוהו בלעצם
כי אלהם אמרים מתיבות עליונים מתחת סמ"ל וסיעחו והוא חזק
מאלו ואין מי שיכול להריותו כי בין כוכבים קמו ושם מושבו מוקף בג'
מחיצות מחמת עון ישראל וחזק הוא מאלו ולא חוכל לו בלעדי הקב"ה
בעצמו עד עתה דבר • ויוסף עוד רבי יוסף ויאמר כבר דרפתי
למות נפשי על כבוד קב"ה ושיבתי ואחרי אשר ראיתי מתחת קדושי
וחננל נפשי בטחתי בהסדי האל יעזור לי ויעלה בידי וינולו דבריכם
הטארים כדת מה לעשות וכל אשר תאמרו לי אשמור מאלו נעשות •
ועצם המלאכים ויאמרו שמע יוסף דבר ה' עד תהי לא נעלם לפני מי
שאמר והיה העולם כי מחשבתי רצויה חבל עדין לא הגיע השעה
ובכד גבורה גוריה אם תעירו ואם תצורו את האהבה • ועתה מצד
החכמה והמדע מסודות נעלמים אשר תבין צור עולמים וגם את
מוסדיהם לכבוד שמו הגדול המפורש לומר לו ולהורות את הדרך
אשר תעשה • חבל דע לך כי לא חוכל לו ולכן אל תכנס במקום שאיני
ראוי לך ועד פה תנאל ולא חוסיף חבל אם תרצה לפצור בדבר על
ידי שמו הגדול אתו נאמר לך מה תעשה והאמת אם באלו חצלה בידך
מה טוב תלקח ומה נעים גורלך • ועין ר' יוסף ויאמר קדישין עליון
דבריכם טובי ותכוחי חבל אם לבי בקרבי בר' איתי שיבת עיון מושגלת
וקצאתי לציין קב"ה גדול זה הסוד בעיניו יעשה ואם יקטלני לו חיל
לא אסור מחשבתי ממני ואם מלאכי עליון חוקני במיטב הבין והיה
לו לזכרון ולא אסור ימין ושאלו ונטחתי בשמו הגדול שלא יהיה לי
שיקה ומכאל : אחרי קן פתח אכתריאל המלאך ואמר דע לך כי
עבד אחד נבדו יש לו לסמ"ל שני מחיצות חוקות אחת תחת ברזל
ואחרת עד לשמים ואחת מדרגה גדולה של ים אוקיינוס זה הים גדול

סיפור ר' יוסף דילה ריינה

ויחי בהזכירם שם הגדול ותבעש ותבעש הארץ ויהי קולות ונרקס
ותפוח השמים וירדו המלאכים עם כל מחמתיהם ויבקשו לפבוע נר'
יוסף ותלמידיו לולי שלא נזפררו יריהם והתחזקו בזכות ושמות
הזעות אללם נמחזבזם אמללח בדבור כיללח היה להם כח לדבר
ונפלו כולם לארץ אמנם ידם משולכות זה עם זה ולח נפרדו • ומיד
כאשר ירדו המלאכים הג' התחילו נדאי חף הגדול וזמרו מי הוא זה
ואתה הוא אשר מלאו לנו להשמע בשרינו של מלך ואיך מלאך לבך
לדבר הוה אחת בשר ודם טפה ס' חתה רמה וחולעה ומי אחת קדחת
אל המלך • והנה כראות ר' יוסף המראה הגדולה הזאת אימתה
ושחד גדול נפלה עליו מקול הרעש הגדול ומהאש הגדולה רוכבי אש
והשי אש מלאכים ושרפים וחיליהם מלאה כל הארץ ורוח סצרה
חפרק הרים ומשבר סלעים וחרי הארץ הגדול מהמלאכים אשר נקצו
לפניו זו היה כאלם ונרדם לארץ הוא ותלמידיו ולח נשאר בהם
נשמה ולא יכלו לענות למלאכים כי נבהלו מפניהם • ויוסף המלאך
הצטרוץ ויגע צוויאמר דבר הלח קצמה טפה ס' חתה מה החדה
הנחלה אשר חרת עליה ואוילך כי לח חשת לכבוד קוק' אז כאשר
נבצ נה המלאך פתח פיו ויאמר ואמר נשפה רפה וחילשא גדול ועימו
כחומות ויאמר מה יוכל העבד הנרוע והספל לדבר לפני מלאכים
קדושים וטהורים אם לא החוקים ועתה חזמי חוקי ויהרשמי לדבר
כי הנני כחנן דומם ופסחה רוחי וגשמתי • ומשם המלאך אכתרה' ל'
בה הוא אז ירו ויגע צוויאמר ראה החוקהיר ודבר דבריך ואז מתחוק
רבי יוסף ויפתח את פיו • ויען רבי יוסף ויאמר אל אלקים הוא
ידע אם במרד ואם במעל עשיתי כל המעשים האלה כי אם לכבוד
קד'ה ושכיניה להקים אותה מצפרא אשר היא מושפלת בעומותים
ועתה אחם מלאכין עלאיין קדישין עליכם הוצוה הוחולא יקרא
חפ'רתי על הפצ' לה הזאת ולכם המלאכים ראוי להיות מקדשים
קד'ת ה' כנאות ולכן נבקשה מכם מלאכי השרת נכח הסס סגול
קמפירש

סיפור ר' יוסף דילה ריינה לד

אחוה ותלמידך שלא חסבר יען כי אחרי אשר התנדו ויחזור הכתה
 ויסגר ולאחי כן חלבו והביעו עד הר שפיר . ונלאוהו הפעם להם
 משלימים לס' מ ממקומו וכבר הוא בדרך ימס' ולא יהיה נידוך מוכן
 שם המפורש כתוב ותרוח על גס של עפרת וכן יהיה נך גס להר
 והכתוב עליו חרוח שם היוצא מפסוק של זכריה ויאמר זהו הרשעה
 וישלך אותה אל תוך האיפה וישלך את אבן העזבית אל פיה והכתוב
 השם היוצא מהפסוק שם ייקחו ומקורו ולאחר כן תלך ככל אוח נשך
 צהר שפיר ושם תמצא סמל' הרשע חובתו לינית והחפש אחריהם
 כי הם ברחו מפניך ונמצאו נחורגא אחת ותמצא אותם נדמות עני
 כלבים שחורים וכו' ומקנה ותקרב אליהם ולא הפחד מהם וחשים על
 הכלב הזר הגס של שם המפורש ועל הקנה הטס הלאר ומיד חשים
 תגל או שלגת נחורגא והססים עליהם והם יבואו אחרך עם כל
 סיעתם ולא תפצה' כבר עלה בידך וחביא אוחו לדון על הר שפיר
 שפירתו ושם יתקע בשפיר בחול ויתגלה המטח ויענר רוח כנומ' את
 מן הארץ והקב' הישחט אוחו לפני הצדיקים וזהוהי באולה שלמים
 והיתה לה' המלוכה . חס את הדבר הזה חפשה על מחשבתו אשריך
 ומה טוב תלקך מה מעים גורלך אך הזהר והשמר כסמחת האמרו' אחת
 ותלמידך ולא תפסיק מהכנות הפינו רגע : וגם הזהר מאד כי
 כאשר יהיו בידך סמל' ל' חובתו ויכנו ויחמתם לך שתחן להם דבר מה
 לאכלנה או לשחיה או חיה מוזן לקיום גופם לא תשמע להם ולא תחן
 שם דבר כי יתכן קולו אל תחמנו והזהר מאד על זה וגם על הסעות
 כי אפילו שיהיה נידך כדרך אחת שמירה גדולה מאד ולא תגרע דבר
 אבל אשר אמרת לך וה' יהיה בכם לך ושמר רגלך מלמד : ולאחר
 כן עלו שני המלאכים הקדושים נכבדה השמים ור' יוסף רואה וסודע
 ומשחטה אצל תלמידיו עדין הוא מפליג על פניהם ולא יכלו להרים
 ראשם עד אשר עלו וכאשר עלו המלאכים גם הם קמו בשמחה רבה
 ואחד אשר עלו המלאכים קמו ר' יוסף ותלמידיו בצריחת וקרו

סיפור יוסף דילה ריינח

והיה ימים וכן גם כן ענה המלאך מטטרוני כי מצדו ונגדו יש לו לס' מ'
מוחצה מהר גדול של שלב וראשו מביע האמימה ועשה שם עיניך
ולנך לכל אשר נאמ' אליך וחוקי ואמן כי אתה צריך להשפיל ולהעביר
חלו האלם מח'טות כדי לעלות על ה' שער הוא אחוס לשפוט את שר
עשו . וזה אשר תעשה בצאהך מזה המקום שם דרכך ולך דרך ה'
שציר ושם את קודמים לפיך נהר שער למעל' וכל אשר תעשה אתה
למטה כפי אשר נאמ' לך כן תעשה למעלה ודיוקן נשמחך למעלה
עמנו בכל פעולותיך אשר תעש' אתה למטה כן תעשה נשמחך למעל'
ולכן הזהר והשמר אל חפל דבר מכל אשר נאמ' לך והיה נביאך דרך ה'
שער הזה בקדושה ובמיעוט אכילה וביחודים כאשר עשיחם עד
עתה כי כבר נשמחכם עלתה במעלה שבמעט אחס עבור מלאכים
ונשכח מכם דרכי העולם וכוה תתמידו ולא תפחד מחשבתכם מן
המוטלות אפילו רבע אחד והנה שם נדרך יבוא עליכם כת גדול של
כלבים שתריס והם כחות של סזח'ל אשר שלח לכלל סמחכם ולא
תסחרו והזכירו עליהם שם של הוי'ה נמלוי ההי'ן שהוא במין ב'ן
ובמין כל' ב' ותכינו בניקודו ונידודו וינרדו משמכ' ומשם תלכו לעלות
לה' ותמצאו הר גדול של שלב עד לשמי' ואין דרך לנסות ימיו ושמאל
ותזכירו שם היוצא מסאוק הנאח עד אופרות שלב הדוע לך צירופו
וניקודו ויעק' הנה ממקומו ותזכיר השם של השלב נלמון כאשר
אתה יודע בצירופו וניקודו ויתגסל הנה ממקומו לגמרי וחלך באלו
הסגות נידך ולא תזנו מחשבתך עד אשר תגיע למחצה האחרת של
ים אוקייטס אשר גליו יעלו עד לשמים ותזכיר עליו שמות היוצאים
מהמזמור הנו לה' בני אלים עם הזכיר' שלו כמתגסל ונקודותם וצדפס
ומקדים ותדייטו ותצבור ניבשה ואחרי כן תלך ותמצא חומה גדולה
של ברזל מן הארץ עד לשמים ותקח ביד ס'ין ותמחוב עליו שם היוצ'
מסאוק דרכ' לס' ולבדעון עם ניקודו ומקודו ותחזוך ס'ין בידך
הנרונת תעשה פתח ותכנסו והתירו שתחייקו נפישו עד אשר תעבור
אתה

ספור ר' יוסף דילה ריינה לה

בפועים ואסורים בידך ואין נמו כח עוד ועשה נמו כטוב נעיניך רק
חן לנו כמה לחיות כי הושלכנו ממחיצתיה אשר היינו נוזמים מזון
השכימה מאחדי הפלגוד ועשה למה נמות חן לנו מזון לחיותנו עד
נולדנו אל שיעיר . וימחן רבי יוסי כאשר צוה ונח רצה להת להם
מאומה ויהי המה הולכים בדרך רבי יוסי עם חלמיון שמחים וסוכי
לב ופניהם פני להנים וסמח'ל ולילית עם כל מתיחה הולכים ונוכים
וישמח ר' יוסף והחיל לזון דעתו עליו ויאמר מי האמין לשמועתים
שהיו אומרים שלא יעלה בידים והנה זה היום ישמח השמים וחגל
הארץ והאמרו בגוים ה' מלך . אז ענה סמח'ל ויאמר דעתה כי יוכל
החל ולא יבצר ממך מזימה וינכה בכיה גדול ויאמר אחי מה הפחד
ממי ומכל מחתתי חן לנו עוד שם כח וחזק והננו כולם אחת ידך
לעשות רצונך אלא יחזן לנו דבר מה להחזיק רוחנו כי כמה נעמוד
ומתקיים עד נולדנו שמה . ויען ר' יוסף ויאמר לא אחן מאומ' כאשר
צוה ויהי צחצח קרונ' להר שיעיר לקח ר' יוסף קרע לבונה להרית
בה . ויאמר סמח'ל ואם לא אחן לי אכילה חן לי מעט ממה הלבושה
אשר בידך להרית בה ויחט' ר' יוסי את ידו ויחן לו מעט מהלבושה
אשר בידו ויציא סמח'ל מצד אש מפיו ויסחף את הלבושה ועודיה
בית ר' יוסי ויעל עשה לחף סמח'ל וימתק את המוכרות והחגלים
ויסלך מעליו את טסי העופרת ויחגבר הוא עם חילתיו ויפגעו
בתלמידים וימותו מהם שנים מיד מקול החרושה אשר הדיע סמח'ל
וחילתיו ושנים אחרים נפגעו ויצאו מדעתם ונשאר ר' יוסף לבדו
הוא ותלמיד אחד והוא עייף ויגע ומשחומם ולא ידע כי צפסו חן
לו הלבושה והקטיר לפמו באופן שפטה ארוה ע'ז ומחנטלו כחת
הקחושה צפסו העופרת ע'ז והקטרת ונפוט' לא שמר רברי המלאכים
ונבאחו רגע הים כלהר עשן חסך והפללה ונח קול יצאח ואמרה אוי
לך יוסף ואוי לנשמתך שלא שמרת אשר צוהה וענתה ע'ז והקטרת
קטרת לסמח'ל ולמה באו חרף אהר'ך למרדן מן העולם הזה ועולם

הבא

ספור ר' יוסף דילה ריינה

סדרי השמות והאזכרות והחזיות אשר כוו והאני טסי העופרת וישמו
פניהם דרך הר שעיר והנס נדרך והנה לקרחתם כחות כלבים שחורים
ויקומו עליהם ויסונו עליהם מכל כד ומיד הזכירו השם אשר נצטוו
ויפיטו הכלבים מעליהם ויברחו ולא נראו עוד ולא כן הלכו הלוך
ועולים עוד כמו מהלך יוס ויהי לעת ערב מצאו הר גדול של שלב
עצוב מאוד מן הארץ עד לשמים ומיד מחזק בשמות ונצטו פנים המזל
ויעקר ממקומו ונצטרף האחד המזל מחטל לבמדי ויליעם סס כלילה
ההוא ואחרי כן נבקר השמימו והלכו שני ימים אחדים וניוס השלישי
בעלות השחר והנה לפניהם ים גדול ורחב ידים אשר היה הלוך וסער
וגליו עולים עד לשמים ומיד הזכירו השמות כמזל ויעברו בתוך הים
ביבשה ונצטו היום הביעו לחמת הנרול הגדולה מן הארץ עד לשמים
ויקח ר' יוסי הסכין אשר כתב עליו השם כמזל ויחזיק בחומת הנרול
אשר היחה עוביה טפה ויעשה פתח ויחזיקו את הפתח עד אשר
עברו כל האמה תלמידים ובעת עזרים מחצנל אחד מן התלמידים
אשר היה אחרון והשם הדלת מיד ר' יוסף ונסגר על רגל התלמיד
ונלכד רגלו וינעק מורי ורבי הצילי כי נלכדה רגלי מיד הוציא רבי
יוסף הסכין וחתך בדרול סביב רגלו ויעבור והדלת חזר במקומו •
ויעלו לראש הר שעיר וילכו משם עד פת ערב וימצאו בקעה והנה
שם כמה חדרנות וישמעו קול כלבים כועקים ויבואו לתוך החדרה
והנה שם מחזאים שני כלבים שחורים גדולים מאוד זכר ונקבה וכאשר
קראו אליהם ויקפצו עליהם לבלוע אחת והיא ביד ר' יוסי הטוסס
ומיד הרגיש כי הוא סמאל ולילית ויושט ידו הימנית ומתן השם כמזל
הכלב הזכר והשמאלית על כוחר הקפה ותלמידיו בידם חכלים ויקצרו
אחת והטוסס עליה ומיד כאשר ראו כי בלחה עליהם הרעה נעשו
מזרחו כלבומלכא נצטו כבודת אחס ולהם כפנים ומלא עינים
כמו אם נוערה ויחזו ויבקא מרבי יוסי למתן להם לחם ומיס כד
להתקיים ולעמוד ויאמרו לו אחי עתה הנה אנו עם כל מתחזים

כסופים

סיפור יוסף רילה ריינה לו

ואף החלמוד החמיש' נשארתי לבדי מוט! על ערש דויכל יומי ואין
 רפואה למצתי וכל הצרי מרחיקין ואין לי מנוחה מן השמים וכחנתי
 זה המעשה לזכרון וה' ירחם עלי ויאמר לצרתי רי . כה דברי
 החלמוד יאולה מאיר אשר היה במעשה הגדול המל' מד' יוסף רילה
 ריינה . ער כאן :

יאני המעתיק העתיקתי אוחו מכתבים ישרים בלויים מאד אשר
 מלאתי אותם בגנינות ספרים אשר נצפת חוכ' כהן
 וכחנתי המעשה הזה לאות ולזכרון למען אשר לא יקרע היום ור'
 להביא הגאולה הבס' שאפשר שיפצ' הדבר בחמתו . וגם מזה נהיה
 למוסר השכל כמה שאמר שלמה בחכמתו בעת אל' ה' בכל לך ואל
 בניך אל השען שהיה ראוי שלא ינטח על בניחו וחמתו ויהי' נטוש
 בהק' הובס שמה יראה האדם כמה מחחוק ס"מ וכיצחו מעומחיו
 שנאכל דבר מועט כזה מנוטל כח קדושת השמות הקדושים וההבדל
 וחור למקומו וגם יראה כמה גדול נח השמות הקדושים וזה נלמד
 ליראה את השם הנכבד והגדול ויחזור בהטובה שלמה לפניו יתברך
 וזה יבא הגאולה השלימה ע"י הקב"ה בעצמו ויחזיר שכינתו למען
 קדש ויאורה וישראל בנין אריאל ובניית הגאולה אבי"ר : כה דברי
 המעתיק שלמה נאזרו הידושלמי .

מעשה גדול וסדר מה שהיה בשנת חמשת וס"ט ליצירה על ה' הרב
 המקבל כמהר"ר חיים ויטאל תלמיד האר"י לוריאל ז"ל ברמק :

זיהי בערב שנת ס"ט לחדש החנו בלוי מטקות ועלופים לבחו של
 של ה"ר רפאל מסימי ז"ל ויוליכו למכשפים ולא האעיל
 לה כלום ויהי בליל שנת ר"ח אל' אחר הדלקת נר שנת היתה מוטלת
 כעבר מת בלי חסד הגב' וישמע ר' רפאל חכיה קול אחד יוצא מפיה
 ואומר רפאל בן לבאן וישאל לו ר' רפאל ויאמר מי אתה ויאמר אני
 הוא

סיפור ר' יוסף דילה ריינה

הבא ותלמידו האחד נשאר עסר' יוסי עיף ויבצ וחלש והגיע עד
שערי מות וישנו סם חתת אלון אחד כמו שתי טענות ויחזו ולאד כך
קצרו בני החלמידים והלך לו רבי יוסף עם חלמידו האחד לחזור
לדרכם והפשו תואר פיהם משנים ירוקים וחלשים ביוזר והשנים
האחרים נמס בהם עד ונרחו והלכו להם אחד לאחד עד באוהו מקום
עד כי לנסוף בלא לעיר נפת אחד חרש ימים ומחו בקרבן מחמת
הצער שהיו מצעדים אחס השמים . ולאחי זאת הגיע ר' יוסף
לעיר צידון ובס יבב ויצא לחרבות רעה כיון שראה שלא נעשה ענין
ובפרט שחמץ הנח קול המ' מתיאש מן העולם הבא וכדת נרית עם
לילית המרשבת ומסר עצמו בידה ותהי לו לאשה והיה מטמא עצמו
בכל טומאות עד כי בשמות הקדש ושאר שמות והשבעות אשר היה
יודע היה משתמש בהם להרע והיה משניע רודן ושדן בכל לילה
להכניא לו את אשר יחפון וכה משפטו ימים רבים עד כי אבג מכל
הגשם אשח מלך יון והיה מביא אוחה כמעט בכל לילה ובנקר היה
מוצה להחזירה : והיה היום וחומר המלכה אל המלך כי בכל לילה
בחלומי מביאים אותי למקום אחד ומוקק לי איש אחד ובנקר אני
מוצאה את עצמי במטחי ואני מלוכלכת משכנת זרע ולא ידעתי
מאין יבא לי זה אלו המלך הרגיש בדבר ושלא לקרוא לחרטומים ושם
אוחס שמרים נבית המלכה עם נשים אחרות ויאמר אליהם שיהיו
פוכנים וזריזים בהשבעות ושמות הסומחה לעבד אחס שינוחו לקחת
המלכה וכן עשו וישבו על משמרתם . וכלילה האל בלא השנים
במכות ר' יוסי ומיד הרגיש ועשו פעילות והשניעו אחס לדעת מה
זה ועל מה זה ויאמרו השדים אתם שלוחי רבי יוסף אשר יושב צידון
מיד המלך אלה שר צבא אחד נספרים וסמיה לשר צידון כי מיד ישלח
לו לר' יוסף חי לסקס מחט ולפשותו יסדרין קשים . והיה כאשר
ראה ר' יוסף כי בלמה אליו הרעה ויודע הדבר על פי השדים אשר
אלה מיד קדם שהגיע הסתם לשר צידון סלך והשלך עצמו לים ושת
וילי

ו
ר
ז
ה
ך
וכ
לי
לי
כי
בה
ש
וח
לח
וב
ק
מ
כ
ין
לה
כפ
וא

סיפור מעשה הרוח לו

רעה אחד כך אמר לו ידעתי כי איש חס ופתי אחת לכן הנני ומנני
והתחיל לדבר לכל אחד מאנשי הכות קצת עומת אלהם גם סיפר עון
אוחס שמחו במגפה ההיא וכל אחת חצי הלילה מתדמה להם כלהות
איש בבית ור' פ' מתנמנם וירגיש כאלו חונקים אותו ומצוורה ונחצי
הליל אמר כבר התעמיתו שלשה ימים על הצער שעברתי בזה הגלגול
ואין ראוי להתענות גם בשבת חמ לי מים לשחות ותפוח אחד לחכול
ויחמו לו ואמר עשה חסו מעט וישנו עד אילת השחר ויקצו ויאמר
להם כבר עלה השחר קראו להרה"ו ולא רצו עד סגור עניהם נחרס
ואמר להם אם לא יחמין אליכם חנו לו אותי זה הלילה באשמורת
הבקר חלם חלום גדול ואינו יודע פתרונו והוא כי ראה סה צדיקים
באים מהעולם הבא לביתו והביאו לו תלמיד חכם לרפואתו ושכן מי
הס והרי הוא לנוש וישב על הקרקע חושב בחלום ההוא ויבא אלי
ואגיד לו אז הלכו ר' דפאל ור' יעקב לבית הרה"ו ויגידו להם כל הנה'
והלך עממה ונהננס לפתח אמר לו ברוך הנה ג' פעמים ומתקרב
אלל הערה והנה המטה על פניה והיא כפבר מת ואמר לו הרב
תמן אחת מכיר אותי אמר לו וכי אין אחת הרה"ו ומקובל • אמר לו
ומי אחת אמר לו בלחש אי הכס פ' והייתי בירושלים נשוי עם בת פ'
החכם ואחת אחתי קר אחת פ' ונפטרתיו זה ל"ה ציים ועלתי למקומי
בגן עדן וישבתי עד עתה סס ונטאתי לחקן עון אחד קטן ובאחי
ענה לחקם ולכן און לולמי שאינו מחד בעולם הזה אפילו מתוא
קל כדי שלא יבא לידו זה שאני עובר • והנה החלום שחלמת איני הוא
התלמיד חכם שאלו לך מן השמים שדפ"א אותו ושחפלה עליו על
ידי שש נשמות אשר הסייטבים פה אצלך והם אליהו ז"ל וה"ר יוסף
קארו וה"ר שמואל שמרון ה"ר אהרן ז' תיפה והחכם עטי"א והחכם
ארתואלע"פ שלמדתי עם מוה"ר י' לוריא רבך ז"ל לא בא עם הנשמות
אז' אכל גם הוא סס למעלה מחפלה עלי והנה ידעת כי אין יסלת
בעלזמים להטיב עליה על ידי חפלת הצדיקים בעולם הזה ולכן סלם

מחמייס

סיפור מעשה הרוח

הוא חכם פ' ולמה לא הדלקתם זולת שתי נרות כמוהבנסוהיה לכם
להדליק נרות הרבה לכבוד המלאכים ונשמות הצדיקים שנאז עמי
ללוותי ולשמור אותי ולכן הכינו להם כסאות כי הם ששה נשמות ויש
כן כאשר זיה הדוח ויאמר אני אינני כשאר הדוחות כי אני חכם וצדיק
ולא באתי כי אם על הצוא קל שגשאר לי לתקן וגם להיות שליח לכם
להשיבכם בתשובה מרוב העבירות שנתם - והנה יש כ"א יום שיבאתי
מב' ע' דרך ההיב' ע' ובאתי תחת הקרקע עד מהרות דמשק ונכנסתי
בדג אחד וכך אותי הנייד והוליכני למכור לרחוב היהודי בערב שנת
אחד המנחה ונודמן שם אדם בליעל פ' חזן שי"ך אל יהוד ורצה לקנות
הדג והשי"ת שלח לרפאל וקנה אותי וחתכו לכמה חתיכות ומתן חתיכה
אחד מהם לה"ר יעקב שאכניזובליל שנת אכלומו ואני הייתי בראש
הדג ואכלני בחו ונכנסתי בה ולא הוקתיה כלל כי אני אינני כשאר
הדוחות ולא מצו לי רשות להחבלו' ולדבר עד עתה כי הוא שנת ור"ח
ומחר אני עובד שלא זכיתי לעלות זה היום וקדוש למקומי בגן עדן
ונחמס יהיה פ' שלא עזרתי בצפולות הספר שביחו להזיחני בער' שנת
אולי זכיתי לעלות כמ' והנה איני מחזק ריק היום הזה כי בו בלבד
מתו לירשו' ונדבר וחכף בנקר החזיר לב' על מקומי והנה כל המלאכי
והנשמות הנז' ממחינים להרחו' לעשות שליחותי על ידו לכן קראו לו
וינא ולא רצה הרחו' לבא כי אז היה בלילה ויאמר לו אל תדאב על
זה שאירע לכתך כי רוח קדוש אני ואכול ואמור קדוש ויקדש ויאמר
לו למה הינך נזהר להפיל מים נכוסים קדוש וילך ר"פ לביתו ויאמר
לו הזהר בחדם אל חבד דברי וכשחזר לבא אחד האכילה אמר אל יכנס
מחרם זה לכאן כי עבר על חרמי וגם לרפאל אמר לו אל תכנס
אולי אכלת זואפ' זה הוא רע ויאמר לו הרוח וגם אחיה כובן והרי
אכלת דגים וגם אשחך טובה ממך כי כאשר שאלה ממך על מה
נאעכבת אמרת על דבר רוח רעה שנתם בפלומת ואשחך צדקת ממך
ואמרה לך וכי אם אתה אומר שהוא חכם היך אתה קרא אותו רוח

סיפור מעשה הרוח לח

ואחד קריבא המשיח עם שמה נסיכי אדם והחכם דרשב' דרשות
אשהקד קודם היוגפה וזכו מעט בתשובה ולפי שחנע עצמו מלחדוש
עוד לכן מחה בחו במגפה והיתה נפש גדולה ואלמנס נט הקטן יהיה
רכ ובחול בישראל והנה הוא ליבד מלשמוע רזים עליונים כי על כן
שלהומי מן השמים ויבקאמי ולא ימלאמי כי לא מתן לי רשות לדבר
רק בזה היום ולמחרת החזור למקומי ובמוצאי שבת לא דבר עוד .
ובנקד באו והגידו להרצ' כל מה שדבר והלך שם ולא רצה לדבר עוד
ואמר לו הגני חזר למקומי ויתן סימנים כדרך החזות שיוצאין ויצא
ולא חזר עוד . ואלמנס כשהוא אומר מעצמו שהרי הוא יוצא הית
עומד שם ל' יאושע ביום ועשה השבעותיו ואחד קריבא ובצאתו אמר
לו כתוב קמייע פ' שיש נספרך פ' וחלה על הצעה כדי שלא יזיקה
מזיקין אחרי כחחו וכן עשה . וביום ב' נצבת י' לחדש אב עלם
פעם שנית החזק לנת רפאל הח' ויאמר לה שחגור לחביה דמי מאמו
שלא יטעום מממה בקר יום ג' עד שניא לפ' שם התי חפלה וביים
ג' בנקד אחד חפלה קרא אותו וישב עד חצי היום בהתוכחות והיו
שם רפאל ובו וכל בני כיתו ונאס אחדותו ויאושע הח' ופ' ואלמנס
האדים על הבג כדי לשמוע אז אמרה הצעה לר' יאושע בזה הבג
אח המראה הוסכית לפני והאריד פה אח המלאך בדקיה' ל' סמוטל
ביים הזה ויתחלה המלאך וארבע נפשות אל חמנים להית עבד' בדבר
והס' ר' יוסף צהיג ה' ר' יוסף קארז ה' ר' שמואל עמרזון ה' ר' אהרן י'
חיפה והצעה מביטה במראה ורואה אחס ומדברת עמם ויאמר
לה המלאך איני רוצה הני להאכית כי ר' פ' לא יאמין אלו הדברים
לרמייה במראה רק בדברים ברורים מפי הרוח אחרי שאר מלבג
בפי הצעה וגם לפי שהחלה הוא עצמו בא בזה השליחות מלמעלה
ולכן איני עולה למעלה לקוראו אז הלך ונחשב מעט וחזר וירד
לתוך המראה עם הד' צדים ויאמר לה אחרי לה' פ' ופ' שפ' ופ'
לתן עב שיכנס הרוח נצעה ויצאן לשון לחצר ויתלבג הרוח בצעה
ותחצלב

ספוד מעשה הרוח

אמתים יך וזרכים לך ולכן החפלה עלי ורפא אחי והנה חן כ"ת
רוחה השם הגדול הסודף העולם אמר לו הרב רוצה לזה חקן כל
יושני העיר לפחד אמר לו ומי יחן יטו או ינסו ג' תצרות שני זה
ושני כיום הספורים ממש אשכים אולי ישוה ה' מחרון אפי מרוב
הצניעות שנייהם . אמר לו וסרי אשמי דמשק אינם הפלי כדשיתי
אמר לו כבר כל זה גלוי לפני ק"ה אמר לו אם כן חקן כל תלמידי
חכמים בלבד אמר לו טוב הוא אמר לו איני יודע איך מי חקן אמר
לו לא תיחא לפני אס חכם מהמסחרים אלא ת"ח ספרדים וזיתי
ר"פ לא יראה פני אמר לו חלך ויחפלה אמר לו דבר זה גדול מחפלה
אמר לו איני מבטל התפלה באם אופן ואחר כך ירחם ה' אמר לו וכי
איך מפע"ת רוצה לרחם על צערי ולחקן מה שאמרתיו ומה אצעה
והלך הרח"ו להחפלה ולכל סעודת שחרית וחשב שרפאל יחזור לקרוא
לו ולא בא והיה חלוי ופומד אס ילך שם לו לא וישלח הרח"ו בעד ר'
יעקב לשאול לו אם חלך לשם ויאמר לח הלך וישב עמו עד המנחה חן
אמר הרח"ו לרפאל הנה הרח"ו והשב לבא נכחן ושלת בעד הר"י ואח"כ
המנחה הלך הר"י לשם אמר לו הוצח הנה הרח"ו לא רצה לבא אלני
וגנה לא יאתה הבאה אלא להשי"ת לבד ולא יאמר האדם איני רוצה
לשוחח מאלו המים כי אולי יצטרך לשוחחם . והנה כל עמין שליחותי
זה לא היה אלא כצדורו כי שלחני מן השמים לבנות לו רזי שמים
עלמית מה שלא ידע מרבו ז"ל וגם לשישיב הצולם בחשונה כי הכל
חלוי כי לחקן הצולם ויבאחי לבנות לו עממי המשיח כי הלח הוא חלוי
כחוס השערה לבא והנה הוא חמיר דורס לצינא המשיח ור"פ מחמת
הקנאה אמר אל העם שקר הוא חזר כי איך המשיח בא בדור הזה
ומשק עליו ואזוי לו כי עינאו גדול כי מפני דבריו ונשביל עבירות
גדולו אשר בעיר החזת הכביח על המשיח ככלי כרזל עבות ויחאמר
עוד י"ב טעם וביחוד זמן זה יכולו צרות רבות על דמשק ותחפך
סודס וגם ירחלים חשך חן צפת תגלל ואחד כך יבא טוב ומגוב
ואת

סיפור מעשה הרוח טל

מבולוח וממלאים חיקהם נגרים להראות שדיהן מגולות ומליסת
הליוארי'ס והנוק'אני'ס דקים להראות גופם ומטימין מיני בשמים
לגרוח יצר הרע בלגשים נשוקים ונרחכות להראות העמים יופיים
גם הוכיחו את נכסם ומנעו אותם מן העבירות . והנה מ'ח נמי חדש
עושים עבירות עם גויות ולשח איש ומשגב זכור ונח פ' המשומות
מזה עם פ' ופ' רובע את פ' ועתה חזן לו בחו ועדין מזה ופ' חין
לו חלק לעולם הבא ואין לו בשמים אם מליץ טוב וכל מי שיעשה
טובה עליו ואפילו לרפאלו מזה החולי שפגע מן השמים על ידי
רוח רעה ופ' ופ' בניו עינרים עבירות עם גויות וישראלות והנה ליל
שנת שעברה שגב פ' עם גויה אחת בעלית הנית ולשח פ' ובתה זונות
במורות מחזקיות את הרבי' ור' פ' חטא הרבה כי הנחפה לשחו ונשא
במזרים אשה זונה ונעומתיו מחה לשחו וכלתו הנמעות ור' פ' פיו
דובר נבלה וכל ימיו שכור ור' פ' בין המזרים קנע סעודתו בבית פלג'
והניח כונעו בקרקע וזימר שירות בקול רם ואלל בשר ושחה יין ופ'
נכיתו ברח מן המגפה עשה במשגב זכור מפני רוב שחרותו וביום
שנת עשה שני עבירות אחד שחוקוט עם לשחו וברשה מניחו ושנית
בנסה גויה אחת במיתו והקטירו בכו'ר על האש נשבת ולאד כך שגב
עמה ובנו הקטן בעל גויה חבל נח הגדול איש חטא . והר' נאב'ר
שהפזמונים שחבר הם טובים מצד עצמם ויפה כיון ופ' בני פלוגי
הניחו גויה נחב השנועות קודם שהלך לכונו ושכנו עמה . אמר לו
אפשר שגמי הטאו אמר לו מעשה אחת יעשו בנים וכי אהה גם כן
לא עשית בנחרותך וחר אמר לו אלך לצפת אמר לו הדינת דמשק
וחלך להאריך גם כן צפח חקן חתלה חרבן דמשק ואלך חלך למקום
שחרפה אמר לו המחן עד חדש אלול שהוא חדש חסונה אמר לו טוב
ובדת חבל חין פיד ולבד שוין כי איך מאמין באלו הדברים והנה
כשדברת עם הרח'ו היה מנמגם בחתל' עד שהודיד המלאך אז החמין
גחזרה להשיב בתשובה את העם חבל אתה איך מאמין כלל לכן על

סיפור מעשה הרוח

ותחלף כדרך הכפים אחד שתלכש הרוח החזיל לדבר ואמר אמר
לה' פ' שיחקרב חצל החלון הזה מבחוץ ויחקרב ויאמר לו למה לא
נתלכשת עד שהבחיני אמר לו מפני שאיך ראוי לראותי כשאני
מתלכש לפי שאתה חוטא והנה המשיח ברע עמך לפי שתמיד אתה
מתלוצץ בעיני בניחח המשיח בחומרך חין המשיח בל בדור הזה •
וכשה' ר' חיים דורש חסונה אל העם בעיני המשיח אתה מתלוצץ עליו
מפני קצתך וואס חכם אתה בעימך חן לי טעם אל מצות פסח
ושכועות ור' ה' וכוכות ויאמר לו דברים פשוטים הנודעים אמר לו
אלו הדברים גלויים לפני הארץ ולא רצית לדעת האמת היה לך
לשמוע דני תורה עם הרח' וזה הוא היה רוצה ביום השבת לדרוש
ולהוכיח העם ולהע עכבת גידו ומנעת החסונה מישראל אזי לכם
חכמי זה הזמן שאינכם משינים את העם בתשובה והנה גם בחכמי
מקרים רחיקי כי חין בהם חכמה עלל ומחריבין העיר בעוות הדין
ואנשי מקרים יש להם ענדים משיחים וכשהלשנים יוצאים מנתיהם
הענדים סוככים ער נשתייהם גם טוממן החבטיל ביום השבת והנה
כל ההולך עתה למצרים הפילו להסתחר מחרימין אחרו מלמעלה
וסוף שיחבר כל ממום מפני הרעות אשר הם • גם בוימציניא עתיד
לבה חרב שלופה שנעה ימים רצופים ויהרגו בה אנשים צדיקי שאין
כמוחם בעיר הזאת • סוף דבר אזי לכם חכמי הדור שישלכם באזה
ובזו ואינכם משגיחים על כבוד השי' להשיב העם בתשובה ואחס
גורמים רעה גדולה בעולם לחבבה הר' פ' ויירדו רמעות מעיניו אמר
לו כיון שנגנעת ומחזות על ידי שהוצאתיך לחוץ די בזה ויתן לו רשות
ונכם והאד' שכם אמר לו הנה אתה וכל יושני דמשק חין לכם חלק
לעולם הנא לכמה סיבות אם שאתם מחזיאים העם כמה שאתם
משניעי' אחס על המסים והעריכות כמה ממון יש לכלל אונסבעים
לשקר וכבר אחס יודעים ששניעים לשקר גם נשתייהם הולכו חזיפות
בלבוסיך וחכמינין של גנאי כמו הפ' ינאב' אינם אשר בראשיהם ודיהן
מגולות

מ ספור רבני קושט'

ויקראו למשה קצת אנשים מרבני קושט' ויכתבו חכמים למהר"י קולון
 ז"ל על מצעה שהיה כך היה שקדש איים אחד לכה נתחלה אחת והיא
 קבלתה כשתיקה ואלתמה וכל המעשה לפני הרב משה קפסאלי ז"ל
 והחזיר את האמת בלא גט וכחצו את הכתב והאיש וגרעו כאשר
 הוכשר בעיניהם ושלחו את המכתב למהר"י קולון וכאשר שמע מוהר"י
 קונין זה המצעה אשר נעשתה החוציה הזאת בישראל כחכ סמיה על
 הר"מ קפסאלי ושלחו לקוש' וזה פ"ש שכן קצת מהכתב אשר נכתב בנס
 מוהר"י קופניאן מוהר"ק בכפר סאלון וחשבות שלו סי' כ"ג ופ"ד
 ז"ל **איש** היה בלדן עין חייב שמו ויטס את כסאו מעל כל
 השרים בחדות קושטאנ' קריה דנחא מקהי אקתתא במילי
 ממוליתא קסתיבא נטעיתא וילמד מוטב אלקים ישנתי בלב ימי
 החכמה לכבוד ולתפארה לפי קצת ליד שצרי' ומי כחומי מורה הטאים
 לתת פרמה לפתחים החדשים שהעו בינו ובעריכנו גם מנו עברי'
 כי זה האיש משה קפסאלי הפיל הללו רבים בקושט' שער בת רבים
 לכבודות נחן בלבו וכל רוח אין בקרבו ורע בקרב כסילי עושה חלום
 על בן אמי הצעיר הצני נצדתי ולסאלו לי מרשתי על צטול הורה
 עתה בחתי לסקל המס' לה מאבני מכסוליו ולמרק כלי הקדש מעבולי
 פיבולט כאשר הראתי מן השמים מפי ספרים ומפי ספרים ומה
 כתב עליו • ויהי כאשר הגיעו הכתבים להר"ם קפסאלי וקרא אות'
 בלד היטב ויחר אף משה ויסלך מידיה את החכמי על שלא דרש וחקר
 היטב על דבריו וחייבו שלא בפניו ויכנס לבית המלכות ויכתוב עליו
 מאמר מן המלך החוגר למלך אלימניא לאמר חכם היהודים אשר
 בשם ישראל יכונה מהר"י קולון חסדו אוחו חלי במהרה חושה אל
 תעמוד ויבא אלי כשלא אחת של ברזל ולא לא חפשו כן הנני שולח
 לכם את החיל אשר נמשל לחת השדה ושלה לחכם • ונהגיע הכתב
 אשר נכתב ונחתם נטענת המלך וקראו אותו אמרו ליאורים שישלחו
 את הרב להקביל פני המלך נקושט' כי דבר המלך אין להשיב והאיש

ספור מעשה הרוח

כל פנים התקבצו כל חכמי העיר והשיבו את העם בתשובה והחזירו
 להרח'ו במקומו ולא תקראוהו כיון שלא החמיץ בראשונה וזומו שנב
 ימים אמרו לו והרי יום שביעי הוא שבת אמר לו וכי כל המצות אחס
 מקיימים והסע לצורך שעה כי חזן ה' עליכם וצריך שתחשבו גם
 בשבת חבל אל הדרשו ורשות חלל כל היום חרבו נכליתוח ותחטטים
 ובכיהו חס לך חשבון דעו כי יצאו על יושבי דמשק גודות קשות
 וכשרט רעב של מהומה אשר היא נשר ורועו יחלבו והחזרו שפלוני לא
 יהיה עמכם בשם חפנית מאלו והכר זה חמי גור עליכם נחדם ונחזי
 והזה חס היה בניכם צריך גמור וקחש היה נבלה חליו מלאך קדוש
 לדבר לו פה אל פה ככל הדברים הנז' . גם נכלל דבריו אמר כי
 רבי יחושע אל בוס נקי ויודע נענין השגעת הרוחות והשדים ממה
 שקבל מה' דוד אל מוגרבי רבו שהיה ירא שמים וחכם ונקי וזה הוא
 תלמידו ורס ידעה יוכל לרפא את פ' הנפשה אחי פ' . ואחד
 שבתלק הרוח גור הר' פ' חדם כלבו על העומדים סס שלא יבלו דבר
 מפי כבודו ונבוד לחדים שדבר הרוח ולא חסו לתדמו' של יס ומחגלו
 הדברים ואלו הוכרח גם הוא להודות והאדים את הרוח ההוא נקבל
 על שהציא דנה על באגסים צדיקים ואחד כך שלחה לו בת רפאל נסס
 הרוח לומר כי הרוח הנזכר עימד בכל יום בישיב' של מעלה ומחדרימין
 אותו וכלל המכנים עמו על מה העשה : ע"כ

סיפור רבני קדשטניאל יע"א

הרב הזקן הר' משה קפסאלי ז"ל אשר היה מסופגנים ראשונה
 במלכות החוגר שהושיבו שולטן מחמד בדיון על כסא
 דין כי שמה ישבו כס'אות למשבט כמו שקדם אללמו בסיפור שולטן
 מחמד : וההיריב ניט ונין האל הנחל הבאזן מוהר"י קולון זל"ה
 ממלכות אלומתייה שהיה גם כן גדול מאד בעיני המלך והשדים
 ויקראו

סיפור רבני קושט' מא

הגיע לי טוֹבך וחסדך אחד עשית צדתי להחיות את נפש ועתה יקבל
 אחי הנדבכה הזאת מיד עבדיך חסד דורש שלומך וטוֹבך דומטרי
 ויתמה המלך על ההרבן שהיה החסיד וכבוד ויאמר בלבו אחי יושב נב
 אגמם טובות ומרגלות מהם קטני הכמות ורבי הזכות וישתח את
 ההרבן ויזכיר משם טאפיט'י אחד קטן ויחד אף המלך על המתנה
 הזאת ויאמר אל עמו רחיקים מה טינם ליה הערל שהוא מהחל בני
 לשלוח לי טאפיט'י אחד לשחק בני ויראה להם את הטאפיט'י לכל שדיו
 ועבדיו והמה ראו כן תמהי חזו ולא צל עיר ויאמר המלך לעמו הכינו
 לכם צידה כי בעוד ז' ימים תקומה עליו למלחמה יען שלא החטיבני
 לבלום ויהי ביום השמי וישב הרב על הנפול כמנהג וישלח אחריו המלך
 החזרה ויספר לו אח כל הדברים האלה והראה לו את הטאפיט'י
 ויתיון החכם בתאמתו הנפלאה כי מה' היתה לו ויאמר לו אחי המלך
 שמעני כי איש חכם ומלך אדיר אתה לא לתם שלא לך זה ומה אמרו
 אכשך ועבדיך ויאמר לא אמרו כלום ויאמר הדבנה המעט לא יצרך
 אותה כל כסף וזהב ואגמם טובות ומרגלות שבעולם שדוני המלך
 שלא לו ממון והוא שלא לאדוני דבר להגיל לו מדעיו כי כאשר ילך
 אחי לצד ציד להביא או ילך במקום חיות רעות ותשים זאת הטאפיט'
 החזיק ויריחו בו כל מימי חיות רעית יכסרו אברי' אגמם ונזאת תנתג
 יוליס אחו במקום חיות רעית וילך איש משהלי נפש המלך ללון
 עליו וישכימו נטרק וימצאו את החיות חזירים איברים וכאשר ראה
 המלך חמת הרב שנה לה' חלקי ישראל ואמר ברוך ה' שהמח לי אחד

ממלא מקומו של משה הזקן ויהיה לם •

שוב

פעם שמי הירע מעשה במשה של המלך כי לא היו לו בנים
 רק בנח וכאשר נמצענה אשחז חיה אשפי עליה ויאמר לה
 דעי יחלי בפעם הזאת אם לא יולדו בן אמית אחרך ביד ובכאשר
 שמעה כך חס לנה בקרבה ושלחה בתשאי אחרי המילדת והגיד' לה את
 כל הדברי האלה ותאמר ס' קטון בעמין יעשה ויהי בעת לדה ותאמר

סיפור רבני קושט'

יוסף זקן בא בימים ולא יוכל עוד ללכת ולבוא כי אמר פן יקראו
אסון בדרך אשר הוא הולך ויחלו את פני המלך לאמר שישלח את נע
תחזיו והא יקבל עליו את עון אביו ויטב הדבר בעיני המלך והשרים
וישלחו את בן הרב עם מלאכי המלך לקובט' ובנוחו סם נחלחה נכית
הר"מ קפסאלי ויחמול עליו וידבר אתו טובות והאס לו סם משה
ושלחו וכס' אומסדה וארוחחו ארוחת חמיד נחנה לו מאת המלך דבר
יום ניומו כל הימים אשר מתייבב סם מפני טורח הדרך ואחד כך
הוכיחו בפיו ואמר לו אך אביך ידבר עלי כוננים ויכתוב אלו מחרות
וחייב אחי שלא בפני ולכו בא וטכחה בפני הרבנים האדירים אשר
בארץ המה ומראה עם מי האמת ואז הוכיחו את הדין לאמחו ושמת
משה במתנת חלקו ועם כל זה לא שב מחרון אפו עד שכח כחב ומחן
אוחו לבנו וגזר עליו שיקרא את הכתב בפני אביו וכתב עליו דברים
שלא ניתנו ליכתב והלה קצת מהדברים אשר דבר משה אל מוסרי'
קולון וז'ל חי נפשוהי החורה אל פלמייר כל כך נביש' קדושי' אס
יחמרו לי שדס קדס אשה בלשון של קולון חי אומ' קדושי' קולון
מסוס רחוייח לככני ושגרי ע"כ ת"ל זל' .

וימת

משה עבד ה' זקן ושבע ימים וכל מפעה תקפו ובגורחו
ואשר גדלו המלך הלא הם כתובים בסיפור סולטאן
מחמד . ואחריו ה'ר אליה פרנס דמחקרי מזרח ועוד לו המלוכה
שישב על הכסא ושפט את ישראל והיה מיועצי המלך מרוב חכמתו
ורוב שכלו וה' נחן חכמה לאלהיו כאשר דבר לו ויהי שלום בין סולטן
מחמד מלך החוגר ובין דימיטרי מלך המוריהה שגא' את בחו כמו
שקדס אלג' בסיפורו ויכרתו ברית ציהס וישלח המלך מחמד מחס'
רבות מאננים טוטות ומרגליות רב כיר המלך לדימיטרי חמו מפני
ההבת בחו ואלו גם כן גא' דימיטרי לחס' ארבו אחד והוא סגור ו
וחסוס נחתמיו חס' בחוך חס' וינו לשלוה לאמר שלא יפתח סס
לסם את הארגו וולתי המלך בעצמו וישלח לו כתב אחד לאמר חן חן
הגיע

סיפור רבני קושט' מב

היום והלילה היה אהוב בעיני המלך והארים וימת זקן ושבע ימים
 וחדיו לא קם כמוהו ומתבטל המהג • והוא ז"ל חזר ספר שאלות
 וחשובות וכיחורים על רש"י ז"ל •

ולאחר

ימים היה תלמיד חכם אחד בקושט' אטייל' וחזר לות
 ישמעאל ויסוב את שמו עבד אל סלים אפינדי •

אמנם היה למחסה ולמסחור לישראל בעת צרחת ונטל מעליהם
 כמה גזירות קשות ורעות עד כי קרא על עצמו וגם במחנה שלח
 לעם בני ישראל לחמר וגם רשע ליום רעה ופירש הוא זה הפסוק
 על עצמו כי הקב"ה עשה איתו רשע כדי להגין על עם בני ישראל
 ביום רעה •

ונחזור

לעמיתם ה"ר אהרן נר חכמי ה"ר יצחק בר שמואל
 ה"ר אשר נר יצחק הכהן ה"ר חברהם ו' יעיש ה"ר
 חברהם ירושלמי ה"ר יצחק קאלו בעל חולחת יצחק • ה"ר שמואל
 הקלן הלוי ה"ר יצחק חזקוני : אלו היו מיוצאי ספרד • ה"ר
 אליהו קפסאלי בעל דבי אליהו וסוף ספר דברי הימים והלכו מלכים
 ומלחמותיהם אשר ממת לקטני אגים אגשה גרגרים • ה"ר שמואל
 יפה בעל ספר ופה חוזר ויפה מראה עם יפה עינים וטוב יוחי •
 ה"ר אליהו ו' חיים חרש טוב לעמו בחזרת משה וספר שאלות ותשוב' •
 ה"ר יוסף מטראמי בעל ש"ת וספר צפנת פצמח דרושים על התורה •
 ה"ר משה ארור' ה"ר מרדכי הכהן ה"ר חזק הכהן ה"ר שמואל קוריאלי
 ה"ר שלמה קאלו בן הגאון מוהר"י קאלו והיה ממונה על מציאת גיטין
 ומליצות • ה"ר חזקוני ה"ר אליהו הלוי ה"ר חברהם ו' ג' אמיל •
 ה"ר שמואל סנח : ה"ר גבריאל אליהו ה"ר אלעזר ו' ממתיאש ה"ר
 יצחק אשכנזי ה"ר ירמיה מורדוגטו ה"ר יחיאל בלסן ה"ר שמואל
 ו' וילייסוד ה"ר יוסף הכהן : ה"ר יוסף פוזן ו' יעיש • ה"ר חברהם
 אליגרי • שמחה לראש במענה פיו שחזר חפלה אחת כמו כתר
 מלכות והיא נבחה על ל"א מלכים וכל בית מתחיל במלך ומסיים
 במלך

סיפור רבני קושט

לה המילדח אל תיראזי כי גם זה לך בתולד נח והיחה מפחדת מאד
מבעלה ותקח המילדח את הבת ובן אחר מבני הנשים היוצאות לשאוב מים
הנביחות ותחליף את הבת בבן אחר מבני הנשים היוצאות לשאוב מים
ויבשרו את המסכה לאמר בן יולד כך וישמח שמהה גדולה ומבדטת
ומחמת טובות מתן לאשתו ולאחד ימים וימצא את בן האשה לבת
ותכף ותשלל לאנשי מקומה לאמר מי עשה לה את המרמה הזאת
ויבוקש הדבר וימצא וזו תבאנה שתי נשים אל המלך ויעמרו למשפ'
ותאמר האשה האחת לדוני המלך הני והאשה הזאת ילדתי ביום אחד
אני ילדתי בן והיא ילדה בת ומרוב פחדה מבעלה ותקם בתוך הלילה
ותקח את בני מאכלי ואמתך ישנה ותשכינהו בחיקה ואת בנה השכינה
אוחה בחיקי ותקום בנקד לכנס את בני מטמנו והנה נח ותאמר אשת
המסכה לא לדוני כי היא בתה וזה בני וזאת אומרת לא כי זה בני וזאת
בתה • ויהי כאשר שמעו השרים והשופטים את הדברים ולא מצאו
מוענה וירשיעו את הנשים והיו כל יום הלכים ונאים למשפט ולא
מצאו מענה ויאמר המלך לנשים לפני השופטים והשרים לכו אל
אליה היהודי ויעצו וכל אשר יאמר לכן חעשו ויכמיתו בנקד לפני
הרב כריואל המלך וכל העם נכח עליו מהשרים ומהסגנים ומעם
הארץ לשמוע חכמה הרב כזה המשפט ויסדרו טענתם לפני הרב ויצו
הרב להביא שתי אשיפות זכות ויפות ינקיות רק יהיו במדה ובמשקל
ובמסורה ויעבירו אותם בכף מאזנים ויעשו כן ויאמר להם הרב שכל
אחת תחלוב דדיה באשיפה אחת ויעשו כן ואחד כן שקלו אותם בכף
מאזנים פעם שנית וימצאו את האלב שפאשה של אשת עם הארץ
כבדה מחצתה והיאמר הרב אל אשת המסכה תני לה את הילד הזולד
וקחי את בתך היא אמו ואל תפחדו מבעליך ולכי ואמי אטה עליך •
וישמעו כל העם והשרים והסגנים את המשפט אשר שפט הרב כי
מתן טעם בדבריו והביאו לו כמה ראיות ונחמו דבריו כי חלב הזכר כד
מחלב הקבה וראו כי תגמת חלקים בקדע לעשות משפט ומאותו

סיפור פטירת הארי ז'ל מן

גזרה שהיה בשביל זמור ונשכיל זכות חלו החברים . ויסרע הענן
ללכת ויבחר עליו נכח אדם וישב הענן ההוא ויעל לשמים לעמיהם
ותקוט הארץ נשנה והיה נשנה השנית ירד פעם אחרת פענן
האה ויגער בו הרב כנראה שנה ויען ויחמ' לרב נשנה הזאת לא יפעלו
לזרוך לפי שהנה שגורה הניט ה' נוכחך וזכות החברים והגין על
העיר ונטל הגזרה חלל בולת השנה פ' נן פ' כשלא באשת איש והוא מן
גדולי העיר והרבנים מדעים החמה ונשכיל כבודו מתעמים לו וחיים
מפרישים לחותא ולכן גזרה גזרה והנה פתקה בידי חצומה נחתם
דס וחיש מועיל אס דבר מיד נהל הרב והחברים ויחמר הרב אחר
שכר מזום הפתקה נחתם דס איש מועיל אס חפלה ועמה מתעסק
בחורה וסודותיה אלו יגין על הרעה ולא נאכד אן פתח הרב פיו
ודרס להם סודות מרמים אשר מעולם לא מדעו מיזם נרוח אלקים
אדם על הארץ ופי' נהגו לחוספחא אחת איש נפרט' מצרע שהיא
ערזולאין דלינחא שאל דה' והחריב פירושה ויען הרב ויחמ' להם
למען ה' אל חפצרו מי לפרשה כי לא מיקן לי רשת ואס אפרשה דעו
לכס שחחדטו דרטה גדולה ולא יועיל לכם . ולהיות שהסן היה
מקטרג וחזה למעט השפע מישראל לא קבלו החרי' דבריו ויפצרו
אז עד שפירשה ויהי ככלותו לפרט' אמר הנה כבר הוהרתי לחכם כמה
פעמים שלא הפצרו כי לפרשה ולא שמעתם נקולי ועמה דעו לכם
שענה גזרה עלי גזירה שאסתלק בולת השנה מפני שגליתי סד זה
הפעלם ומעיד אני פלגי שמים וארץ שאני דואב על הסתלקותי אלא
דואב אני איך אהיה חכם בלתי מתקיים . וכאמור החברים דבר זה
גבהלו וארסו בחייה דא לוח מקן ויהפך שאנס לחלל ויבדו בכיה
גדולה ויחמרו מי יתן מוחם קודם שצוהו שלקח ממנו ארץ סאלקים
אז אמר הרב לחברים חלו לכם מן הבכיה טוהו ונסגיר בצמח ביתה
ויאפרש לכם איזה סודות קודם שאסתלק מכם . אז ותיקן להם הרב
הסגר ותיקן חרדים נבחרו לגשים ולטף כל אשה ובמה חדר אחד נשפי

עצמה

ספור רבני קישט

במלך וקריא שמו כבוד מלכות . ה"ר ברוך ׳ יעיש בעל מקד ברוך
 והוא פירוש על שיר השירים . ה"ר ברוך ׳ חיים . ה"ר יאודה ׳
 נעים ה"ר אנדרה ׳ שרניט הזהב ה"ר אהרן קופינו ה"ר משה ׳ אב"י
 ה"ר ברוך אשכמי . ה"ר יוסף ׳ אב"י ה"ר יצחק איספמיא הדופא .
 ה"ר זמח הגרנוני : ונפטר בירושלים חוב"ב . ה"ר יצחק בר שאן .
 ה"ר משה אלנצן ה"ר חליה חבני ה"ר מאיר יצחקי . ה"ר אליעזר
 ׳ שאן ה"ר ישעיה מטרהמי : ה"ר יאושע בנבשח בעל שם יאושע
 על תלמוד ירושלמי . ה"ר חיים בנבשח החו בעל כנסת הגדולה
 אשר חסך וקצץ על ד' טורים . ה"ר משה בנבשח בעל פני משה והוא
 מסר שאלות ותשובות . ה"ר חיים אלגאזי בעל מחינות מהכט שבש
 על רבינו ירוחם בעל אדם ודעה . ה"ר משה ׳ חיים : ה"ר יצחק
 הכהן הקטן . הסר נה"ר אהרן המון חפ"א סילטן סלים . ה"ר יוסף
 צוב בר מנין ה"ר שלמה ׳ מוכר ה"ר נכים אגוזי ה"ר אנדרה אשכמי
 ה"ר מאיר די בוטון ה"ר שמואל הלוי ה"ר שמואל פדולה וימת שמואל
 בגליל העליון כפת חוב"ב ה"ר כלב שמואל . ה"ר יוסף איסקאפא
 ראש יוסף ה"ר אנדרה איספמיא ה"ר מיכאל הכהן . ה"ר שלמה
 אנדרה הכהן . ה"ר בנימן מלמד . ה"ר יאושע עזריא : ה"ר אהרן
 לפא : ע"כ

מעשה הרב האר"י נורייא זלה"ה כאשר קרבו ימיו למות

והיה

ביום ההוא נהיות הרב זרש להם סודות החזרה ויבט
 התגריכ וידלו חסך ואפלה ועדין חזי הייס היה ופלא
 הדבר נעימיהם ויהי כמו שעה והנה עבר לפניהם עין חשיך מאד ויען
 הרב ויאמר איך שלום אמר ה' לרשעים למה חלך ויען ויאמר העבן
 אני הוא ס"מ ראש הסגנים והנה בניי פחקה שמתן לי על מגפה ע'
 שחזי ישראל ויער בו הדב ויאמר לו לך חמור לו להקב"ה שנתל
 הגורם

סיפור פטירת הארי זל מר

לפני הרב אמר לו זר לי עליך בני חיים איך חפרש ממך חבל מה
לעשה כי אין שליון ביום המות ועשה בני שב לפני וסאל מה שתרצה
ממני קודם הסתלקותי שמה תחברטו החר כך למה לא שאלת את כל
הספיקות שיש לך וכל אשר תחקרה בו עבשו התיאש מלהחלפל עמי
כי לא יועיל אם דבר אין החזיק בו ונשקו וברנו ברכה מיוחדת למצוץ
נאמחו וצוה לחברים שיטנו לפניו והוא יטב על המטה וינזם לחמר
הזהרו שיהיה שלום בניכם מכאן ואילך והגו כבוד זה בזה והם חזרו
אצל בגלגול אשר ללמוד עמכם ואלה לכם רזין מה שלא מחן רשות
לבנות אותם עכשו והזהרו ככבוד ה' ח' פי תורת חיים בקרנו וממד
הצא תורה כי עבד נלחם הוא לי ופתח פיו ודרש להם סודות רזין
ונקמצע הדרוש פתח עניו ונמלכל בארבע פנות הגנית ולאמר חברי
מה טוב ומה נעים חיים הוק אשר הגנית הזה מלא אשר חזן
מקום להגית חפניו בגוד קשה וכל המתניחות אשר בקייע נעלו
הצדקים באו לבאן ומלאכי הדת חזן מכפר ומלכם בראשם ללוות
נאמתי עד מקומה הרחוי לכן אשר יציאת נאמתי אל חמיו שים אשה
ארטמא שבע בי אלה החברים ותצסקו ברחובי ואחד הדמיה אל
יסבלו קוטי בכיתו כמנהג אלה יוליכו אותי לבית הטמילה וסס חטביל
אני את עצמי ויהי בדברו דברים אלה הניט וראה שם להר' כהן
עומד אמר לו מה רוצה לך תיזה שלא נשאר רבע לניציאת נשעה
ונציחו מן נפשו וינחק בן ל"ז שנה לא נהנה עינו ולא נם ליחה ולא
נשחם פיו כשאר מתים אלה היו פניו מאירות כשמש בבטרתו אז
נעלו כל החברים ושאר החכמים שהיו שם לארץ וביצו בכניה גדולה
עד שצלתה שפחתם לשמים וה' ח' היה מאסיר עצמו באפר כנה
ונועק אני חבי רבב ישאל ופריטי חזן מנחם לי : אז נכלו החב'י
שהיו עצמם ומצסקו ברחובותו ודמעתם עררים יותר מן המים
אשר היו משליכים עליו ואחד הרחיצה גדולה הוליכוהו לבית הטמילה
וכך אמרו לו רבים עשיתו המוטל עלינו אבל הטמילה אין לה רשות כי

האזן

סיפור פטירת הארי זל

עצמה והחברים היו יושבים לפני הרב והוא דורש להם סודות עמוק
מה שלא נכלה לתנאים ואמוראים וכתיבאים ראשונים . וס' מ' לא היה
כח בידו לעבור בחותו חצר מפני להב האש העולה עד לב השמי והיו
דברי תורה כמזימן מסיני ויוס אחד פירח ס' מ' בחזיר השמים רחוק
מאותו חצר למנוח עילת חיד יכנס לשם ורחפו הרב בשמות גדולים
ואמר לו רשע ברחלך מכאן חזן לך ממסלה בחצר זה שאחז מקדש
לשמים ולסוף ד' חדשים נכלה קטטה בין הגאים והגשים הגידו לאנשי
ונמסך הדבר עד שתקוטטו החברים זה עם זה והרב עשה ביניהם
שלוש ואמר להם דעו לכם שכל זמן שאהנה ואחיה בימכם חזן שגון
ומקטרג יכול לעשות עמנו רעה כי ה' ומלאכי השמים שמרים אחת
מכל מקו ואם תחזרו להתקוטט דעו לכם שמרה תהיה באלהיה והגשים
כלי רעת הסיוח לנעליהם ונפלה קטטה בין החברים יוס הששי עד
ששמע קולם למרחוק ולענת ערב יצא הרב עם החברים לקבל שנת
כמהגו ובחזרתו ישב להחפלה חפלה ערבית בארמית גדול ונפנים
זועפות ולאחר גמר הפלת ערבית באו החברים ואמרו לו רבינו למה
האדון החפלה ערבית נפנים זועפות מה שאין כן מהגו אמר להם
מפני שראיתי לס' מ' נעת קבלת שבת ואמ' פסוק זה גם אחס ומלכס
חספו מכאן נראה שמתן לו רשות לשלוט בי וזה לא היה אלא נשכיל
הקטטה שהיתה בימכם היום שכל זמן שהיה שלום בימכם חזן שם
מקטרג היה יכול לקטרג . ונמעט ימים כן היה שהרב ז'ל חלה את
חולי חולי המגפה אשר בה מחבקה בישיבה של מעלה . והיו בחלוא
בידך לחברים כל אחד מסת נרבה הראיה לו כפי נטף נשמתו והרחו
לא היה שם עמהם נשעת הנרבה כי היה הולך עם הגשים והחכמים
מבית הכנסת לבית הכנסת להחפלה על הרב והרב שאל לחברים למה
הלך הרח'ו שאני צריך לברכו ככם ולסמוך את ידי עליו כי מה שאחז
עושה עכש לא נשכיל זה יכול לנטל הגזירה כי היא גזירה שיש עמה
שבעה שאי אפשר לנטלה לכן שלחו אחד לזוכן עם החברים ונטלו
לפני

Saudi Arabia

1904

0777 7198

vide Z(HB 1904 VIII 190-3

zu Sambar's Chronik

Wiederholung

ספור פטירת האריזל

ארזן העיר בני לחמר סלניך אחוה לבית הטעלה והארזן יטביל אה
 עצמו ועתה הארזן בחוך המים מיד עמד בקומה זקופה בחוך המים
 סדו והדמיון רלשו וטביל ד' פעמים כנגד ר' אחותיות של השם ולאחר כך
 הלביטוהו בגדים יקרים והכריזו אין במונה היום והולכיבוהו מניחו
 לבית הכנסת הלוקד ובכה עז שהיו הדמעות נגרים לארץ כחל שיטף
 ואפילו הגוים שהכירוהו נבואו וספרוהו והרחו ושהר החגרים היו
 האלמים יחפים וקרועי בגדיהם ולבואים שמים ואשר על החסס ביום
 ט"ז בוכים ואומרים תורה הקדושה שפד יקרו עשו לך על השתלקות
 מלחך זה הודיע סודיך וה' יצא צערו אחוה היום נטרפה דעתו
 עד שבטעה טרפו להיחור ונעלע ונשקס וככה ואמר אי
 דגלים המזהרות לעשותה יקום איך כלכו ברשת בעומתי ולאך
 אחתפק שיגן ארזן האלקים יתן ממי - ונקושי הסירה ארזן
 מעליו וקשרוהו בקשרות המטות מלכני רננן והוא הלך אל
 המנוחה והניח לחגרים וחבמי יש יתחמה יהי רננן שוסתו
 יגן שמו ועל כל עמו ישראל להצטעס מכל צרה וטוקה ולבאלכ

בקרוב למצן שמו הגדול

אמן וכן יהי

רנן :

חושלביע

שבאחיו לבית הרפוס אחי הצעיר המסדר במלאכת הקדש אנהיה
 בכמהר"ד יאודה לוי יצ"ו

ע"י הסועל העוסק במלאכת הקדש סעדי המסנה נסר חנב"ל יצ"ו